

Bryssel 11.2.2014
COM(2014) 5 final

2014/0032 (COD)

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS

**jalostuseläinten ja niiden sukusolujen ja alkioiden unionin sisäisessä kaupassa ja
unioniin tuonnissa sovellettavista jalostus- ja polveutumisedellytyksistä**

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

PERUSTELUT

1. EHDOTUKSEN TAUSTA

Unionin eläinjalostuslainsäädännöllä pyritään edistämään jalostuseläinten ja niiden geneettisen materiaalin vapaata kauppaa jalostusohjelmien kestävyys- ja geenivarojen säilyttämisen vuoksi.

Tällä hetkellä unionin eläinjalostuslainsäädäntö muodostuu neljästä lajikohtaisesta (vertikaalisesta) perussäädöksestä, joissa säädetään perusperiaatteista jalostusnautojen, -sikojen, -lampaiden, -vuohien ja -hevosten osalta. Nämä neljä neuvoston direktiiviä muodostavat oikeusperustan, kun komissio hyväksyy yksityiskohtaisia toimenpiteitä seuraavista:

- jalostusorganisaatioiden, jalostajien järjestöjen ja yksityisten yritysten hyväksyminen tai tunnustaminen ja luetteloon sisällyttäminen,
- eläinten rekisteröinti ja luokittelu kantakirjoihin ja risteytettyjen jalostussikojen tapauksessa rekistereihin,
- yksilötulosten testaus ja jalostusarvon arviointi, sekä
- jalostuseläimiä ja niiden siemennestettä, munasoluja ja alkioita koskevien jalostustodistusten sisältö ja muoto.

Tällä hetkellä kuitenkin jalostuseläinten jalostukseen hyväksymistä koskevia samanlaisia teknisiä vaatimuksia säännellään kolmella neuvoston direktiivillä ja yhdellä komission päätöksellä.

Lisäksi neuvoston direktiivin 91/174/ETY osalta ei ole annettu täytäntöönpanotoimenpiteitä, joissa vahvistettaisiin muiden eläinlajien puhdasrotuisilla jalostuseläimillä käytävään kauppaan sovellettavat toimenpiteet.

Horisontaalisessa direktiivissä, jota täydennetään täytäntöönpanosäännöillä, annetaan sääntöjä jalostuseläinten ja niiden sukusolujen ja alkioiden kolmannesta maasta tuontia varten.

Erityisessä neuvoston päätöksessä annetaan säännöt nautaeläinten jalostusta koskevan vertailukeskuksen nimeämistä varten.

Tähän ehdotukseen sisältyy 12 lukua ja viisi teknistä liitettä.

Ehdotuksen I–VIII luvussa yhdistetään neuvoston direktiivien 2009/157/EY (naudat), 88/661/ETY (puhdasrotuiset ja risteytetyt jalostussiat), 89/361/ETY (lampaat ja vuohet), 90/427/ETY (hevokset), 91/174/ETY (muut eläimet) ja 94/28/EY (tuonti) säännökset vastaavuustaulukossa esitetyn mukaisesti.

Erityisesti III lukuun sisältyy säännöksiä, joissa kuvataan jalostajien ja jalostusjärjestöjen välistä suhdetta ja riidanratkaisua komission päätöksessä 92/354/ETY säädettyjen menettelyjen mukaisesti.

IV lukuun sisältyy jalostuseläinten jalostukseen ja keinosiemennykseen hyväksymistä koskevia säännöksiä, joista tällä hetkellä säädetään neuvoston direktiiveissä 87/328/ETY (naudat), 90/118/ETY (puhdasrotuiset siat) ja 90/119/ETY (risteytetyt jalostussiat), kuten vastaavuustaulukossa esitetään, mutta myös komission päätöksessä 90/257/ETY (lampaat ja vuohet).

Yksilötulosten testausta koskeva V luku sisältää neuvoston päätöksen 96/463/EY säännökset vertailuelimen nimeämisestä puhdasrotuisten jalostusautojen testausmenetelmiä varten.

Ehdotuksen IX ja X luvussa vahvistetaan oikeusperusta kotieläinjalostuksen alalla suoritettavan virallisen valvonnan suorittamista ja toimivaltaisten viranomaisten yhteistyötä varten ottaen huomioon tällaiseen valvontaan sovellettavat yleiset periaatteet. Nämä säännökset sisällytettiin ehdotukseen ottaen huomioon uusi eläinten terveyttä käsittelevä lainsäädäntö ja virallista valvontaa ja muita virallisia toimia koskeva asetusehdotus. Näiden lainsäädäntöaloitteiden vuoksi eläinten ja niiden sukusolujen ja alkioden tarkastuksia unionin sisäisessä kaupassa (neuvoston direktiivi 90/425/ETY) ja niiden tuontia kolmansista maista (neuvoston direktiivi 91/496/ETY) sekä toimivaltaisten viranomaisten välistä yhteistyötä (neuvoston direktiivi 89/608/ETY) koskevaa lainsäädäntöä ei enää sovelleta kotieläinjalostukseen liittyviin näkökohtiin. Ehdotuksessa noudatellaan tiiviisti virallisesta valvonnasta ja muista virallisista toimista annettua uutta asetusehdotusta, etenkin II osastossa (virallinen valvonta), IV osastossa (hallinnollinen apu), VI osastossa (komission suorittama valvonta) ja VII osastossa (täytöntöönpanotoimenpiteet).

Ehdotuksen XI luvussa otetaan huomioon Lissabonin sopimuksen voimaantulo, jonka myötä unionin kotieläinjalostusta koskevan lainsäädännön perussäädösten valtuutussäännökset on saatettava Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 290 ja 291 artiklan mukaisiksi. Tätä varten on kustakin perussäädöksessä säädetyn toimivallan nojalla hyväksyttävästä toimenpiteestä yksilöitävä, onko kyseessä delegoitu toimivalta SEUT-sopimuksen 290 artiklan mukaisesti vai täytöntöönpanovalta SEUT-sopimuksen 291 artiklan mukaisesti.

Ehdotuksen XII luvussa annetaan kumoamista sekä voimaantulo- ja soveltamispäivämääriä koskevat loppusäännökset.

Liite I (jalostusjärjestöjen tunnustamista ja jalostusohjelmien hyväksymistä koskevat kriteerit) sisältää säännökset, jotka tällä hetkellä sisältyvät komission päätösten 84/247/ETY (naudat), 89/501/ETY (puhdasrotuiset jalostussiat), 89/504/ETY (risteytetyt jalostussiat), 90/257/ETY (lampaat ja vuohet) ja 92/353/ETY (hevokset) liitteisiin.

Liite II (jalostuseläinten kantakirjoihin merkitsemistä koskevat kriteerit) sisältää säännökset, jotka tällä hetkellä sisältyvät komission päätösten 84/419/ETY (naudat), 89/502/ETY (puhdasrotuiset jalostussiat), 89/505/ETY (risteytetyt jalostussiat), 90/255/ETY (lampaat ja vuohet) ja 96/78/EY (hevokset) liitteisiin.

Liite III (yksilötulosten testausta ja jalostusarvon arviointia koskevat kriteerit) sisältää säännökset, jotka tällä hetkellä sisältyvät komission päätöksiin 2006/427/EY

(naudat), 89/507/ETY (puhdasrotuiset ja risteytetyt jalostussiat) ja 90/256/ETY (lampaat ja vuohet).

Liite IV (EU:n vertailukeskusten tehtävät ja velvollisuudet) heijastelee neuvoston päätöksen 96/463/EY liitettä II.

Liite V (jalostustodistukset) sisältää pääasialliset tietovaatimukset, joista tällä hetkellä säädetään komission päätösten 2005/379/EY (naudat), 89/503/ETY (puhdasrotuiset jalostussiat), 89/506/ETY (risteytetyt jalostussiat), 90/258/ETY (lampaat ja vuohet), 96/79/EY (hevokset), 96/509/EY (puhdasrotuisten jalostusautojen, -sikojen, -lampaiden ja -vuohien siemennesteen tuonti) ja 96/510/EY (jalostuseläinten, siemennesteen, munasolujen ja alkioden tuonti) liitteissä.

2. KUULEMISTEN JA VAIKUTUSTENARVIOINTIEN TULOKSET

Unionin kotieläinjalostuslainsäädännön peruseriaatteet ja keskeiset säännöt ovat osoittautuneet asianmukaisiksi, ja niitä on mukautettu riittävästi tekniikan kehitykseen eläinjalostuksen alalla, minkä vuoksi ne on säilytetty ehdotuksessa. Koska unionin tämänhetkinen eläinjalostuslainsäädäntö on organisoitu vertikaalisesti eläinlajeittain, nämä lähes samanlaiset säännökset on kuitenkin järjeistetty ja laadittu täsmällisempään ja johdonmukaisempaan kieliasuun asetuksen muotoon, jotta vältetään kansallisesta täytäntöönpanosta johtuvat kaupan esteet.

Komissio on keskustellut viimeisten 20 vuoden aikana säännöllisesti jäsenvaltioiden kanssa kotieläinjalostukseen liittyvistä asioista kotieläinjalostusta käsittelevän pysyvän komitean puitteissa, ja lainsäädäntöä on kehitetty yhdessä. Hyväksytyjä jalostusjärjestöjä koskevat valtioiden rajat ylittävät toimet ovat säilyneet kiistanalaisina, koska jotkin jäsenvaltiot ovat tuoneet esiin eroja direktiivien saattamisessa osaksi kansallista lainsäädäntöä. Tilanne on pysynyt samana kotieläinjalostusta käsittelevän työryhmän helmikuussa 2012 pidettyyn viime kokoukseen asti, jolloin ehdotuksen pääsisältö, rakenne ja uudet osatekijät esiteltiin ja niistä keskusteltiin.

Komissio on myös joutunut käsittelemään lukuisia ongelmia, joita jalostajat, jalostusjärjestöt ja toimivaltaiset viranomaiset ovat tuoneet esiin ja jotka johtuvat nykyisten säännösten erilaisesta tulkinnasta jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten parissa. Sen vuoksi komissio on hyvin tietoinen jalostussektorin ja valvovien toimivaltaisten viranomaisten tarpeista.

Kotieläinjalostusalan virallista valvontaa koskevat ehdotuksen säännökset on linjattu tarvittavin mukautuksin niiden säännösten mukaisiksi, joita komissio esitti sidosryhmien kanssa käytyjen kattavien kuulemisten jälkeen eläinlääkintöalan virallista valvontaa ja virallisia toimia koskevassa asetusehdotuksessa

3. EHDOTUKSEN OIKEUDELLINEN SISÄLTÖ

Ehdotettu asetus tarjoaa yhtenäisissä lainsäädäntöpuitteissa periaatteet, jotka koskevat jalostusorganisaatioiden, jalostajien järjestöjen ja yksityisten yritysten tunnustamista ja luetteloon sisällyttämistä, niiden jalostusohjelmien hyväksymistä,

eläinten merkitsemistä kantakirjoihin ja luokittelua niiden arvon mukaan, risteytettyjen jalostussikojen kirjaamista rekisteriin, yksilötulosten testausta ja jalostusarvon arviointia sekä jalostuseläimiä ja niiden siemennestettä, munasoluja ja alkioita koskevien jalostustodistusten sisältöä.

Lisäksi siinä annetaan sääntöjä jalostuseläinten ja niiden siemennesteen, munasolujen ja alkioiden tuonnista kolmansista maista, sekä vertailukeskusten nimeämisestä eläinten jalostusta varten.

Tässä asetuksessa annetaan säännöksiä virallisen valvonnan ja jalostustarkastusten suorittamisesta ja riitojen ratkaisemisesta tilanteissa, joissa jalostustarkastuksissa paljastuu, että kotieläinjalostukseen liittyviä vaatimuksia ei ole noudatettu.

Ehdotetut säännöt vastaavat parhaillaan Euroopan parlamentin ja neuvoston käsiteltävänä olevaa komission ehdotusta uudeksi asetukseksi virallisesta valvonnasta. Jotta estetään epäjohtamukaisuudet näiden kahden tekstin välillä ja varmistetaan yhdenmukaistettu toimintamalli valvonnan alalla, komissio seuraa tiiviisti näitä kahta tekstiä käsittelevän keskustelun kehittymistä ja tekee aikanaan tarvittavat ehdotukset sen varmistamiseksi, että eläinjalostuksen alalla toteutettavaa virallista valvontaa koskevat säännöt sisällytetään tulevaan virallista valvontaa koskevaan asetukseen.

Ehdotettu asetus muodostaa oikeusperustan delegoitujen ja täytäntöönpanotoimenpiteiden antamiselle Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 ja 291 artiklan mukaisesti.

4. TALOUSARVIOVAIKUTUKSET

Ei ole.

5. LISÄTIEDOT

Ei ole.

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS

jalostuseläinten ja niiden sukusolujen ja alkioiden unionin sisäisessä kaupassa ja unioniin tuonnissa sovellettavista jalostus- ja polveutumisedellytyksistä

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 42 artiklan ja 43 artiklan 2 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen¹,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksityksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon²,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon³,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksitystä

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Nauta-, sika-, lammas-, vuohi- ja hevoseläinten jalostus ja vähemmässä määrin muiden eläinlajien jalostus on merkittävässä asemassa unionin maataloudessa ja tulonlähde maatalousyhteisölle. Näiden eläinlajien jalostusta edistetään parhaiten, jos käytetään puhdasrotuisia jalostuseläimiä tai risteytettyjä jalostussikoja, jotka on rekisteröity geneettisesti korkealuokkaisiksi.
- (2) Jäsenvaltiot ovat pyrkineet johdonmukaisesti osana maatalouspolitiikkaansa edistämään – toisinaan myös julkisilla investoinneilla – sellaisten kotieläinten tuotantoa, joilla on määritetyt yksilötulosstandardit täyttävät tietyt geneettiset ominaisuudet. Näiden standardien väliset erot voivat luoda teknisiä esteitä jalostuseläimillä ja niiden sukusoluilla ja alkioilla käytävälle kaupalle ja niiden unioniin tuonnille.

¹ EUVL C [...], [pp.kk.vvvv], s. [...].

² EUVL C [...], [pp.kk.vvvv], s. [...].

³ EUVL C [...], [pp.kk.vvvv], s. [...].

- (3) Jalostussikoihin sovellettavista kotieläinjalostuksen standardeista 19 päivänä joulukuuta 1988 annetussa neuvoston direktiivissä 88/661/ETY⁴, puhdasrotuisista jalostuslampaista ja -vuohista 30 päivänä toukokuuta 1989 annetussa neuvoston direktiivissä 89/361/ETY⁵, jalostusta ja polveutumista koskevista edellytyksistä yhteisön sisäisessä hevoseläinten kaupassa 26 päivänä kesäkuuta 1990 annetussa neuvoston direktiivissä 90/427/ETY⁶, kotieläinjalostusta ja polveutumista koskevista vaatimuksista puhdasrotuisten eläinten kaupassa ja direktiivien 77/504/ETY ja 90/425/ETY muuttamisesta 25 päivänä maaliskuuta 1991 annetussa neuvoston direktiivissä 91/174/ETY⁷, eläinten, siemennesteen, munasolujen ja alkioiden tuonnissa kolmansista maista sovellettavia jalostus- ja polveutumisedellytyksiä koskevista periaatteista ja puhdasrotuisista jalostusnaudoista annetun direktiivin 77/504/ETY muuttamisesta 23 päivänä kesäkuuta 1994 annetussa neuvoston direktiivissä 94/28/EY⁸ ja puhdasrotuisista jalostusnaudoista 30 päivänä marraskuuta 2009 annetussa neuvoston direktiivissä 2009/157/EY⁹ annetaan puhdasrotuisten jalostusautojen, -sikojen, -lampaiden, -vuohien ja -hevosten sekä risteytettyjen jalostussikojen jalostusta koskevan unionin lainsäädännön oikeudelliset puitteet. Näiden direktiivien tarkoituksena on kehittää kotieläinjalostusta unionissa ja säännellä samalla jalostuseläimillä ja niiden sukusoluilla ja alkioilla käytävää kauppaa ja niiden tuontia unioniin ja säilyttää näin jalostuseläinten ja niiden sukusolujen ja alkioiden sektorin kilpailukyky unionissa.
- (4) Puhdasrotuisten jalostusautojen jalostustarkoituksiin hyväksymisestä 18 päivänä kesäkuuta 1987 annettu neuvoston direktiivi 87/328/ETY¹⁰, puhdasrotuisten jalostussikojen jalostukseen hyväksymisestä 5 päivänä maaliskuuta 1990 annettu neuvoston direktiivi 90/118/ETY¹¹ ja risteytettyjen jalostussikojen jalostukseen hyväksymisestä 5 päivänä maaliskuuta 1990 annettu neuvoston direktiivi 90/119/ETY¹² annettiin, jottei jalostusautojen ja -sikojen jalostukseen hyväksymistä ja niiden siemennesteen, munasolujen ja alkioiden tuottamista ja käyttöä koskevilla kansallisilla säännöillä kiellettäisi, rajoitettaisi tai estettäisi unionin sisäistä kauppaa joko astutuksen, keinosiemennyksen tai siemennesteen, munasolujen tai alkioiden keräämisen osalta.
- (5) Komissio teki johdanto-osan 3 kappaleessa tarkoitettujen direktiivien perusteella – kuultuaan jäsenvaltioita pysyvän kotieläinjalostusta käsittelevän komitean perustamisesta 25 päivänä heinäkuuta 1977 tehdyllä neuvoston päätöksellä 77/505/ETY¹³ perustetun pysyvän kotieläinjalostusta käsittelevän komitean puitteissa – joukon päätöksiä, joissa säädettiin lajikohtaisia kriteereitä, jotka koskevat jalostusorganisaatioiden ja jalostajien järjestöjen, jäljempänä ’jalostusjärjestöt’, hyväksymistä tai tunnustamista, jalostuseläinten merkitsemistä kantakirjoihin, puhdasrotuisten lammas- ja vuohieläinten hyväksymistä jalostukseen ja

⁴ EYVL L 382, 31.12.1988, s. 36.

⁵ EYVL L 153, 6.6.1989, s. 30.

⁶ EYVL L 224, 18.8.1990, s. 55.

⁷ EYVL L 85, 5.4.1991, s. 37.

⁸ EYVL L 178, 12.7.1994, s. 66.

⁹ EUVL L 323, 10.12.2009, s. 1.

¹⁰ EYVL L 167, 26.6.1987, s. 54.

¹¹ EYVL L 71, 17.3.1990, s. 34.

¹² EYVL L 71, 17.3.1990, s. 36.

¹³ EYVL L 206, 12.8.1977, s. 11.

keinosiemennykseen, jalostusautojen, -sikojen, -lampaiden ja -vuohien yksilötulosten testausta ja jalostusarvon arviointia sekä polveutumistodistusten laatimista jalostuseläimillä ja niiden sukusoluilla ja alkioilla käytävää kauppaa varten.

- (6) Komissio laati myös luettelon jalostuselimistä kolmansissa maissa ja polveutumistodistuksen mallin jalostuseläinten ja niiden siemennesteen, munasolujen ja alkioden unioniin tuontia varten.
- (7) Eläinten jalostusta koskevalla unionin lainsäädännöllä on myös edistetty eläinten geenivarojen säilyttämistä, geneettisen monimuotoisuuden suojelua sekä sellaisten korkealaatuisten jollekin alueelle tyypillisten tuotteiden tuotantoa, joissa hyödynnetään paikallisten kotieläinrotujen erityisiä perinnöllisiä ominaisuuksia.
- (8) Direktiivit 88/661/ETY, 89/361/ETY, 90/427/ETY, 91/174/ETY, 94/28/EY ja 2009/157/EY ovat hyvin samanlaisia rakenteeltaan ja sisällöltään. Useita näistä direktiiveistä on muutettu ajan mittaan. Unionin lainsäädännön yksinkertaisuuden ja johdonmukaisuuden vuoksi on aiheellista yhdenmukaistaa näissä direktiiveissä annettuja unionin sääntöjä.
- (9) Viimeisten 20 vuoden aikana komissio on joutunut vastaamaan erittäin moniin jalostajien ja jalostusorganisaatioiden esittämiin valituksiin, jotka liittyvät eläinten jalostusta koskevan unionin lainsäädännön saattamiseen osaksi kansallista lainsäädäntöä ja tulkintaan eri jäsenvaltioissa. Jotta voidaan varmistaa eläinten jalostusta koskevien unionin sääntöjen yhdenmukainen soveltaminen ja välttää jalostuseläinten ja niiden sukusolujen ja alkioden kaupan esteet, jotka johtuvat siitä, että direktiivit on saatettu eri tavoin osaksi kansallista lainsäädäntöä, jalostuseläimillä ja niiden sukusoluilla ja alkioilla käytävässä kaupassa ja niiden unioniin tuonnissa sovellettavista jalostus- ja polveutumisedellytyksistä olisi säädettävä asetuksessa.
- (10) Kokemukset ovat lisäksi osoittaneet, että edellä mainituissa direktiiveissä annettujen sääntöjen soveltamisen helpottamiseksi useat säännökset edellyttävät täsmällisempää muotoilua ja johdonmukaisempaa terminologiaa. Unionin lainsäädännön selkeyden ja johdonmukaisuuden vuoksi on myös aiheellista antaa enemmän määritelmiä.
- (11) Termi ”rotu” olisi kuitenkin pidettävä määrittelemättömänä oikeudellisena käsitteenä, jotta jalostusjärjestöt voivat kuvata geneettisesti riittävän yhdenmukaista eläinryhmää, jota ne pitävät muista saman lajin eläimistä erillisenä, ja merkitä ne kantakirjoihin maininnalla niiden tiedossa olevista esivanhemmista, jotta niiden perityt ominaisuudet voidaan vahvistetun jalostusohjelman puitteissa säilyttää lisääntymisen, vaihdon ja valinnan kautta.
- (12) Tässä asetuksessa olisi annettava säännöt jalostuseläimillä ja niiden sukusoluilla ja alkioilla käytävästä kaupasta ja niiden tuonnista unioniin, jotta edistetään elinkelpoisia jalostusohjelmia rotujen parantamiseksi ja säilytetään kotieläinten geneettinen monimuotoisuus.
- (13) Tässä asetuksessa annetuilla puhdasrotuisia jalostuseläimiä koskevilla säännöillä pitäisi pyrkiä antamaan mahdollisuus kaupankäyntiin sovittujen periaatteiden perusteella, joita sovelletaan rotuja hallinnoivien jalostusjärjestöjen tunnustamiseen ja niiden jalostusohjelmien hyväksymiseen. Siinä olisi myös säädettävä kriteereistä, joita sovelletaan puhdasrotuisten jalostuseläinten merkitsemiseen kantakirjan pääosaston eri luokkiin, sekä yksilötulosten testausta ja jalostusarvon arviointia koskevasta

säännöistä, jalostuseläinten jalostukseen hyväksymistä koskevista kriteereistä ja jalostustodistusten sisällöstä.

- (14) Samoin tässä asetuksessa annetuilla risteytettyjä jalostussikoja koskevilla säännöillä pitäisi pyrkiä antamaan mahdollisuus kaupankäyntiin sovittujen periaatteiden perusteella, joita sovelletaan risteytettyjen jalostussikojen eri risteytyksiä hallinnoivien jalostusjärjestöjen tunnustamiseen ja niiden jalostusohjelmien hyväksymiseen. Siinä olisi myös säädettävä kriteereistä, joita sovelletaan risteytettyjen jalostussikojen kirjaamiseen jalostusrekisterin pääosastoon, sekä yksilötulosten testausta ja jalostusarvon arviointia koskevista säännöistä, risteytettyjen jalostussikojen jalostukseen hyväksymistä koskevista kriteereistä ja jalostustodistusten sisällöstä.
- (15) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitetta eli varmistaa yhdenmukaista lähestymistapaa jalostuseläimillä ja niiden sukusoluilla ja alkioilla käytävään kauppaan ja niiden tuontiin unioniin sekä viralliseen valvontaan, jota on kohdistettava jalostusjärjestöjen ja -toimijoiden toteuttamiin jalostusohjelmiin, vaan se voidaan tässä asetuksessa ehdotetun toiminnan vaikutusten, monimutkaisuuden sekä rajatylittävän ja kansainvälisen luonteen vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla, joten unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Koska tämän asetuksen soveltamisala on rajoitettu siihen, mikä on tarpeen asetuksen tavoitteiden saavuttamiseksi, se on myös perussopimuksen 5 artiklan 4 kohdassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukainen.
- (16) Jalostusjärjestöjen ja -toimijoiden tarjoamien palvelujen laatu ja tapa, jolla ne arvioivat ja luokittelevat eläimiä, vaikuttavat jalostuseläinten arvoon markkinoilla. Tätä varten olisi annettava sääntöjä jalostusjärjestöjen ja -toimijoiden tunnustamisesta yhdenmukaistettujen unionin kriteereiden perusteella ja jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten suorittamasta jalostusjärjestöjen ja -toimijoiden valvonnasta, jotta voidaan varmistaa, että niiden vahvistamat säännöt eivät luo eroja jalostusohjelmien ja -standardien välille ja saa näin aikaan unionin sisäisen kaupan teknisiä esteitä.
- (17) Tässä asetuksessa olisi säädettävä direktiiveissä 88/661/ETY, 89/361/ETY, 90/427/ETY, 91/174/ETY, 94/28/EY ja 2009/157/EY säädettyjen menettelyjen kaltaisista menettelyistä, joilla sisällytetään luetteloon tunnustetut jalostusjärjestöt ja -toimijat, mukaan luettuna luetteloiden päivitys, jakelu ja julkaiseminen.
- (18) Vahvistetut kriteerit täyttävän jalostusjärjestön tai -toimijan oikeus tulla tunnustetuksi on yksi unionin kotieläinjalostuslainsäädännön perusperiaate. Olemassa olevan tunnustetun jalostusjärjestön taloudellisen toiminnan suojaaminen ei saa enää olla perusteena sille, että toimivaltainen viranomainen kieltäytyy tunnustamasta uutta jalostusjärjestöä saman rodun osalta. Sama koskee sellaisen jalostusohjelman maantieteellisen laajennuksen hyväksymistä, joka toteutetaan samalla rodulla tai samoilla jalostuseläimillä, jotka voidaan hankkia olemassa olevan jalostusjärjestön jalostuseläinpopulaatiosta. Toimivaltaisella viranomaisella pitäisi kuitenkin olla oikeusperusta kieltäytyä myöntämästä tunnustamista tai hyväksymistä, jos voidaan perustellusti epäillä tällaisen tunnustamisen tai hyväksymisen vaarantavan harvinaisen rodun säilymisen tai geneettisen monimuotoisuuden suojelun.
- (19) Koska harvinaisten rotujen säilyminen edellyttää, että perustetaan ja tunnustetaan jalostusjärjestöjä, joilla on kantakirjoissa rajoitettu määrä jalostuseläimiä,

kantakirjoihin merkittyjen jalostuseläinten lukumäärän ei pitäisi yleisesti olla olennainen edellytys jalostusjärjestön tunnustamista ja sen jalostusohjelman hyväksymistä varten silloinkaan, kun tunnustaminen tehdään kansallisesti ja asianmukaiset jalostuseläimet on ehkä merkitty kantakirjoihin muissa jäsenvaltioissa tai kolmansissa maissa.

- (20) Yhdessä jäsenvaltiossa hyväksytyillä jalostusjärjestöillä ja -toimijoilla pitäisi olla mahdollisuus toteuttaa hyväksytty jalostusohjelmansa yhdessä tai useammassa muussa jäsenvaltiossa, jotta varmistetaan jalostusarvoltaan arvokkaiden jalostuseläinten mahdollisimman hyvä hyödyntäminen tärkeänä tuotantotekijänä unionissa. Tätä varten yksinkertaisen ilmoitusmenettelyn pitäisi varmistaa, että toisen jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen on tietoinen aiotusta toiminnasta.
- (21) Jotta vältetään tulevat konfliktit jalostusjärjestöjen, jotka haluavat tarjota palvelujaan jalostajille, ja viranomaisten välillä, jotka kieltäytyvät tunnustamasta olemassa olevien jalostusjärjestöjen kanssa kilpailevaa uutta jalostusjärjestöä, on tarpeen erottaa toisistaan jalostusjärjestön tai -toimijan virallinen tunnustaminen ja suunnitellun jalostusohjelman hyväksyminen.
- (22) Komission viime vuosina käsittelemien eri valitusten perusteella vaikuttaa siltä, että tässä asetuksessa olisi annettava selkeät säännöt, joilla voidaan säännellä jalostusjärjestön, joka perustaa puhdasrotuisten jalostushevosten tietyn rodun sivukantakirjan, ja jalostusjärjestön, joka väittää perustaneensa kyseisen rodun alkuperäkantakirjan, välistä suhdetta.
- (23) Komissiolle olisi annettava valtuudet hyväksyä delegoituja säädöksiä liitteen I muuttamiseksi, jotta voidaan mukauttaa jalostusjärjestöjen ja -toimijoiden tunnustamista ja jalostusohjelmien hyväksymistä koskevia kriteereitä jalostussektorin kehityksen mukaan.
- (24) On tarpeen selkeyttää jalostajien sekä jalostusjärjestöjen ja -toimijoiden välistä suhdetta etenkin, jotta varmistetaan jalostajien oikeus jalostusjärjestön ja -toimijan jäsenyyteen ja oikeus osallistua jalostusohjelmaan sillä maantieteellisellä alueella, jolla se toteutetaan. Jalostusjärjestöillä on oltava sääntöjä, joilla estetään jalostajien syrjintä heidän alkuperänsä perusteella, ja taataan vähimmäispalvelun tarjonta.
- (25) Etenkin direktiivin 90/427/ETY ja vähemmässä määrin direktiivien 89/361/ETY ja 2009/157/EY soveltamisesta saadut kokemukset vaikuttaisivat osoittavan, että jalostajien ja jalostusjärjestöjen välisten riitojen tehokasta ratkaisua varten tarvitaan täsmällisempiä sääntöjä, jotka perustuvat selvästi vahvistettuihin menettelysääntöihin ja jäsenten kuvattuihin oikeuksiin ja velvollisuuksiin. Tämä saavutetaan parhaiten, jos riidat ratkaistaan sen jäsenvaltion oikeusjärjestelmässä, jossa ne syntyvät. Komission pitäisi puuttua vain sellaisiin riitoihin, jotka syntyvät eri jäsenvaltioissa sijaitsevien tahojen välillä ja joita ei voida tehokkaasti ratkaista niiden jäsenvaltioiden oikeusjärjestelmissä, joissa ne syntyvät.
- (26) Jalostusjärjestöjen, jotka perustavat ja ylläpitävät puhdasrotuisten jalostusnautojen, -sikojen, -lampaiden, -vuohien ja -hevosten kantakirjoja, ja jalostustoimijoiden, jotka perustavat ja ylläpitävät risteytettyjen jalostussikojen jalostusrekistereitä, olisi merkittävä jalostuseläimet kantakirjoihinsa ja jalostusrekistereihinsä eläinten tai niiden

omistajien alkuperäjäsenvaltiosta riippumatta ja luokiteltava eläimet niiden arvon mukaan, jos luokittelu sisältyy jalostusohjelmaan.

- (27) Jalostusjärjestöille pitäisi antaa mahdollisuus vahvistaa kantakirjaan lisäosastoja, jotta ne voivat luokitella jalostusohjelmassaan eri luokkaan ne eläimet, jotka eivät täytä kyseisen rodun puhtasrotuisten jalostuseläinten kriteereitä.
- (28) Tiettyjen puhtasrotuisten jalostushevosten kantakirjoja ylläpitäville jalostusjärjestöille pitäisi kuitenkin antaa edelleen mahdollisuus vahvistaa kriteerit puhtasrotuisten hevosten merkitsemiselle näihin kantakirjoihin sillä perusteella, että on tarpeen säännellä keinollisin lisääntymismenetelmin tuotettujen hevosten kantakirjaan merkitsemistä.
- (29) Kantakirjaan merkityt puhtasrotuiset jalostuseläimet, hevosia lukuun ottamatta, tunnistetaan tunnistamista koskevan unionin eläinlääkintälainsäädännön mukaisesti. Puhtasrotuisten jalostushevosten tapauksessa jalostusjärjestöt voivat myös suorittaa tunnistuksia hevosille ja aaseille, jotka ne merkitsevät tai rekisteröivät merkittäväksi kantakirjaansa, ja antaa tunnistusasiakirjoja (passeja). Näin ollen ne tarjoavat palvelun jalostajien lisäksi myös toimivaltaisille viranomaisille, jotka vastaavat tuotantoeläinten tunnistuksesta ja rekisteröinnistä. Tämän järjestelmän seurauksena passeja kuitenkin myöntävät lukuisat elimet, ja tämän on havaittu monimutkaistavan elintarvikehygieniää ja eläinlääkintää koskevan unionin lainsäädännön noudattamisen virallista valvontaa tapauksissa, joissa olennaiset tiedot eivät ole olleet heti toimivaltaisten eläinlääkintäviranomaisten saatavilla, esimerkiksi jos keskustietokantaa ei ole, tunnistusasiakirjojen laatua koskevia yhteisiä tiukkoja standardeja ei ole noudatettu ja virallista valvontaa ei ole ollut. Sen vuoksi on edellytettävä, että myös puhtasrotuiset jalostushevokset merkitään kantakirjoihin terveystodistuksen tunnisteiden perusteella, ja annetaan toimivaltaisille eläinlääkintäviranomaisille mahdollisuus delegoida tietyin edellytyksin tunnustetulle jalostusjärjestölle tunnistusasiakirjojen virallinen myöntäminen puhtasrotuisille jalostushevosille.
- (30) Jotta voidaan varmistaa, että puhtasrotuisten jalostuseläinten kantakirjaan merkitsemistä ja risteytettyjen jalostussikojen jalostusrekisteriin kirjaamista koskevia edellytyksiä voidaan mukauttaa jalostussektorin kehityksen mukaan, komissiolle olisi siirrettävä valta antaa delegoituja säädöksiä liitteen II muuttamiseksi.
- (31) Jalostuseläinten hyväksymistä jalostustarkoituksiin, joko astutukseen tai keinohedelmöitykseen, olisi säänneltävä unionin tasolla, jotta vältetään kaupan esteet, etenkin jos tällaisille jalostuseläimille on tehty yksilötulosten testaus tai jalostusarvon arviointi tässä asetuksessa ja etenkin sen liitteessä III säädettyjen sääntöjen mukaisesti.
- (32) Rajoitetun ominaisuusjoukon osalta testattavien jalostusnautojen, -sikojen, -lampaiden ja -vuohien yksilötulosten testausta ja jalostusarvon arviointia koskevat säännöt on vahvistettu unionin tasolla, mutta puhtasrotuisten jalostushevosten eri rotujen, käyttötarkoitusten ja valintojen moninaiset vaatimukset ovat tähän asti estäneet näiden sääntöjen yhdenmukaistamisen. Sen sijaan yksilötulosten testausta ja jalostusarvon arviointia koskevat rotukohtaiset säännöt vahvistetaan tätä nykyä rodun alkuperäkantakirjassa.

- (33) Komissiolle olisi siirrettävä valta säätää yksilötulosten testausta ja jalostusarvon arviointia koskevista edellytyksistä myös puhdasrotuisten jalostushevosten osalta ja muuttaa liitteessä III olevia nykyisiä edellytyksiä, jotta voidaan ottaa huomioon tekniikan ja tieteen edistys ja testaukseen vaikuttavan lainsäädännön kehitysasteet, kuten maatalouden yhteisestä markkinajärjestelystä ja tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityissäännöksistä (yhteisiä markkinajärjestelyjä koskeva asetus) 22 päivänä lokakuuta 2007 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1234/2007¹⁴, tai sisällyttää siihen jäsenvaltioiden pyynnöstä puhdasrotuisten jalostushevosten yksilötulosten testausta ja jalostusarvon arviointia koskevat edellytykset.
- (34) Yksilötulosten testausta ja jalostusarvon arviointia voivat suorittaa jalostusjärjestön tai -toimijan nimeämät laitokset. Nimettyjen laitosten on tehtävä yhteistyötä komission nimeämien Euroopan unionin vertailukeskusten kanssa. Sen vuoksi komissiolle olisi annettava valta nimetä täytäntöönpanosäädöksillä Euroopan unionin vertailukeskukset ja tarvittava valta hyväksyä delegoituja säädöksiä, joissa kuvataan näiden keskusten velvollisuudet ja tehtävät, tarvittaessa muuttamalla liitettä IV. Nämä vertailukeskukset ovat oikeutettuja unionin tukeen tietyistä eläinlääkintäalan kustannuksista 25 päivänä toukokuuta 2009 tehdyn neuvoston päätöksen 2009/470/EY¹⁵ mukaisesti. Puhdasrotuisten jalostusautojen tapauksessa jalostusjärjestön suorittamassa yksilötulosten testauksessa ja jalostusarvon arvioinnissa avustaa tällä hetkellä Interbull Centre, Euroopan unionin vertailukeskus, joka nimettiin puhdasrotuisten jalostusautojen testausmenetelmien ja tulosten arvioinnin yhdenmukaistamisessa yhteistyösapuolena toimivan vertailuaseman nimeämisestä 23 päivänä heinäkuuta 1996 tehdyllä neuvoston päätöksellä 96/463/EY¹⁶.
- (35) Koska tässä asetuksessa annetaan yksityiskohtaisia säännöksiä vain nauta-, sika-, lammas-, vuohi- ja hevoseläinten jalostamisesta, on tarpeen antaa komissiolle valta hyväksyä delegoituja säädöksiä jalostusjärjestöjen tunnustamisesta, jalostusohjelmien hyväksymisestä, jalostuseläinten sisällyttämisestä kantakirjoihin, yksilötulosten testauksesta, jalostusarvon arvioinnista ja jalostukseen hyväksymisestä sekä hyväksyä täytäntöönpanosäädöksiä, jotka koskevat muiden lajien jalostuseläimillä ja niiden sukusoluilla ja alkioilla käytävään kauppaan ja niiden unioniin tuontiin liittyviä jalostustodistuksia, jos tämä on tarpeen kaupan esteiden poistamiseksi.
- (36) Jalostuseläinten ja niiden sukusolujen ja alkioiden tuonti on keskeisen tärkeää Euroopan maataloudelle. Näin ollen jalostuseläinten ja niiden sukusolujen ja alkioiden tuontiin olisi sovellettava edellytyksiä, jotka noudattelevat jäsenvaltioiden väliseen kauppaan sovellettavia sääntöjä. Jalostuseläimet ja niiden sukusolut ja alkiot saa kuitenkin merkitä kantakirjan tai jalostusrekisterin pääosastoon unionissa vain, jos viejänä toimivassa kolmannessa maassa suoritettun virallisen valvonnan taso takaa yhtä yksityiskohtaiset tiedot polveutumisesta ja yksilötulosten testauksen ja jalostusarvon arvioinnin tuloksista kuin unionissa. Lisäksi kolmansien maiden jalostuseläinten olisi vastavuoroisuusperiaatteen mukaisesti hyväksyttävä unionissa tunnustetun jalostusjärjestön tai -toimijan jalostuseläimet ja niiden sukusolut ja alkiot.

¹⁴ EUVL L 299, 16.11.2007, s. 1.

¹⁵ EUVL L 155, 18.6.2009, s. 30.

¹⁶ EYVL L 192, 2.8.1996, s. 19.

- (37) Tariffi- ja tilastonimikkeistöstä ja yhteisestä tullitariffista 23 päivänä heinäkuuta 1987 annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 2658/87¹⁷ säädetään, että komissio vahvistaa tavaranimikkeistön eli yhdistetyn nimikkeistön (CN-nimikkeistö), joka vastaa yhteisen tullitariffin, yhteisön ulkomaankaupan tilastoinnin ja muun tavaroiden tuontiin ja vientiin liittyvän unionin politiikan tarpeisiin. Kyseisen asetuksen liitteessä I luetellaan puhdasrotuisten jalostusautojen, -sikojen, -lampaiden, -vuohien ja -hevosten sekä naudan siemennesteen CN-koodit ja todetaan, että ne on vapautettu normaaleista tulleista. Tällöin näiden eläinten ja niiden sukusolujen ja alkioiden mukana on oltava asianmukainen jalostustodistus, joka tukee niiden luokitusta puhdasrotuisiksi jalostuseläimiksi tai niiden sukusoluiksi tai alkioiksi.
- (38) Jalostuseläinten ja niiden sukusolujen ja alkioiden saapuessa unioniin niille on tehtävä kolmansiasta maista yhteisöön tuotavien eläinten eläinlääkintätarkastusten järjestämistä koskevista periaatteista ja direktiivien 89/662/ETY, 90/425/ETY ja 90/675/ETY muuttamisesta 15 päivänä heinäkuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/496/ETY¹⁸ ja kolmansiasta maista yhteisöön tuotavien tuotteiden eläinlääkinnällisten tarkastusten järjestämistä koskevista periaatteista 18 päivänä joulukuuta 1997 annetun neuvoston direktiivin 97/78/EY¹⁹ mukaiset eläinlääkinnälliset tarkastukset. Lisäksi niille olisi tehtävä tässä asetuksessa säädetyt tarvittavat kotieläinjalostustarkastukset.
- (39) Komissio teki ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi virallisesta valvonnasta ja muista virallisista toimista, jotka suoritetaan elintarvike- ja rehulainsäädännön ja eläinten terveyttä ja hyvinvointia, kasvien terveyttä, kasvien lisäysaineistoa ja kasvinsuojeluaineita koskevien sääntöjen soveltamisen varmistamiseksi, sekä asetusten (EY) N:o 999/2001, (EY) N:o 1829/2003, (EY) N:o 1831/2003, (EY) N:o 1/2005, (EY) N:o 396/2005, (EY) N:o 834/2007, (EY) N:o 1099/2009, (EY) N:o 1069/2009, (EY) N:o 1107/2009, (EU) N:o 1151/2012 ja (EU) N:o [...] /2013 ja direktiivien 98/58/EY, 1999/74/EY, 2007/43/EY, 2008/119/EY, 2008/120/EY ja 2009/128/EY muuttamisesta (virallista valvontaa koskeva asetus)²⁰. Kyseisellä asetuksella on tarkoitus kumota rehu- ja elintarvikelainsäädännön sekä eläinten terveyttä ja hyvinvointia koskevien sääntöjen mukaisuuden varmistamiseksi suoritetusta virallisesta valvonnasta 29 päivänä huhtikuuta 2004 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 882/2004²¹ ja eläinlääkärin- ja kotieläinjalostustarkastuksista yhteisön sisäisessä tiettyjen elävien eläinten ja tuotteiden kaupassa 26 päivänä kesäkuuta 1990 annettu neuvoston direktiivi 90/425/ETY²² sekä direktiivit 91/496/ETY ja 97/78/EY ja sisällyttää uuteen asetukseen tiettyjä näissä säädöksissä säädettyjä sääntöjä tarvittavin mukautuksin. Kyseisen asetuksen soveltamisalaan ei ole kuitenkaan tarkoitus sisällyttää jalostuseläimillä ja niiden sukusoluilla ja alkioilla käytävässä kaupassa ja niiden unioniin tuonnissa sovellettavia jalostus- ja polveutumisedellytyksiä. Sen vuoksi tässä asetuksessa on tarpeen antaa sääntöjä jalostuseläimiä ja niiden sukusoluja ja alkioita koskevasta virallisesta valvonnasta ja muista virallisista toimista.

¹⁷ EYVL L 256, 7.9.1987, s. 1.

¹⁸ EYVL L 268, 24.9.1991, s. 56.

¹⁹ EYVL L 24, 30.1.1998, s. 9.

²⁰ COM(2013) 265 final – 2013/0140 (COD).

²¹ EUVL L 165, 30.4.2004, s. 1.

²² EYVL L 224, 18.8.1990, s. 29.

- (40) Jotta tässä asetuksessa annettujen jalostuseläimiä ja niiden sukusoluja ja alkioita koskevien unionin sääntöjen soveltaminen olisi tehokasta, jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on tehtävä yhteistyötä keskenään ja annettava hallinnollista apua tarpeen mukaan. Tämän vuoksi tässä asetuksessa olisi annettava hallinnollista apua ja yhteistyötä koskevia yleisiä sääntöjä, jotka ovat – tarpeellisin mukautuksin – samanlaisia kuin Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 882/2004 IV osastossa säädetyt säännöt.
- (41) Jos jalostuseläimiä ja niiden sukusoluja ja alkioita koskevassa jäsenvaltion virallisessa valvonnassa tai unioniin tuonnin yhteydessä tehdyssä tarkastuksessa käy ilmi, että tällaisesta tuonnista tässä asetuksessa säädettyjä jalostus- ja polveutumisvaatimuksia ei ole noudatettu, mikä todennäköisesti aiheuttaa häiriöitä jalostuseläinten ja niiden sukusolujen ja alkioiden kauppaan unionissa, komissiolle olisi annettava tällä asetuksella valta hyväksyä erityistoimenpiteitä, joilla rajoitetaan tällaisen noudattamatta jättämisen vaikutusta.
- (42) Jäsenvaltioiden toimivaltaisilla viranomaisilla olisi myös oltava tarvittavat valtuudet valvoa tässä asetuksessa säädettyjen jalostuseläimiä koskevien unionin jalostus- ja polveutumissääntöjen täytäntöönpanoa, mukaan luettuna jalostusohjelman hyväksynnän voimassaolon keskeyttäminen tai jalostusjärjestön tai -toimijan tunnustamisen peruuttaminen, jos tässä asetuksessa säädettyjä jalostus- ja polveutumissääntöjä ei ole noudatettu.
- (43) Komission olisi tehtävä tarpeen mukaan tarkastuksia jäsenvaltioissa ja erityisesti jäsenvaltioiden suorittaman virallisen valvonnan tulosten perusteella sen varmistamiseksi, että tässä asetuksessa säädettyjä jalostus- ja polveutumissääntöjä sovelletaan kaikissa jäsenvaltioissa.
- (44) Jotta voidaan laatia luettelo kolmansista maista, joista jalostuseläinten ja niiden siemennesteen, munasolujen ja alkioiden tuonti unioniin olisi sallittava, päättää tällaisen tuonnin edellytyksistä ja saada kahdenvälisen sopimusten toimivuuteen liittyviä tietoja ja jos tässä asetuksessa säädettyjen tällaista tuontia koskevien edellytysten mahdollinen vakava rikkomus niin edellyttää, komissiolle olisi annettava valta suorittaa valvontaa kolmansissa maissa unionin puolesta tarpeen mukaan.
- (45) Koska direktiivit 88/661/ETY, 89/361/ETY, 90/427/ETY, 94/28/EY ja 2009/157/EY kumotaan ja korvataan tällä asetuksella, on myös tarpeen kumota komission säädökset, jotka on annettu näiden direktiivien nojalla ja korvata ne tämän asetuksen mukaisesti annetuilla joko delegoiduilla säädöksillä tai täytäntöönpanosäädöksillä. Tätä varten komissiolle olisi annettava valta hyväksyä nämä delegoidut ja täytäntöönpanosäädökset.
- (46) Jotta voidaan varmistaa tämän asetuksen moitteeton soveltaminen ja täydentää sitä tai muuttaa sen liitteitä I–V, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia säädöksiä, jotka koskevat käytettyjä menettelyjä ja kriteereitä ja vaadittuja edellytyksiä jalostusjärjestöjen ja -toimijoiden tunnustamiseksi, jalostusohjelmien hyväksymiseksi, eläinten merkitsemiseksi kantakirjoihin ja jalostusrekistereihin, jalostuseläinten hyväksymiseksi jalostusta, astutusta tai keinohedelmöitystä varten, yksilötulosten testauksen ja jalostusarvon arvioinnin suorittamiseksi, jalostus- ja polveutumisvaatimusten määrittämiseksi jalostuseläimillä ja niiden sukusoluilla ja

alkioilla käytävää kauppaa ja niiden kolmansista maista tapahtuvaa tuontia varten sekä vertailukeskuksen velvollisuuksien ja tehtävien kuvaamiseksi.

- (47) Valta hyväksyä perussopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia säädöksiä, jotka koskevat muiden eläinlajien kuin nautojen, sikojen, lampaiden, vuohien ja hevosten puhdasrotuisilla jalostuseläimillä ja niiden sukusoluilla ja alkioilla käytävää kauppaa ja niiden unioniin tuontia, olisi siirrettävä komissiolle, jotta jäsenvaltiot voivat reagoida kaupan häiriöihin ja etenkin reagoida, jos harvinainen rotu on vaarassa kuolla sukupuuttoon tai geneettisen monimuotoisuuden suojelu vaarantuu.
- (48) On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla. Komission olisi delegoituja säädöksiä valmistellessaan ja laatiessaan varmistettava, että asianomaiset asiakirjat toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle yhtäaikaaisesti, hyvissä ajoin ja asianmukaisesti.
- (49) Jotta voidaan varmistaa, että tässä asetuksessa annetut jalostusjärjestöjen ja -toimijoiden luetteloon sisällyttämistä, vertailukeskusten nimeämistä – sen varmistamiseksi, että yksilötulosten testauksen ja jalostusarvon arvioinnin menetelmiä sovelletaan yhdenmukaisesti – ja jalostuseläinten ja niiden sukusolujen ja alkoiden mukana olevia jalostustodistusten malleja koskevat säännökset ja jotkin virallisen valvonnan suorittamista koskevat säännöt pannaan yhdenmukaisesti täytäntöön, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovalta. Tätä valtaa olisi käytettävä yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä, 16 päivänä helmikuuta 2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011²³ mukaisesti.
- (50) Neuvoston direktiiveissä 87/328/ETY, 88/661/ETY, 89/361/ETY, 90/118/ETY, 90/119/ETY, 90/427/ETY, 91/174/ETY, 94/28/EY ja 2009/157/EY ja neuvoston päätöksessä 96/463/EY annetut säännöt korvataan tässä asetuksessa ja tämän asetuksen nojalla hyväksytyissä komission delegoiduissa ja täytäntöönpanosäädöksissä annetuilla säännöillä. Edellä mainitut säädökset olisi näin ollen kumottava.
- (51) Puhdasrotuisten jalostusnautojen kantakirjoja ylläpitävien tai perustavien jalostajien järjestöjen ja yhdistysten hyväksymisen perusteista 27 päivänä huhtikuuta 1984 tehty komission päätös 84/247/ETY²⁴, nautojen kantakirjaan merkitsemisen perusteista 19 päivänä heinäkuuta 1984 tehty komission päätös 84/419/ETY²⁵, puhdasrotuisten jalostusnautojen yksilötuloksen seurantamenetelmistä ja jalostusarvon arviointimenetelmistä 20 päivänä kesäkuuta 2006 tehty komission päätös 2006/427/EY²⁶, puhdasrotuisten jalostussikojen kantakirjoja perustavien tai ylläpitävien jalostajien yhdistysten ja jalostusjärjestöjen hyväksymisen ja valvonnan perusteista 18 päivänä heinäkuuta 1989 tehty komission päätös 89/501/ETY²⁷, puhdasrotuisten jalostussikojen kantakirjaan merkitsemisen perusteista 18 päivänä

²³ EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13.

²⁴ EYVL L 125, 12.5.1984, s. 58.

²⁵ EYVL L 237, 5.9.1984, s. 11.

²⁶ EUVL L 169, 22.6.2006, s. 56.

²⁷ EYVL L 247, 23.8.1989, s. 19.

heinäkuuta 1989 tehty komission päätös 89/502/ETY²⁸, risteytettyjen jalostussikojen rekistereitä perustavien ja ylläpitävien jalostajien yhdistysten, jalostusjärjestöjen ja yksityisten yritysten hyväksymisen ja valvonnan perusteista 18 päivänä heinäkuuta 1989 tehty komission päätös 89/504/ETY²⁹, risteytettyjen jalostussikojen rekistereihin merkitsemisen perusteista 18 päivänä heinäkuuta 1989 tehty komission päätös 89/505/ETY³⁰, puhdasrotuisten ja risteytettyjen jalostussikojen yksilötulosten seurannan ja jalostusarvon arvioinnin menetelmistä 18 päivänä heinäkuuta 1989 tehty komission päätös 89/507/ETY³¹, puhdasrotuisten jalostuslampaiden ja -vuohien kantakirjoja perustavien ja ylläpitävien jalostajien järjestöjen ja yhdistysten hyväksymisen perusteista 10 päivänä toukokuuta 1990 tehty komission päätös 90/254/ETY³², puhdasrotuisten jalostuslampaiden ja -vuohien kantakirjaan merkitsemisen perusteista 10 päivänä toukokuuta 1990 tehty komission päätös 90/255/ETY³³, puhdasrotuisten jalostuslampaiden ja -vuohien yksilötulosten seurannan ja jalostusarvon arvioinnin menetelmistä 10 päivänä toukokuuta 1990 tehty komission päätös 90/256/ETY³⁴, puhdasrotuisten jalostuslampaiden ja -vuohien jalostukseen hyväksymisen ja niiden siemennesteen, munasolujen ja alkioiden käyttämisen perusteista 10 päivänä toukokuuta 1990 tehty komission päätös 90/257/ETY³⁵, rekisteröityjen hevoseläinten kantakirjoja pitävien tai perustavien järjestöjen ja yhdistysten hyväksymisen tai tunnustamisen perusteista 11 päivänä kesäkuuta 1992 tehty komission päätös 92/353/ETY³⁶ ja jalostukseen tarkoitettujen hevoseläinten kantakirjoihin hyväksymistä ja merkitsemistä koskevista perusteista 10 päivänä tammikuuta 1996 tehty komission päätös 96/78/EY³⁷ on hyväksytty johdanto-osan 46 kappaleessa tarkoitettujen perussäädösten nojalla; niissä annetaan lajikohtaisia kriteereitä, jotka koskevat jalostusjärjestöjen ja -toimijoiden hyväksymistä tai tunnustamista, jalostuseläinten merkitsemistä kantakirjoihin ja hyväksymistä jalostukseen ja keinosiemennykseen sekä yksilötulosten testausta ja jalostusarvon arviointia. Tässä asetuksessa annetaan säännöt, joilla korvataan edellä mainituissa komission säädöksissä annetut säännöt.

- (52) Tässä asetuksessa annetaan sääntöjä, jotka ovat samanlaisia kuin tietyistä säännöistä rekisteröityjen hevoseläinten kantakirjoja pitävien tai perustavien järjestöjen tai yhdistysten välisen yhteensovittamisen varmistamiseksi 11 päivänä kesäkuuta 1992 tehdyssä komission päätöksessä 92/354/ETY³⁸.
- (53) Puhdasrotuisten jalostussikojen, niiden siemennesteen, munasolujen ja alkioiden todistuksesta 18 päivänä heinäkuuta 1989 tehty komission päätös 89/503/ETY³⁹, risteytettyjen jalostussikojen, niiden siemennesteen, munasolujen ja alkioiden

²⁸ EYVL L 247, 23.8.1989, s. 21.
²⁹ EYVL L 247, 23.8.1989, s. 31.
³⁰ EYVL L 247, 23.8.1989, s. 33.
³¹ EYVL L 247, 23.8.1989, s. 43.
³² EYVL L 145, 8.6.1990, s. 30.
³³ EYVL L 145, 8.6.1990, s. 32.
³⁴ EYVL L 145, 8.6.1990, s. 35.
³⁵ EYVL L 145, 8.6.1990, s. 38.
³⁶ EYVL L 192, 11.7.1992, s. 63.
³⁷ EYVL L 19, 25.1.1996, s. 39.
³⁸ EYVL L 192, 11.7.1992, s. 66.
³⁹ EYVL L 247, 23.8.1989, s. 22.

todistuksesta 18 päivänä heinäkuuta 1989 tehty komission päätös 89/506/ETY⁴⁰, puhtasrotuisten jalostuslampaiden ja -vuohien, niiden siemennesteen, munasolujen ja alkioden kotieläinjalostusta koskevista todistuksista 10 päivänä toukokuuta 1990 tehty komission päätös 90/258/ETY⁴¹, rekisteröityjen hevoseläinten siemennesteen, munasolujen ja alkioden polveutumis- ja tunnistamistodistuksista 12 päivänä tammikuuta 1996 tehty komission päätös 96/79/EY⁴², puhtasrotuisten jalostusautojen sekä niiden siemennesteen, munasolujen ja alkioden polveutumistodistuksista ja tiedoista 17 päivänä toukokuuta 2005 tehty komission päätös 2005/379/EY⁴³, neuvoston direktiivien 90/426/ETY ja 90/427/ETY täytäntöönpanosta hevoseläinten tunnistusmenetelmien osalta 6 päivänä kesäkuuta 2008 annettu komission asetus (EY) N:o 504/2008⁴⁴ ja polveutumista ja kotieläinjalostusta koskevien vaatimusten vahvistamisesta tiettyjen eläinten siemennesteen tuontia varten 18 päivänä heinäkuuta 1996 tehty komission päätös 96/509/EY⁴⁵ on hyväksytty johdanto-osan 45 kappaleessa tarkoitettujen perussäädösten nojalla.

- (54) Oikeudellisen selvyyden varmistamiseksi ja päällekkäisyyden välttämiseksi neuvoston säädösten kumoamisen olisi tultava voimaan vasta, kun komission päätökset, joissa säädetään tähän asetukseen sisältyvistä lajikohtaisista kriteereistä, jotka koskevat jalostusjärjestöjen ja -toimijoiden hyväksymistä tai tunnustamista, jalostuseläinten merkitsemistä kantakirjoihin ja hyväksymistä jalostukseen ja keinosiemennykseen sekä yksilötulosten testausta ja jalostusarvon arviointia, kumotaan delegoidulla säädöksellä ja täytäntöönpanosäädöksillä vahvistetaan jalostustodistusten mallit jalostuseläimillä ja niiden sukusoluilla ja alkioilla käytävää kauppaa varten sekä jalostuseläinten ja niiden sukusolujen ja alkioden tuomiseksi unioniin kolmansista maista. Sen vuoksi on tarpeen varmistaa, että tätä asetusta ryhdytään soveltamaan aikaisintaan kahdeksantoista kuukauden kuluttua sen voimaantulopäivästä,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

I LUKU

Yleiset säännökset

1 artikla

Kohde ja soveltamisala

1. Tässä asetuksessa vahvistetaan
 - a) jalostus- ja polveutumissäännöt jalostuseläimillä ja niiden siemennesteellä, munasoluilla ja alkioilla käytävää kauppaa ja niiden unioniin tuontia varten;

⁴⁰ EYVL L 247, 23.8.1989, s. 34.

⁴¹ EYVL L 145, 8.6.1990, s. 39.

⁴² EYVL L 19, 25.1.1996, s. 41.

⁴³ EUVL L 125, 18.5.2005, s. 15.

⁴⁴ EUVL L 149, 7.6.2008, s. 3.

⁴⁵ EYVL L 210, 20.8.1996, s. 47.

- b) säännöt jalostusjärjestöjen ja -toimijoiden jäsenyyttä ja riitojenratkaisua varten;
 - c) yleiset säännöt jalostusjärjestöjä ja -toimijoita ja niiden jalostuseläimillä toteuttamia jalostusohjelmia, mukaan luettuna siemennesteen, munasolujen ja alkioiden käyttö, koskevan virallisen valvonnan suorittamisesta, jotta voidaan varmistaa a alakohdassa tarkoitettujen sääntöjen noudattaminen, sekä jäsenvaltioiden muita virallisia toimia, hallinnollista apua, yhteistyötä ja täytäntöönpanon valvontaa koskevat yleiset säännöt;
 - d) yleiset säännöt komission jäsenvaltioissa ja kolmansissa maissa suorittamaa valvontaa varten.
2. Tätä asetusta ei sovelleta jalostuseläinten ja niiden siemennesteen, munasolujen ja alkioiden unionin sisäiseen kauppaan ja unioniin tuontiin, jos ne on tarkoitettu teknisiin tai tieteellisiin kokeisiin, jotka tehdään toimivaltaisen viranomaisen valvonnassa.
3. Kunnes tässä asetuksessa säädettyjä mahdollisia delegoituja tai täytäntöönpanotoimenpiteitä on hyväksytty, jäsenvaltiot voivat edelleen soveltaa kansallisia jalostus- ja polveutumissääntöjä, jotka koskevat jalostuseläimillä ja niiden siemennesteellä, munasoluilla ja alkioilla käytävää kauppaa ja niiden tuontia kyseiseen jäsenvaltioon, edellyttäen että nämä säännöt eivät ole tuonnin osalta suotuisampia kuin ne, jotka koskevat unionissa käytävää kauppaa.

2 artikla Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan

- a) 'eläimellä'
 - i) nautaeläimiin (*Bos taurus* ja *Bubalus bubalis*), sikaeläimiin (*Sus scrofa*), lammaseläimiin (*Ovis aries*) ja vuohieläimiin (*Capra hircus*) kuuluvia kotieläimiä;
 - ii) hevoseläimiin (*Equus caballus* ja *Equus asinus*) kuuluvia kotieläimiä;
 - iii) muihin kuin i ja ii alakohdassa tarkoitettuihin lajeihin kuuluvia kotieläimiä, joiden osalta on annettu delegoituja säädöksiä 35 artiklan 1 kohdan tai 45 artiklan 1 kohdan mukaisesti;
- b) 'jalostuseläimellä' puhdasrotuista jalostuseläintä tai risteytettyä jalostussikaa;
- c) 'sukusoluilla ja alkioilla' siemennestettä, munasoluja ja alkioita, jotka on kerätty tai tuotettu jalostuseläimistä keinohedelmöitystä varten;
- d) 'jalostusjärjestöllä' mitä tahansa jalostusorganisaatiota tai jalostajien yhdistystä, jonka jonkin jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen tunnustaa 4 artiklan 2 kohdan mukaisesti jalostusohjelmien toteuttamista varten sellaisilla puhdasrotuisilla jalostuseläimillä, jotka on merkitty tällaisen järjestön tai yhdistyksen ylläpitämiin tai perustamiin kantakirjoihin;

- e) 'jalostustoimijalla' mitä tahansa jalostusorganisaatiota, jalostajien yhdistystä tai yksityistä yritystä, jonka jonkin jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen tunnustaa 4 artiklan 2 kohdan mukaisesti jalostusohjelmien toteuttamista varten sellaisilla risteytetyillä jalostussioilla, jotka on kirjattu tällaisen järjestön tai yhdistyksen ylläpitämiin tai perustamiin jalostusrekistereihin;
- f) 'jalostuselimellä' mitä tahansa kolmannessa maassa olevaa jalostusorganisaatiota, jalostajien yhdistystä, yksityistä yritystä, karjankasvatusorganisaatiota tai virallista laitosta, jonka virallinen laitos on hyväksynyt kolmannessa maassa puhdasrotuisten jalostusnautojen, -sikojen, -lampaiden, -vuohien tai -hevosten sekä risteytettyjen jalostussikojen osalta jalostukseen tarkoitettujen jalostuseläinten unioniin tuontia varten;
- g) 'toimivaltaisella viranomaisella' jonkin jäsenvaltion keskusviranomaista ja muuta viranomaista, jolle vastuu on siirretty, joka vastaa seuraavista:
- i) jalostusjärjestöjen ja -toimijoiden tunnustaminen ja niiden jalostuseläimillä toteuttamien jalostusohjelmien hyväksyminen;
 - ii) jalostusjärjestöjä ja -toimijoita koskevan virallisen valvonnan järjestäminen 46 artiklassa ja 52 artiklan 1 kohdan nojalla hyväksytyissä delegoiduissa säädöksissä annettujen sääntöjen mukaisesti;
 - iii) avun antaminen muille jäsenvaltioille ja kolmansille maille, jos havaitaan 53, 54, 55 ja 56 artiklan mukainen sääntöjenvastaisuus;
 - iv) muiden virallisten toimien järjestäminen tässä asetuksessa annettujen sääntöjen mukaisesti;
- h) 'tunnustamisella' toimivaltaisen viranomaisen muodollista ja virallista ilmoitusta, jonka mukaan jalostusjärjestö tai -toimija täyttää arvioinnin jälkeen 4 artiklan 2 kohdan vaatimukset;
- i) 'puhdasrotuisella jalostuseläimellä'
- i) a alakohdan i alakohdassa tarkoitetun lajin kotieläintä, joka on peräisin saman rodun kantakirjan pääosastoon merkityistä vanhemmista ja isovanhemmista ja joka on merkitty tai rekisteröity ja merkittävässä tällaisen kantakirjan pääosastoon 19 artiklan mukaisesti;
 - ii) a alakohdan ii alakohdassa tarkoitetun lajin kotieläintä, joka on peräisin saman rodun kantakirjan pääosastoon merkityistä vanhemmista ja joka on merkitty tai rekisteröity ja merkittävässä tällaisen kantakirjan pääosastoon 19 artiklan mukaisesti;
 - iii) muun kuin tämän kohdan i ja ii alakohdassa tarkoitetun lajin kotieläintä, jonka osalta näillä eläimillä ja niiden sukusoluilla ja alkioilla käytävää kauppaa ja niiden unioniin tuontia koskevat jalostus- ja polveutumissäännöt annetaan 35 artiklan 1 kohdan ja 45 artiklan 1 kohdan nojalla hyväksytyissä delegoiduissa säädöksissä;

- j) 'risteytetyllä jalostussialla' jalostusrekisteriin kirjattua sikaeläintä, joka on tuotettu tarkoituksellisesti risteyttämällä
 - i) puhdasrotuisia jalostussikoja eri roduista tai linjoista;
 - ii) jalostussikoja, jotka itse ovat syntyneet eri rotujen tai linjojen risteytyksestä;
 - iii) jalostussikoja, jotka kuuluvat jompaankumpaan i tai ii alakohdassa tarkoitettuun luokkaan;
- k) 'kantakirjalla' jalostusjärjestön ylläpitämää kantakirjaa, tiedostoa tai tietovälinettä, johon jalostusohjelmiin sisällytettävät puhdasrotuiset jalostuseläimet merkitään tai rekisteröidään merkittäväksi ja jossa on tarkka maininta niiden esivanhemmista ja tapauksen mukaan niiden arvosta;
- l) 'hyväksynnällä' toimivaltaisen viranomaisen antamaa suostumusta jalostusjärjestölle tai -toimijalle, jotta se voi toteuttaa jalostusohjelmansa 8 artiklan 1 kohdan mukaisesti;
- m) 'pääosastolla' kantakirjan osastoa, johon puhdasrotuiset jalostuseläimet merkitään tai rekisteröidään merkitsemistä varten;
- n) 'luokalla' pääosaston horisontaalista alajaottelua, johon jalostuseläimet merkitään niiden arvon mukaan;
- o) 'arvolla' jalostuseläimen mitattavissa olevia perinnöllisiä ominaisuuksia;
- p) 'jalostusrekisterillä' jalostustoimijan ylläpitämää tiedostoa tai tietovälinettä, johon jalostusohjelmaan sisällytettävät risteytetyt jalostussiat kirjataan ja jossa on tarkat tiedot niiden esivanhemmista;
- q) 'virallisella valvonnalla' toimivaltaisen viranomaisen tai komission suorittamaa valvontaa, jolla todennetaan tässä asetuksessa annettujen jalostus- ja polveutumissääntöjen noudattaminen;
- r) 'muilla virallisilla toimilla' toimivaltaisten viranomaisten tämän asetuksen mukaisesti suorittamaa toimintaa, joka on muuta kuin virallista valvontaa ja jolla varmistetaan tässä asetuksessa annettujen jalostus- ja polveutumissääntöjen soveltaminen;
- s) 'jalostustodistuksella' virallisia jalostustodistuksia, virallisia varmennuksia tai varmennettuja kaupallisia asiakirjoja, joissa annetaan tietoja jalostuseläinten tai niiden sukuolujen ja alkioden polveutumisesta, tunnistamisesta ja tapauksen mukaan jalostusarvon arvioinnista ja joiden on oltava jalostuseläinten tai niiden sukuolujen ja alkioden mukana, kun niitä siirretään jäsenvaltiosta toiseen tai tuodaan unioniin;
- t) 'yksilöllisellä tunnistusnumerolla' yksilöllistä 15-merkkistä aakkosnumeerista tunnusta, johon on yhdistetty tiedot, jotka koskevat yksittäistä hevoseläintä sekä

tietokantaa ja sitä valtiota, johon kyseinen tieto on ensimmäiseksi talletettu maailmanlaajuisen hevoseläinten yleisen tunnistusnumerojärjestelmän⁴⁶, jäljempänä 'UENL', mukaisesti, ja joka sisältää:

- i) unionin eläinlääkintälainsäädännön mukaisesti tunnistusasiakirjan antaneen passinmyöntämiselimen ylläpitämän tietokannan kuusinumeroisen UELN:n mukaisen tunnistuskoodin, jonka jälkeen tulee
- ii) yhdeksännumeroinen kyseiselle hevoseläimelle annettu yksilöllinen tunnistusnumero;
- u) 'tuonnilla' jalostuseläinten ja niiden sukusolujen ja alkioden tuontia jollekin liitteessä VI luetellulle alueelle;
- v) 'jalostustarkastuksella' unioniin tuoduille jalostuseläimille ja niiden sukusoluille ja alkioille tehtyjä asiakirja- ja tunnistustarkastuksia, joilla todennetaan 42 artiklassa säädettyjen jalostusedellytysten ja 45 artiklan 1 kohdan nojalla hyväksytyissä delegoiduissa säädöksissä annettujen jalostus- ja polveutumissääntöjen noudattaminen;
- w) 'asiakirjatarkastuksella' sellaisten virallisten todistusten, virallisten varmennusten ja muiden asiakirjojen, mukaan luettuna kaupalliset asiakirjat, tarkastusta, joiden on oltava seuraavien lähetysten mukana:
 - i) unioniin tuodut jalostuseläimet ja niiden sukusolut ja alkiot 39 artiklassa säädetyn mukaisesti;
 - ii) unioniin tuodut puhdasrotuiset jalostuseläimet ja niiden sukusolut ja alkiot 45 artiklan 1 kohdan nojalla annetuissa delegoiduissa säädöksissä säädetyn mukaisesti;
- x) 'tunnistustarkastuksella' silmämääräistä tarkastamista sen todentamiseksi, että lähetyksen sisältö ja merkinnät, mukaan luettuina eläimissä olevat merkit, sinetit ja kuljetusvälineet, vastaavat jalostustodistuksissa, virallisissa varmennuksissa ja muissa lähetyksen mukana seuraavissa asiakirjoissa annettuja tietoja;
- y) 'sääntöjenvastaisuudella' tässä asetuksessa annettujen jalostus- ja polveutumissääntöjen noudattamatta jättämistä.

3 artikla

Jalostuseläinten ja niiden sukusolujen ja alkioden unionin sisäisessä kaupassa ja unioniin tuonnissa sovellettavat yleiset jalostus- ja polveutumissäännöt

Jalostuseläimillä ja niiden sukusoluilla ja alkioilla käytävää kauppaa ja niiden tuontia unioniin ei saa kieltää, rajoittaa tai haitata muilla jalostukseen tai polveutumiseen liittyvillä perusteilla kuin niillä, joista säädetään tässä asetuksessa.

⁴⁶ <http://www.ueln.net/>

Jalostuseläimiä ja niiden sukusoluja ja alkioita, jalostuseläinten omistajia tai jalostajia ja jalostusjärjestöjä, -toimijoita tai jalostuselimiä ei saa syrjiä niiden alkuperämaan perusteella.

II LUKU

Jalostusjärjestöjen ja -toimijoiden tunnustaminen jäsenvaltioissa ja jalostusohjelmien hyväksyminen

1 JAKSO

JALOSTUSJÄRJESTÖJEN JA -TOIMIJOIDEN TUNNUSTAMINEN

4 artikla

Jalostusjärjestöjen ja -toimijoiden tunnustaminen

1. Jalostusjärjestöt ja -toimijat voivat hakea toimivaltaiselta viranomaiselta tunnustamista 2 kohdan mukaisesti.
2. Toimivaltaisen viranomaisen on tunnustettava jalostusjärjestö tai -toimija, joka hakee siltä tunnustamista, edellyttäen että se täyttää seuraavat vaatimukset:
 - a) sen päätoimipaikka on sen jäsenvaltion alueella, jossa toimivaltainen viranomainen sijaitsee;
 - b) se osoittaa hakemuksessaan täyttävänsä liitteessä I olevassa 1 osassa esitetyt vaatimukset;
 - c) se määrittelee hakemuksessaan
 - i) jalostusohjelmansa luonteen, jonka tarkoituksena on oltava
 - rodun säilyttäminen tai
 - rodun tai risteytyksen parantaminen;
 - ii) jalostusohjelmansa soveltamisalan ja liitteessä I olevan 2 osan vaatimusten mukaisesti – ja puhdasrotuisten hevosten tapauksessa 3 osan vaatimusten mukaisesti – vahvistamansa säännöt;
 - iii) maantieteellisen alueen, jolla se aikoo toteuttaa jalostusohjelmansa.
3. Siirretään komissiolle 71 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, jotka koskevat liitteessä I olevassa 1 osassa ja puhdasrotuisten jalostushevosten osalta 3 osassa tarkoitettujen jalostusjärjestöjen ja -toimijoiden tunnustamista koskevien vaatimusten muutoksia, jotta voidaan ottaa huomioon niiden jalostusjärjestöjen ja -toimijoiden monimuotoisuus, joihin vaatimukset vaikuttavat.

5 artikla

Poikkeus jalostusjärjestöjen tunnustamista koskevaan 4 artiklan 2 kohdan b alakohtaan

1. Poiketen siitä, mitä 4 artiklan 2 kohdan b alakohdassa säädetään, toimivaltainen viranomainen voi kieltäytyä tunnustamasta jalostusjärjestöä, joka täyttää liitteessä I olevan 1 osan vaatimukset, jos kyseisen jalostusjärjestön jalostusohjelma vaarantaisi sellaisten puhdasrotuisten jalostuseläinten säilymisen tai geneettisen monimuotoisuuden, jotka on merkitty tai rekisteröity ja merkittävissä kantakirjaan, jonka kyseisessä jäsenvaltiossa jo tunnustettu jalostusjärjestö on perustanut kyseistä rotua varten.
2. Edellä olevaa 1 kohtaa sovellettaessa toimivaltaisen viranomaisen on otettava asianmukaisesti huomioon seuraavat kriteerit:
 - a) kyseistä rotua varten jo tunnustettujen jalostusjärjestöjen lukumäärä jäsenvaltiossa, jossa hakijana oleva jalostusjärjestö sijaitsee;
 - b) kyseisen rodun puhdasrotuisten jalostuseläinten populaatio koko kyseisessä jäsenvaltiossa;
 - c) mahdollinen geneettinen panos saman rodun muilta jalostusjärjestöiltä, jotka on tunnustettu muissa jäsenvaltioissa tai kolmansissa maissa.

6 artikla

Jalostusjärjestöjen ja -toimijoiden tunnustamisen epääminen

1. Jos 4 artiklassa tarkoitettu toimivaltainen viranomainen aikoo kieltäytyä tunnustamasta jalostusjärjestöä tai -toimijaa, sen on toimitettava tälle perusteltu selvitys aiotusta kieltäytymisestä ja samalla annettava jalostusjärjestölle tai -toimijalle oikeus valittaa aiotusta kieltäytymisestä 30 päivän kuluessa perustellun selvityksen vastaanottopäivästä.
2. Jos 1 kohdassa tarkoitetun valituksen saatuaan toimivaltainen viranomainen pysyy päätöksessään, sen on toimitettava jalostusjärjestölle tai -toimijalle perusteltu selvitys päätöksestään 30 päivän kuluessa valituksen vastaanottopäivästä ja ilmoitettava samalla komissiolle päätöksestään kieltäytyä tunnustamisesta ja sen syistä.

7 artikla

Tunnustettujen jalostusjärjestöjen ja -toimijoiden luettelot

1. Jäsenvaltioiden on laadittava ja pidettävä ajan tasalla luettelo jalostusjärjestöistä ja -toimijoista, jotka maan toimivaltainen viranomainen on tunnustanut 4 artiklan 2 kohdan mukaisesti, ja asetettava tällainen luettelo julkisesti saataville.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun luettelon on sisällettävä seuraavat tiedot:
 - a) jalostusjärjestön tai -toimijan nimi, yhteystiedot ja internetsivusto;
 - b) rotu tai risteytys, jonka osalta jalostusohjelma on hyväksytty;

- c) puhdasrotuisten jalostushevosten tapauksessa sen jalostusjärjestön nimi ja yhteystiedot, joka pitää rodun alkuperäkantakirjaa.
3. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava 1 kohdassa säädettyssä luettelossa jalostusohjelman hyväksynnän voimassaolon keskeyttäminen, joka on määrätty 61 artiklan 2 kohdan f alakohdan mukaisesti.
4. Jäsenvaltioiden on poistettava välittömästi 1 kohdassa säädetystä luettelosta jalostusjärjestö tai -toimija, jonka tunnustaminen on peruutettu 61 artiklan 2 kohdan g alakohdan mukaisesti.
5. Komissio voi laatia täytäntöönpanosäädöksillä mallilomakkeita tiedoista, jotka jäsenvaltioiden on ilmoitettava julkisesti 1 kohdassa säädetystä tunnustettujen jalostusjärjestöjen ja -toimijoiden luettelosta.

Kyseiset täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 72 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

2 JAKSO

JALOSTUSOHJELMIEN HYVÄKSYMINEN

8 artikla

Jalostusjärjestöjen ja -toimijoiden toteuttamien jalostusohjelmien hyväksyminen

1. Toimivaltaisen viranomaisen on hyväksyttävä 4 artiklan 2 kohdan mukaisesti tunnustamansa jalostusjärjestön tai -toimijan jalostusohjelma sillä edellytyksellä, että jalostusjärjestö tai -toimija toimittaa jalostusohjelmansa hyväksymistä koskevan hakemuksen, jossa se osoittaa noudattavansa 4 artiklan 2 kohdan c alakohdassa säädettyjä ja liitteessä I olevassa 2 osassa ja puhdasrotuisten hevosten tapauksessa 3 osassa esitettyjä vaatimuksia.
2. Edellä 4 artiklassa tarkoitettu toimivaltainen viranomainen voi antaa jalostusjärjestöille ja -toimijoille luvan ulkoistaa kantakirjan tai jalostusrekisterin teknisen hallinnoinnin ja muut jalostusohjelman erityiset osat kolmannelle osapuolelle, edellyttäen että
- a) jalostusjärjestöt ja -toimijat ovat edelleen vastuussa toimivaltaiselle viranomaiselle sen varmistamisesta, että 4 artiklan 2 kohdan c alakohdassa säädettyjä vaatimuksia noudatetaan;
- b) kyseisen kolmannen osapuolen ja jalostusohjelmiin osallistuvien jalostajien taloudellisen toiminnan välillä ei ole eturistiriitaa.
3. Siirretään komissiolle 71 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, jotka koskevat liitteessä I olevassa 2 osassa ja puhdasrotuisten hevosten osalta 3 osassa tarkoitettujen jalostusohjelmien hyväksymistä koskevien vaatimusten muutoksia, jotta voidaan ottaa huomioon jalostusjärjestöjen ja -toimijoiden toteuttamien jalostusohjelmien monimuotoisuus.

9 artikla

Sellaisten jalostusohjelmien ilmoittaminen ja hyväksyminen, jotka toteutetaan muussa jäsenvaltiossa kuin siinä, jossa jalostusjärjestö tai -toimija on tunnustettu

1. Jos jalostusohjelman soveltamisala tai maantieteellinen alue, jolla se on tarkoitus toteuttaa, viittaa siihen, että jalostusjärjestö tai -toimija aikoo toteuttaa sen jalostuseläimillä, joita pidetään toisessa jäsenvaltiossa, 8 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu toimivaltainen viranomainen
 - a) ilmoittaa kyseisen toisen jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle vähintään 90 kalenteripäivää ennen jalostusohjelman aiottua aloituspäivää;
 - b) toimittaa a alakohdassa tarkoitettulle toimivaltaiselle viranomaiselle yhdessä edellä mainitun ilmoituksen kanssa jäljennöksen 8 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua jalostusohjelman hyväksymistä koskevasta hakemuksesta.
2. Tämän artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu toimivaltainen viranomainen voi 90 päivän kuluessa siitä, kun se on saanut kyseisessä kohdassa tarkoitetun ilmoituksen, kieltäytyä antamasta hyväksyntää 8 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun toimivaltaisen viranomaisen tunnustaman jalostusjärjestön toteuttamalle jalostusohjelmalle sen alueella, jos
 - a) kyseisen jäsenvaltion alueella ollaan jo toteuttamassa hyväksyttyä jalostusohjelmaa saman rodun puhdasrotuisilla jalostuseläimillä;
 - b) uuden jalostusohjelman hyväksyminen hajauttaisi kyseisessä jäsenvaltiossa käytettävissä olevaa puhdasrotuisten jalostuseläinten populaatiota siinä määrin, että kyseisen rodun säilyminen tai geneettinen monimuotoisuus vaarantuisi.
3. Jos 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu toimivaltainen viranomainen ei vastaa 90 päivän kuluessa kyseisessä kohdassa säädettyyn ilmoitukseen, tätä pidetään hyväksyntänä.
4. Sen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen, jossa jalostusjärjestö tai -toimija on tunnustettu tai jossa se on jättänyt tunnustamista koskevan hakemuksen 4 artiklan mukaisesti, on ilmoitettava jalostusjärjestölle tai -toimijalle tämän artiklan 1 kohdan a alakohdassa säädetyn ilmoituksen tuloksesta viipymättä.
5. Jos 1 artiklan a alakohdassa tarkoitettu toimivaltainen viranomainen aikoo kieltäytyä antamasta hyväksyntää 2 kohdan mukaisesti, sen on ilmoitettava komissiolle aikomuksestaan kieltäytyä antamasta hyväksyntää ja esitettävä perusteltu selvitys.

III LUKU

Jalostajien ja jalostusjärjestöjen ja -toimijoiden oikeudet ja velvollisuudet

10 artikla

8 artiklan 1 kohdan tai 9 artiklan mukaisesti hyväksyttyihin jalostusohjelmiin osallistuvien jalostajien oikeudet

1. Jos jalostusjärjestön tai -toimijan säännöissä määrätään jäsenyydestä, jalostajat voivat hakea
 - a) tällaisten jalostusjärjestöjen tai -toimijoiden jäsenyyttä;
 - b) osallistumista jalostusohjelmaan 8 artiklan 1 kohdan tai 9 artiklan mukaisesti hyväksytyn toiminnan soveltamisalan ja maantieteellisen alueen puitteissa.
2. Jos jalostusjärjestön tai -toimijan säännöissä ei määrätä jäsenyydestä, 8 artiklan 1 kohdan tai 9 artiklan mukaisesti hyväksyttyihin jalostusohjelmiin osallistuvat jalostajat voivat esittää hakemuksen, jotta
 - a) niiden puhdasrotuiset jalostuseläimet merkittäisiin jalostusjärjestön 17 artiklan 1 kohdan mukaisesti kyseistä rotua varten perustaman kantakirjan pääosastoon;
 - b) niiden eläimet merkittäisiin jalostusjärjestön 17 artiklan 3 kohdan mukaisesti kyseistä rotua varten perustaman kantakirjan lisäosastoon;
 - c) niiden risteytetyt jalostussiat kirjattaisiin jalostustoimijan 24 artiklan mukaisesti kyseistä risteytystä varten perustamaan jalostusrekisteriin;
 - d) ne voisivat osallistua yksilötulosten testaukseen ja jalostusarvon arviointiin 27 artiklan mukaisesti;
 - e) niille annettaisiin jalostustodistus 33 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti.
3. Jalostajilla on oikeus valita kantakirja tai jalostusrekisteri, johon ne haluavat jalostuseläimensä merkittäväksi tai kirjattavaksi 19 ja 24 artiklan mukaisesti.

11 artikla

Jalostajien oikeus riitauttaa jalostusjärjestön tekemä päätös

1. Jalostajat voivat soveltaa 13 artiklassa säädettyjä toimenpiteitä, jos ne katsovat, että jalostusjärjestö on evännyt perusteetta jonkin seuraavista:
 - a) 10 artiklan 1 kohdan mukaisesti toimitettu hakemus;
 - b) hakemus puhdasrotuisen jalostuseläimen merkitsemiseksi kantakirjan pääosastoon 19 artiklassa säädetyn mukaisesti;

- c) hakemus eläimen merkitsemiseksi kantakirjan lisäosastoon 20 artiklan 3 kohdassa säädetyn mukaisesti;
 - d) puhdasrotuisen jalostuseläimen hyväksyminen
 - i) jalostukseen 21 artiklassa säädetyn mukaisesti; tai
 - ii) keinosiemennykseen 23 artiklan 1 kohdassa säädetyn mukaisesti;
 - e) puhdasrotuisen jalostuseläimen tai sen siemennesteen hyväksyminen viralliseen yksilötulosten testaukseen ja jalostusarvon arviointiin 23 artiklan 2 kohdassa säädetyn mukaisesti;
 - f) 27 artiklan mukaisesti tehdyn yksilötulosten testauksen ja jalostusarvon arvioinnin tulosten hyväksyminen.
2. Jalostajat voivat soveltaa 13 artiklassa säädettyjä toimenpiteitä, jos ne katsovat, että jalostusjärjestö ei ole toteuttanut yksilötulosten testausta ja jalostusarvon arviointia 27 artiklan mukaisesti.

12 artikla

Jalostajien oikeus riitauttaa jalostustoimijan tekemä päätös

1. Jalostajat voivat soveltaa 13 artiklassa säädettyjä toimenpiteitä, jos ne katsovat, että jalostustoimija on evännyt perusteetta jonkin seuraavista:
- a) hakemus risteytetyn jalostussian rekisteröimiseksi jalostusrekisteriin 24 artiklassa säädetyn mukaisesti;
 - b) risteytetyn jalostussian hyväksyminen keinosiemennykseen 26 artiklan 1 kohdassa säädetyn mukaisesti;
 - c) risteytetyn jalostussian tai sen siemennesteen hyväksyminen yksilötulosten testaukseen 26 artiklan 2 kohdassa säädetyn mukaisesti;
 - d) 27 artiklan mukaisesti tehdyn yksilötulosten testauksen tulosten hyväksyminen.
2. Jalostajat voivat soveltaa 13 artiklassa säädettyjä toimenpiteitä, jos ne katsovat, että jalostustoimija ei ole toteuttanut yksilötulosten testausta ja jalostusarvon arviointia 27 artiklan mukaisesti.

13 artikla

Jalostajien käytössä olevat toimenpiteet, jos ne riitauttavat jalostusjärjestön tai -toimijan tekemän päätöksen

1. Jalostajat voivat 11 ja 12 artiklassa tarkoitetuissa tapauksissa
- a) pyytää riippumattoman asiantuntijan lausuntoa;
 - b) hakea muutosta 11 artiklan 1 kohdassa ja 12 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin epäaviin päätöksiin tai 11 artiklan 2 kohdassa ja 12 artiklan 2 kohdassa

tarkoitettuihin yksilötulosten testauksen ja jalostusarvon arvioinnin tuloksiin 30 päivän kuluessa epäämisen tai tulosten vastaanottamisesta jalostusjärjestöltä tai -toimijalta.

2. Edellä 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettussa muutoshakemuksessa jalostajan on kuvattava tosiseikat ja perusteet – mahdollisen 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetun riippumattoman asiantuntijan lausunnon perusteella – joiden perusteella se katsoo, että
 - a) jalostusjärjestön tai -toimijan tekemä epäämispäätös ei ole 19, 21, 23, 27, 28, 30 tai 32 artiklan mukainen; tai
 - b) yksilötulosten testauksen ja jalostusarvon arvioinnin tuloksia ei ole saatu 27 artiklan mukaisesti.

14 artikla Riidanratkaisu

1. Jos jalostusjärjestö tai -toimija ei hyväksy 13 artiklan 1 kohdan b alakohdassa säädettyä jalostajan tekemää muutoksenhakua, sen on ilmoitettava tästä jalostajalle ja jalostusjärjestön tai -toimijan 4 artiklan 2 kohdan mukaisesti tunnustaneelle toimivaltaiselle viranomaiselle 30 päivän kuluessa päivästä, jona se päätti olla hyväksymättä muutoksenhakua.
2. Edellä 8 artiklan 1 kohdassa tai 9 artiklassa tarkoitettu toimivaltainen viranomainen voi kumota jalostusjärjestön tai -toimijan päätöksen, jos se katsoo, että päätös ei ole 19, 21, 23, 27, 28, 30 tai 32 artiklan mukainen.
3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että käytettävissä on muutoksenhakumenettely ja että muutoksenhakua koskevat päätökset tehdään kohtuullisessa ajassa.

Tätä varten toimivaltainen viranomainen voi päättää perustaa erityisen tuomioistuimen, jolla on valtuudet kumota jalostusjärjestön tai -toimijan päätökset, jos se katsoo, että jalostusjärjestön tai -toimijan päätös evätä jalostajan esittämä muutoksenhaku oli perusteeton.

15 artikla Jalostusjärjestöjen ja -toimijoiden oikeudet

1. Jalostusjärjestöillä ja -toimijoilla on 8 artiklan 1 kohdan tai 9 artiklan mukaisesti hyväksytyjen jalostusohjelmien osalta oikeus
 - a) toteuttaa jalostusohjelmansa 4 artiklan 2 kohdan c alakohdan mukaisesti määritetyn toiminnan soveltamisalan ja maantieteellisen alueen puitteissa;
 - b) määritellä ja toteuttaa itsenäisesti jalostusohjelmansa toimivaltaisen viranomaisen valvonnassa 4 artiklan 2 kohdan mukaisesti.
2. Jalostusjärjestöillä tai -toimijoilla, joilla on jäsenyyteen liittyviä määräyksiä, on oikeus

- a) evätä jäsenyyshakemus, jos jalostuseläimet eivät kuulu 4 artiklan 2 kohdan c alakohdan ii ja iii alakohdassa tarkoitettuun jalostusohjelman soveltamisalaan tai maantieteelliseen alueeseen;
- b) olla myöntämättä jäsenyyttä jalostajille, jotka eivät noudata työjärjestyksessä vahvistettuja velvollisuuksiaan liitteessä I olevan 1 osan 3 kohdan e alakohdan mukaisesti.

16 artikla

Jalostusjärjestöjen ja -toimijoiden velvollisuudet

1. Jalostusjärjestöjen tai -toimijoiden, joilla on jäsenyyteen liittyviä määräyksiä, on vahvistettava jäsentensä oikeudet ja velvollisuudet työjärjestyksessään liitteessä I olevan 1 osan 3 kohdan e alakohdan mukaisesti.
2. Jalostusjärjestöt tai -toimijat voivat 8 artiklan 1 kohdan tai 9 artiklan mukaisesti hyväksyttyjen jalostusohjelmiansa puitteissa merkitä kantakirjoihinsa ainoastaan sellaisia puhdasrotuisia jalostuseläimiä tai kirjata jalostusrekistereihinsä ainoastaan sellaisia risteytettyjä jalostussikoja, joita pidetään 4 artiklan 2 kohdan c alakohdan mukaisesti määritetyllä maantieteellisellä toiminta-alueella sijaitsevilla tiloilla.
3. On ensisijaisesti jalostusjärjestöjen ja -toimijoiden vastuulla estää ja tarpeen mukaan sopia riita-asiat, joita saattaa syntyä jalostajien välillä sekä jalostajien ja jalostusjärjestön tai -toimijan välillä, kun toteutetaan 8 artiklan 1 kohdan tai 9 artiklan mukaisesti hyväksyttyä jalostusohjelmaa, sen jäsenvaltion, jossa riita-asia syntyy, 14 artiklan 3 kohdan mukaisesti vahvistamien sääntöjen ja liitteessä I olevan 1 osan 3 kohdassa vahvistettujen sääntöjen mukaisesti.

IV LUKU

Jalostuseläinten merkitseminen kantakirjoihin ja jalostusrekistereihin ja hyväksyminen jalostukseen, keinosiemennykseen ja testaukseen

1 JAKSO

PUHDASROTUISTEN JALOSTUSELÄINTEN MERKITSEMINEN JALOSTUSJÄRJESTÖJEN YLLÄPITÄMIIN KANTAKIRJOIHIN JA HYVÄKSYMINEN JALOSTUKSEEN, KEINOSIEMENNYKSEEN JA TESTAUKSEEN

17 artikla

Kantakirjojen rakenne

1. Kantakirja muodostuu pääosastosta, johon liitteessä II olevan 1 osan I ja II luvussa vahvistetut vaatimukset täyttävät puhdasrotuiset jalostuseläimet voidaan merkitä tai rekisteröidä merkittäväksi.

2. Jalostusjärjestö voi jakaa pääosaston luokkiin, joiden osalta jalostusjärjestö vahvistaa eri kriteereitä tai menettelyjä puhdasrotuisten jalostuseläinten merkitsemiseksi eri luokkiin eläinten arvon mukaan.

Kriteereissä ja menettelyissä voidaan edellyttää, että puhdasrotuiselle jalostuseläimelle tehdään 27 artiklassa säädetty tai 28 artiklan 1 kohdan nojalla hyväksytyssä delegoidussa säädöksessä esitetty yksilötulosten testaus tai jalostusarvon arviointi tai jokin muu arviointi, joka kuvataan 8 artiklan 1 kohdan tai 9 artiklan mukaisesti hyväksytyssä jalostusohjelmassa, ennen eläimen merkitsemistä pääosaston tiettyyn luokkaan.

Jalostusjärjestö voi jakaa luokat alaluokkiin sukupuolen ja iän mukaan.

3. Jalostusjärjestö voi tämän artiklan 1 kohdassa säädetyn pääosaston lisäksi perustaa yhden tai useamman kantakirjan lisäosaston saman lajin eläimille, joita ei voida merkitä pääosastoon, sillä edellytyksellä, että eläimet täyttävät 20 artiklan 1 kohdan vaatimukset ja että jalostusjärjestön säännöt mahdollistavat näiden eläinten jälkeläisten merkitsemisen pääosastoon niiden sääntöjen mukaisesti, jotka vahvistetaan
 - a) liitteessä II olevan 1 osan III luvun 3 kohdassa naaraspuolisten nauta-, sika-, lammas- ja vuohieläinten osalta; tai
 - b) liitteessä II olevan 1 osan III luvun 4 kohdassa uros- ja naaraspuolisten hevoseläinten osalta.
4. Siirretään komissiolle 71 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, jotka koskevat muutoksia liitteessä II olevan 1 osan III luvun 3 ja 4 kohdassa esitettyihin sääntöihin, joiden mukaan lisäosastoon merkittyjen eläinten jälkeläiset voidaan merkitä pääosastoon.

18 artikla

Kantakirjan erityinen osasto

1. Toimivaltainen viranomainen voi hyväksyä jalostusohjelman, jossa edellytetään 17 artiklan 2 kohdasta poiketen tiettyjen puhdasrotuisten jalostussikojen, -lampaiden ja -vuohien merkitsemistä kantakirjan erityiseen osastoon, jos
 - a) nämä eläimet on merkitty kyseisen rodun sellaisen kantakirjan pääosastoon, jota ylläpitää jalostusjärjestö toisessa jäsenvaltiossa tai kolmannessa maassa;
 - b) näillä eläimillä on erityisominaisuuksia, jotka erottavat ne saman rodun populaatiosta jäsenvaltiossa, jossa jalostusohjelma on hyväksytty.
2. Jäsenvaltioiden, jotka aikovat soveltaa 1 kohdassa säädettyä poikkeusta, on ilmoitettava tästä ennalta komissiolle ja muille jäsenvaltioille ja esitettävä perusteltu selvitys.

19 artikla

Puhdasrotuisten jalostuseläinten merkitseminen pääosastoon

1. Jalostusjärjestöjen on jalostajien hakemuksesta merkittävä tai rekisteröitävä merkittäväksi pääosastoon kaikki niiden jalostusohjelman kattamaan rotuun kuuluvat puhdasrotuiset jalostuseläimet, jotka täyttävät liitteessä II olevassa 1 osassa esitetyt vaatimukset.
2. Jalostusjärjestöt eivät saa kieltäytyä merkitsemästä puhdasrotuista jalostuseläintä kantakirjansa pääosastoon sillä perusteella, että eläin on jo merkitty saman rodun tai risteytysohjelman tapauksessa eri rodun sellaisen kantakirjan pääosastoon, jonka on perustanut 4 artiklan 2 kohdan mukaisesti toisessa jäsenvaltiossa tunnustettu jalostusjärjestö tai kolmannessa maassa 36 artiklan 1 kohdan mukaisesti tunnustettu jalostuselin.
3. Jos pääosasto on jaettu luokkiin, jalostusjärjestön on merkittävä pääosastoon merkitsemisen kriteerit täyttävät puhdasrotuiset jalostuseläimet siihen luokkaan, joka vastaa näiden puhdasrotuisten jalostuseläinten arvoa, syrjimättä eläimiä sen perusteella, että ne ovat peräisin toisesta jäsenvaltiosta tai kolmannelta maasta.
4. Siirretään komissiolle 71 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, jotka koskevat muutoksia liitteessä II olevan 1 osan I ja II luvussa asetettuihin vaatimuksiin puhdasrotuisten jalostuseläinten merkitsemiseksi kantakirjan pääosastoon.

20 artikla

Eläinten merkitseminen lisäosastoon

1. Jalostusjärjestöjen on jalostajien hakemuksesta merkittävä 17 artiklan 3 kohdassa säädettyyn asianmukaiseen lisäosastoon jalostusohjelmansa piiriin kuuluvien lajien eläimet, joita ei voida merkitä pääosastoon, sillä edellytyksellä, että nämä eläimet täyttävät liitteessä II olevan 1 osan III luvun 1 ja 2 kohdassa asetetut edellytykset.
2. Siirretään komissiolle 71 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, jotka koskevat muutoksia liitteessä II olevan 1 osan III luvussa asetettuihin edellytyksiin eläinten merkitsemiseksi kantakirjan lisäosastoihin.

21 artikla

Puhdasrotuisten jalostuseläinten hyväksyminen jalostukseen

1. Jalostusjärjestöt eivät saa muilla jalostukseen tai polveutumiseen liittyvillä perusteilla kuin niillä, jotka johtuvat 19 artiklan soveltamisesta, jättää käyttämättä kantakirjansa pääosastoon merkittyjä puhdasrotuisia jalostuseläimiä jalostukseen seuraavilla lisääntymismenetelmillä:
 - a) astutus;
 - b) munasolujen ja alkioiden kerääminen ja käyttö jalostustarkoituksiin;

- c) siemennesteen kerääminen jalostuseläimiltä, joille on tapauksen mukaan tehty 27 artiklan mukainen tai 28 artiklan 1 kohdan nojalla hyväksytyssä delegoidussa säädöksessä vahvistettu yksilötulosten testaus ja jalostusarvon arviointi;
 - d) keinosiemennys c alakohdassa tarkoitettulla siemennesteellä;
 - e) b alakohdassa tarkoitetuista munasoluista tuotettujen ja c alakohdassa tarkoitettulla siemennesteellä hedelmöitettyjen alkoiden in vitro -tuotanto ja käyttö jalostustarkoituksiin.
2. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 71 artiklan mukaisesti kriteereistä, joka koskevat
- a) jalostusjärjestöjen antamaa hyväksyntää puhdasrotuisille jalostuseläimille jalostusta varten;
 - b) puhdasrotuisten jalostuseläinten sukusolujen ja alkoiden keruuta ja käyttöä jalostustarkoituksiin.

22 artikla

Tunnistamisen varmistusmenetelmät

1. Jalostusjärjestöjen on edellytettävä, että puhdasrotuiset jalostusnaudit ja lypsykarjarotuihin kuuluvat urospuoliset puhdasrotuiset jalostuslampaat ja -vuohet tunnistetaan niiden veriryhmän analyysin perusteella tai muulla asianmukaisella menetelmällä, joka tarjoaa vähintään samanasteisen varmuuden, kun näitä eläimiä käytetään
- a) siemennesteen keräämiseen keinosiemennystä varten;
 - b) munasolujen ja alkoiden keräämiseen.
2. Komissio voi jäsenvaltion tai kyseisen lajin puhdasrotuisten eläinten jalostusjärjestöjen eurooppalaisen yhdistyksen pyynnöstä hyväksyä täytäntöönpanosäädöksiin puhdasrotuisten jalostusnautojen ja lypsykarjarotuihin kuuluvien urospuolisten puhdasrotuisten jalostuslampaiden ja -vuohien tunnistamisen varmistamiseksi menetelmiä, jotka tarjoavat vähintään samantasaisen varmuuden kuin näiden puhdasrotuisten jalostuseläinten veriryhmän analysointi, ottaen huomioon tekninen edistys ja 31 artiklassa tarkoitettujen eurooppalaisten vertailukeskusten suositukset.

Kyseiset täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 72 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

23 artikla

*Siemennesteen hyväksyminen keinosiemennystä ja munasolujen in vitro -hedelmöitystä varten
ja
puhdasrotuisten jalostuseläinten ja niiden sukusolujen ja alkoiden hyväksyminen testausta
varten*

1. Jalostusjärjestöt eivät saa kieltää siemennesteen käyttöä naaraspuolisten puhdasrotuisten jalostuseläinten keinosiemennykseen tai puhdasrotuisilta naaraspuolisilta jalostuseläimiltä kerättyjen munasolujen in vitro -hedelmöitykseen, edellyttäen että siemenneste on kerätty puhdasrotuisilta
 - a) jalostusnaudoilta, -sioilta, -lampailta ja -vuohilta, jotka on hyväksytty keinosiemennykseen käytettävän siemennesteen tai in vitro -hedelmöitykseen käytettävien alkoiden keruuta varten jossakin jäsenvaltiossa 27 artiklan ja liitteen III mukaisesti tehdyn yksilötulosten testauksen ja jalostusarvon arvioinnin perusteella;
 - b) jalostushevosilta, jotka on hyväksytty keinosiemennykseen käytettävän siemennesteen tai in vitro -hedelmöitykseen käytettävien alkoiden keruuta varten 8 artiklan 1 kohdan tai 9 artiklan mukaisesti hyväksytyn jalostusohjelman perusteella.
2. Puhdasrotuiset jalostuseläimet ja niiden sukusolut ja alkiot, jotka on merkitty yhdessä jäsenvaltiossa tunnustetun jalostusjärjestön perustaman kantakirjan pääosastoon, on hyväksyttävä yksilötulosten testausta ja tapauksen mukaan jalostusarvon arviointia varten jalostusjärjestössä, joka toteuttaa jalostusohjelmaa samalla rodulla toisessa jäsenvaltiossa, samoin edellytyksin ja määrällisin rajoituksin, joita sovelletaan puhdasrotuisiin jalostuseläimiin ja niiden sukusoluihin ja alkioihin, jotka on merkitty siinä jäsenvaltiossa tunnustetun jalostusjärjestön perustamaan saman rodun kantakirjaan, jossa yksilötulosten testaus ja jalostusarvon arviointi suoritetaan 27 artiklan mukaisesti.
3. Edellä 1 ja 2 kohtaa sovellettaessa kyseisissä kohdissa tarkoitetut puhdasrotuisten jalostuseläinten sukusolut ja alkiot on kerättävä, käsiteltävä ja varastoitava keinosiemennysasemalla tai siemennesteen varastointikeskuksessa tai alkionsiirto- tai alkiontuotantoryhmässä, joka on virallisesti hyväksytty näillä hyödykkeillä käytävää unionin sisäistä kauppaa varten unionin eläinlääkintälainsäädännön mukaisesti.
4. Siirretään komissiolle 71 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, jotka koskevat edellytyksiä
 - a) tiettyjen rotujen puhdasrotuisten jalostushevosten hyväksymiseksi keinosiemennystä ja munasolujen in vitro -hedelmöitystä varten;
 - b) tiettyjen rotujen puhdasrotuisten jalostushevosten ja niiden sukusolujen ja alkoiden hyväksymiseksi yksilötulosten testausta ja jalostusarvon arviointia varten.

2 JAKSO

**RISTEYTETTYJEN JALOSTUSSIKOJEN KIRJAAMINEN JALOSTUSTOIMIJAN
YLLÄPITÄMIIN JALOSTUSREKISTEREIHIN JA HYVÄKSYMINEN JALOSTUKSEEN,
KEINOSIEMENNYKSEEN JA TESTAUKSEEN**

24 artikla

Risteytettyjen jalostussikojen kirjaaminen jalostusrekistereihin

1. Jalostustoimijan on, tapauksen mukaan jäsentensä hakemuksesta, rekisteröitävä jalostusrekisteriinsä kaikki samaan risteytykseen kuuluvat risteytetyt jalostussiat, jotka täyttävät liitteessä II olevassa 2 osassa esitetyt vaatimukset.
2. Siirretään komissiolle 71 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, jotka koskevat muutoksia liitteessä II olevassa 2 osassa asetettuihin vaatimuksiin risteytettyjen jalostussikojen rekisteröimiseksi jalostusrekistereihin.

25 artikla

Risteytettyjen jalostussikojen hyväksyminen jalostukseen

1. Jalostustoimijat eivät saa muilla jalostukseen tai polveutumiseen liittyvillä perusteilla kuin niillä, jotka johtuvat 27 artiklan soveltamisesta, jättää käyttämättä jalostusrekistereihinsä rekisteröityjä risteytettyjä jalostussikoja jalostukseen seuraavilla lisääntymismenetelmillä:
 - a) astutus;
 - b) munasolujen ja alkioden kerääminen ja käyttö jalostustarkoituksiin;
 - c) siemennesteen kerääminen jalostuseläimiltä, joille on tehty 27 artiklan mukainen tai 28 artiklan 1 kohdan nojalla hyväksytyssä delegoidussa säädöksessä vahvistettu yksilötulosten testaus ja jalostusarvon arviointi, ja sen käyttö;
 - d) keinosiemennys c alakohdassa tarkoitettulla siemennesteellä;
 - e) b alakohdassa tarkoitetuista munasoluista tuotettujen ja c alakohdassa tarkoitettulla siemennesteellä hedelmöitettyjen alkioden in vitro -tuotanto ja käyttö jalostustarkoituksiin.
2. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 71 artiklan mukaisesti kriteereistä, joka koskevat
 - a) jalostustoimijoiden antamaa hyväksyntää risteytetyille jalostussioille jalostusta varten;
 - b) risteytettyjen jalostussikojen siemennesteen, munasolujen ja alkioden keräämistä ja käyttöä jalostukseen.

26 artikla

Risteytettyjen jalostussikojen hyväksyminen keinosiemennykseen ja testaukseen

1. Jalostustoimijat eivät saa kieltää siemennesteen käyttöä keinosiemennykseen tai naaraspuolisilta risteytetyiltä jalostussioilta kerättyjen munasolujen in vitro -hedelmöitykseen, edellyttäen että siemenneste on kerätty risteytetyiltä jalostussioilta, joiden linjalle on tehty yksilötulosten testaus ja jalostusarvon arviointi 27 artiklan ja liitteen III mukaisesti.
2. Jalostustoimijan, joka toteuttaa jalostusohjelmaa samalla risteytyksellä toisessa jäsenvaltiossa, on hyväksyttävä yksilötulosten testausta ja tapauksen mukaan jalostusarvon arviointia varten urospuoliset risteytetyt jalostussiat ja niiden siemenneste, jotka on kirjattu yhdessä jäsenvaltiossa tunnustetun jalostustoimijan perustamaan jalostusrekisteriin, samoin edellytyksin ja määrällisin rajoituksin, joita sovelletaan urospuolisiin risteytettyihin jalostussikoihin ja niiden siemennesteeseen, jotka on merkitty siinä jäsenvaltiossa tunnustetun jalostustoimijan perustamaan saman risteytyksen jalostusrekisteriin, jossa yksilötulosten testaus ja jalostusarvon arviointi suoritetaan 27 artiklan mukaisesti.
3. Edellä 1 ja 2 kohtaa sovellettaessa kyseisissä kohdissa tarkoitettu siemenneste on kerättävä, käsiteltävä ja varastoitava keinosiemennysasemalla tai siemennesteen varastointikeskuksessa, joka on virallisesti hyväksytty näillä hyödykkeillä käytävää unionin sisäistä kauppaa varten unionin eläinlääkintälainsäädännön mukaisesti.
4. Siirretään komissiolle 71 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, jotka koskevat edellytyksiä risteytettyjen jalostussikojen hyväksymiseksi keinosiemennykseen ja testaukseen.

V LUKU

Yksilötulosten testaus, jalostusarvon arviointi ja jalostustodistukset

27 artikla

Menetelmät yksilötulosten testausta ja jalostusarvon arviointia varten

1. Jos 8 artiklan 1 kohdan tai 9 artiklan mukaisesti hyväksytyssä jalostusohjelmassa edellytetään yksilötulosten testausta ja jalostusarvon arviointia puhdasrotuisten jalostusnautojen, -sikojen, -lampaiden ja -vuohien kantakirjaan luokittelemista varten ja näiden lajien urospuolisten jalostuseläinten ja niiden siemennesteen jalostukseen hyväksymistä varten, jalostusjärjestöjen on varmistettava, että tällainen yksilötulosten testaus ja jalostusarvon arviointi tehdään sääntöjen mukaisesti, jotka vahvistetaan liitteessä III olevassa
 - a) 1 osassa puhdasrotuisten jalostusnautojen osalta;
 - b) 2 osan I luvussa ja 2 osan II luvun 1 kohdassa puhdasrotuisten jalostussikojen osalta;

- c) 3 osassa puhdasrotuisten jalostuslampaiden ja -vuohien osalta.
2. Jos 8 artiklan 1 kohdan tai 9 artiklan mukaisesti hyväksytyssä jalostusohjelmassa edellytetään yksilötulosten testausta ja jalostusarvon arviointia puhdasrotuisten jalostushevosten kantakirjaan luokittelemista varten ja urospuolisten jalostushevosten ja niiden siemennesteen jalostukseen hyväksymistä varten, jalostusjärjestöjen on varmistettava, että tällainen yksilötulosten testaus ja jalostusarvon arviointi tehdään sääntöjen mukaisesti, jotka vahvistetaan liitteessä I olevassa
- a) 2 osan 1 kohdan e alakohdassa;
- b) 3 osan 1 kohdan a alakohdan i alakohdassa ja b alakohdan i alakohdassa sekä 2 kohdan b alakohdassa.
3. Jos 8 artiklan 1 kohdan tai 9 artiklan mukaisesti hyväksytyssä jalostusohjelmassa edellytetään risteytettyjen jalostussikojen jalostusarvon arviointia niiden jalostusrekistereihin luokittelemista varten ja urospuolisten risteytettyjen jalostussikojen ja niiden siemennesteen jalostukseen hyväksymistä varten, jalostustoimijoiden on varmistettava, että jalostusarvon arviointi tehdään liitteessä III olevan 2 osan II luvun 2 kohdassa vahvistettujen sääntöjen mukaisesti.

28 artikla

Yksilötulosten testaukseen ja jalostusarvon arviointiin liittyviä vaatimuksia koskeva säädösvallan siirtäminen ja täytäntöönpanovalta

1. Siirretään komissiolle 71 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, jotka koskevat yksilötulosten testaukseen ja jalostusarvon arviointiin liittyviä sääntöjä, ja tarpeen mukaan liitteen III muuttamista, jotta voidaan ottaa huomioon
- a) tieteellinen kehitys;
- b) tekninen kehitys;
- c) sisämarkkinoiden toiminta; tai
- d) tarve suojella arvokkaita geenivaroja.
2. Komissio voi 13 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetun riippumattoman asiantuntijan lausunnon perusteella antaa täytäntöönpanosäädöksellä yhdenmukaisia sääntöjä yksilötulosten testauksesta ja jalostusarvon arvioinnista sekä niiden tulosten tulkinnasta.

Kyseiset täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 72 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

29 artikla

Yksilötulosten testausta ja jalostusarvon arviointia varten nimetyt laitokset

1. Jalostusjärjestöjen ja -toimijoiden on tarpeen mukaan 8 artiklan 1 kohdan tai 9 artiklan mukaisesti hyväksytyyn jalostusohjelmansa toteuttamiseksi nimettävä laitos,

joka tekee jalostuseläimille 27 artiklassa säädetyn yksilötulosten testauksen ja jalostusarvon arvioinnin.

2. Edellä 1 kohdassa säädettyt laitokset voivat
 - a) joko toimia erikoistuneena yksikkönä jalostusjärjestön tai -toimijan vastuun alaisuudessa; tai
 - b) saada hyväksynnän toimivaltaiselta viranomaiselta, joka on hyväksynyt jalostusohjelman.
3. Jalostusjärjestöjen ja -toimijoiden on pidettävä ajantasaista luetteloa 1 kohdan mukaisesti nimeämistään laitoksista ja asetettava nämä tiedot julkisesti saataville.

30 artikla

29 artiklan 1 kohdan mukaisesti nimettyjen laitosten velvollisuudet

1. Jalostusjärjestöjen tai -toimijoiden 29 artiklan 1 kohdan mukaisesti nimeämien laitosten on toimitettava seuraavat tiedot toimivaltaisen viranomaisen pyynnöstä:
 - a) kaikki tiedot suoritetuista yksilötulosten testeistä;
 - b) nimeävän jalostusjärjestön tai -toimijan ja 29 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitetun toimivaltaisen viranomaisen tunnistetiedot;
 - c) yksityiskohtaiset tiedot ominaisuuksien rekisteröintimenetelmistä;
 - d) yksityiskohtaiset tiedot yksilötulosten testauksen tulosten analyysissä käytetystä yksilötulosten kuvausmallista;
 - e) yksityiskohtaiset tiedot yksilötulosten testauksen tulosten analyysissä käytetystä tilastomenetelmästä kunkin arvioidun ominaisuuden osalta;
 - f) yksityiskohtaiset tiedot käytetyistä geneettisistä parametreista kunkin arvioidun ominaisuuden osalta.
2. Jalostusjärjestön tai -toimijan 29 artiklan 1 kohdan mukaisesti nimeämien laitosten on asetettava julkisesti saataville ja pidettävä ajan tasalla niiden jalostuseläinten jalostusarvon arvioinnin tulokset, joiden siemennestettä käytetään keinosiemennykseen.

31 artikla

Euroopan unionin vertailukeskusten nimeäminen

1. Komissio nimeää täytäntöönpanosäädöksillä Euroopan unionin vertailukeskuksen, joka vastaa yhteistyöstä jalostusjärjestöjen kanssa pyrittäessä yhdenmukaistamaan puhtasrotuisten jalostusnautojen yksilötulosten testausta ja jalostusarvon arviointia koskevat menetelmät.

Kyseiset täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 72 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

2. Komissio voi nimetä täytäntöönpanosäädöksillä Euroopan unionin vertailukeskukset, jotka vastaavat muiden puhdasrotuisten jalostuseläinten kuin nautojen yksilötulosten testausta ja jalostusarvon arviointia koskevien menetelmien yhdenmukaistamisesta.

Kyseiset täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 72 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

32 artikla

Euroopan unionin vertailukeskuksia koskevat vaatimukset ja niiden velvollisuudet ja tehtävät

1. Edellä 31 artiklan mukaisesti nimettyjen Euroopan unionin vertailukeskusten on
 - a) oltava liitteessä IV olevassa 1 kohdassa esitettyjen vaatimusten mukaisia;
 - b) toteutettava liitteessä IV olevassa 2 kohdassa esitetyt velvollisuudet ja tehtävät;
 - c) työskenneltävä jalostusjärjestöjen ja niiden 29 artiklan 1 kohdan mukaisesti nimeämien laitosten kanssa, jotta edistettäisiin 27 artiklassa säädettyä puhdasrotuisten jalostuseläinten yksilötulosten testausta ja jalostusarvon arviointia koskevien menetelmien yhdenmukaista soveltamista.
2. Siirretään komissiolle valta antaa 71 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, jotka koskevat muutoksia
 - a) liitteessä IV olevassa 1 kohdassa esitettyihin Euroopan unionin vertailukeskuksia koskeviin vaatimuksiin;
 - b) liitteessä IV olevassa 2 kohdassa esitettyihin Euroopan unionin vertailukeskuksia koskeviin velvollisuuksiin ja tehtäviin.

Tässä 2 kohdassa säädetyissä delegoiduissa säädöksissä on otettava asianmukaisesti huomioon niiden puhdasrotuisten jalostuseläinten laji, joiden osalta yksilötulosten testausta ja jalostusarvon arviointia koskevat menetelmät pyritään saamaan yhdenmukaisiksi, sekä tieteen ja tekniikan edistys jalostusarvon arvioinnin alalla.

3. Komissio voi tarkastaa 31 artiklan 1 tai 2 kohdan mukaisesti nimetyt Euroopan unionin vertailukeskukset sen varmistamiseksi, että
 - a) ne ovat liitteessä IV olevassa 1 kohdassa esitettyjen vaatimusten mukaisia;
 - b) ne toteuttavat liitteessä IV olevassa 2 kohdassa esitetyt velvollisuudet ja tehtävät.

Jos näissä tarkastuksissa havaitaan, että Euroopan unionin vertailukeskus ei toteuta liitteessä IV olevassa 2 kohdassa esitettyjä velvollisuuksiaan ja tehtäviään, komissio voi vähentää neuvoston päätöksen 2009/470/EY 31 artiklan mukaisesti myönnettyä unionin rahoitusosuutta tai peruuttaa nimeämisen 72 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä mukaisesti.

33 artikla

Jalostuseläinten ja niiden sukusolujen ja alkioiden unionin sisäistä kauppaa varten tarkoitettujen jalostustodistusten myöntäminen, sisältö ja muoto

1. Jalostuseläinten ja niiden sukusolujen ja alkioiden merkitsemiseksi kantakirjoihin tai kirjaamiseksi jalostusrekistereihin jalostusjärjestöjen ja -toimijoiden on myönnettävä jalostustodistuksia,
 - a) joissa annetaan liitteessä V esitetyt tiedot;
 - b) jotka ovat 4 kohdan nojalla annetuissa täytäntöönpanosäädöksissä säädettyjen jalostustodistusten mallien mukaisia.
2. Jalostusjärjestöjen ja -toimijoiden, jotka toteuttavat yksilötulosten testausta ja jalostusarvon arviointia 8 artiklan 1 kohdan tai 9 artiklan mukaisesti hyväksytyn jalostusohjelmansa mukaisesti, on ilmoitettava jalostuseläimelle tai sen sukusoluille ja alkioille myönnettyssä jalostustodistuksessa
 - a) kaikki saatavilla olevat yksilötulosten testauksen tulokset;
 - b) ajantasaiset tulokset jalostusarvon arvioinnista;
 - c) mahdolliset geneettiset erityisominaisuudet ja virheet, jotka vaikuttavat eläimeen ja sen vanhempiin ja isovanhempiin, hyväksytyn jalostusohjelman vaatimusten mukaisesti.
3. Siirretään komissiolle 71 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, jotka koskevat 1 kohdan a alakohdan mukaisesti vaadittuja tietoja ja tarpeen mukaan muutoksia liitteessä V säädettyjen jalostustodistusten sisältöön.
4. Komissio laatii täytäntöönpanosäädöksillä jalostuseläimiä ja niiden siemennestettä, munasoluja ja alkioita koskevien jalostustodistusten mallit.

Kyseiset täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 72 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

34 artikla

Jalostuseläinten ja niiden sukusolujen ja alkioiden unionin sisäistä kauppaa varten tarkoitettujen jalostustodistusten myöntämistä, sisältöä ja muotoa koskevat poikkeukset

1. Poiketen siitä, mitä 33 artiklan 1 kohdassa säädetään, toimivaltainen viranomainen voi sallia, että
 - a) jalostustodistuksen myöntää keinosiemennysasema tai alkionsiirto- tai alkiontuotantoryhmä, joka on hyväksytty sukusoluilla ja alkioilla käytävää kauppaa varten unionin eläinlääkintälainsäädännön mukaisesti;
 - b) tiedot, jotka vaaditaan jalostustodistuksessa, sisällytetään muihin asiakirjoihin, jotka ovat puhdasrotuisten jalostusautojen, -sikojen, -lampaiden ja -vuohien sekä risteytettyjen jalostussikojen mukana, edellyttäen että kantakirjaa tai

jalostusrekisteriä pitävä jalostusjärjestö tai -toimija varmentaa näiden muiden asiakirjojen sisällön liitteessä V olevan 1 osan 2 kohdan mukaisesti;

- c) tiedot, jotka vaaditaan jalostustodistuksessa, sisällytetään jalostusjärjestön myöntämään tunnistusasiakirjaan hevosten tunnistamista koskevan unionin eläinlääkintälainsäädännön mukaisesti.
2. Poiketen siitä, mitä 33 artiklan 2 kohdan b alakohdassa säädetään, jos jalostusarvon arvioinnin tulokset ovat julkisesti saatavilla internetissä, jalostusjärjestöt tai -toimijat voivat jalostustodistuksessa viitata kyseiseen verkkosivuun, jolta tulokset löytyvät.

VI LUKU

Jalostus- ja polveutumissäännöt muiden lajien puhdasrotuisilla jalostuseläimillä käytävää kauppaa varten

35 artikla

Jalostus- ja polveutumissääntöjä koskeva säädösvallan siirtäminen ja täytäntöönpanovalta 2 artiklan i alakohdan iii alakohdassa tarkoitetuilla puhdasrotuisilla jalostuseläimillä ja niiden sukusoluilla ja alkioilla käytävää kauppaa varten

1. Siirretään komissiolle 71 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, jotka koskevat jalostus- ja polveutumissääntöjä 2 artiklan i alakohdan iii alakohdassa tarkoitetuilla puhdasrotuisilla jalostuseläimillä ja niiden sukusoluilla ja alkioilla käytävää kauppaa varten, kun tämä on tarpeen joko sisämarkkinoiden toiminnan tai arvokkaiden geenivarojen suojelun vuoksi, kun kyseessä ovat seuraavat:
- a) jalostusjärjestöjen tunnustaminen;
 - b) jalostusohjelmien hyväksyminen;
 - c) puhdasrotuisten jalostuseläinten kantakirjoihin merkitsemistä koskevat edellytykset;
 - d) jalostusjärjestöjen suorittama puhdasrotuisten jalostuseläinten hyväksyminen jalostukseen tai keinosiemennykseen ja niiden sukusolujen ja alkuiden keruun ja käytön hyväksyminen;
 - e) puhdasrotuisten jalostuseläinten yksilötulosten testausta ja jalostusarvon arviointia koskevat menetelmät;
 - f) tiedot, jotka on sisällytettävä puhdasrotuisten jalostuseläinten mukana oleviin jalostustodistuksiin.
2. Mikäli komissio on antanut 1 kohdassa tarkoitettuja delegoituja säädöksiä, se laatii täytäntöönpanosäädöksillä tämän artiklan 1 kohdan f alakohdassa tarkoitettujen jalostustodistusten mallit 2 artiklan i alakohdan iii alakohdassa tarkoitetuille puhdasrotuisille jalostuseläimille ja niiden siemennesteelle, munasoluille ja alkioiden.

Kyseiset täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 72 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

VII LUKU

Tuonti kolmansista maista

36 artikla

Jalostuselimet

1. Jalostajan hakemuksesta jalostusjärjestön tai -toimijan on merkittävä kantakirjaan tai kirjattava jalostusrekisteriin kaikki unioniin tuodut jalostuseläimet ja niiden jälkeläiset, jotka on tuotettu unioniin tuoduista sukusoluista ja alkioista, edellyttäen että jalostuseläimet tai sukusolujen ja alkioden luovuttajat on merkitty sellaisen kolmannessa maassa toimivan jalostuselimen kantakirjaan tai jalostusrekisteriin, joka
 - a) täyttää 37 artiklassa säädetyt jalostuselinten luetteloon sisällyttämistä koskevat kriteerit;
 - b) sisältyy jalostuselinten luetteloon, jonka jalostuseläinten tai niiden sukusolujen ja alkioden alkuperämaana oleva kolmas maa on ilmoittanut komissiolle.
2. Komissio pitää yllä, päivittää ja julkaisee 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuja luetteloja kolmansien maiden jalostuselimistä.

37 artikla

Kriteerit jalostuselinten sisällyttämiseksi luetteloon

1. Komissio sisällyttää 36 artiklan 2 kohdassa säädettyyn luetteloon vain jalostuselimet, joiden osalta se on saanut kolmannen maan viralliselta laitokselta asiakirjat, jotka osoittavat, että jalostuselimet, jotka kyseinen kolmas maa haluaa sisällyttää luetteloon, täyttävät seuraavat vaatimukset:
 - a) ne toteuttavat jalostusohjelmia, jotka vastaavat jalostusjärjestöjen tai -toimijoiden samalla rodulla tai risteytyksellä toteuttamia jalostusohjelmia seuraavien osalta:
 - i) jalostuseläinten ja niiden sukusolujen ja alkioden merkitsemistä kantakirjaan tai kirjaamista jalostusrekisteriin koskevat säännöt;
 - ii) jalostuseläinten jalostukseen hyväksymistä koskevat säännöt;
 - iii) jalostuseläinten sukusolujen ja alkioden testaukseen ja jalostukseen käyttöä koskevat säännöt;
 - iv) yksilötulosten testausta ja jalostusarvon arviointia varten käytetyt menetelmät;

- b) ne ovat kyseisen kolmannen maan sellaisen virallisen laitoksen valvonnassa ja tarkkailussa, jolla on tarvittava valta panna täytäntöön sääntöjä, jotka vastaavat tässä asetuksessa annettuja sääntöjä seuraavien osalta:
 - i) jalostusjärjestöjen ja -toimijoiden tunnustaminen;
 - ii) jalostusohjelmien hyväksyminen;
 - iii) puhdasrotuisten jalostuseläinten merkitseminen kantakirjoihin ja risteytettyjen jalostussikojen kirjaaminen jalostusrekistereihin;
 - iv) menetelmät yksilötulosten testausta ja jalostusarvon arviointia varten.
2. Komissio sisällyttää 36 artiklan 2 kohdassa säädettyyn luetteloon vain ne kolmansien maiden jalostuselimet, joiden osalta se on saanut 1 kohdassa tarkoitettulta kolmannen maan viralliselta laitokselta asiakirjat, jotka osoittavat, että jalostuselimillä, jotka kyseinen kolmas maa haluaa sisällyttää luetteloon, on työjärjestys sen varmistamiseksi, että
- a) jalostusjärjestöjen kantakirjaan merkitsemät puhdasrotuiset jalostuseläimet merkitään tai ovat merkittävässä ilman syrjintää saman rodun kantakirjaan, jonka kyseisen kolmannen maan jalostuselimet ovat perustaneet;
 - b) jalostustoimijoiden jalostusrekisteriin kirjaamat risteytetyt jalostussiat kirjataan tai ovat kirjattavissa ilman syrjintää saman risteytyksen jalostusrekistereihin, jotka kyseisen kolmannen maan jalostuselimet ovat perustaneet.

38 artikla *Vastaavuussopimukset*

1. Komissio voi täytäntöönpanosäädöksillä tunnustaa, että kolmannessa maassa sovellettavat toimenpiteet ovat vastaavia kuin toimenpiteet, joita unionin kotieläinjalostuslainsäädännössä edellytetään seuraavien osalta:
- a) 4 artiklassa säädetty tai 35 artiklan 1 kohdan nojalla annetussa delegoidussa säädöksessä vahvistettu jalostusjärjestöjen tai -toimijoiden tunnustaminen ja valvonta;
 - b) 8 artiklan 1 kohdassa säädetty tai 35 artiklan 1 kohdan nojalla annetussa delegoidussa säädöksessä vahvistettu jalostusjärjestöjen ja -toimijoiden jalostusohjelmien hyväksyminen;
 - c) 19 ja 24 artiklassa säädetty tai 35 artiklan 1 kohdan nojalla annetussa delegoidussa säädöksessä vahvistettu jalostuseläinten merkitseminen kantakirjaan ja kirjaaminen jalostusrekisteriin;
 - d) 21 ja 25 artiklassa säädetty tai 35 artiklan 1 kohdan nojalla annetussa delegoidussa säädöksessä vahvistettu jalostuseläinten hyväksyminen jalostukseen;

- e) 23 artiklan 1 kohdassa säädetty tai 35 artiklan 1 kohdan nojalla annetussa delegoidussa säädöksessä vahvistettu sukusolujen ja alkioden käyttö jalostukseen;
- f) 23 artiklan 2 kohdassa säädetty tai 35 artiklan 1 kohdan nojalla annetussa delegoidussa säädöksessä vahvistettu siemennesteen käyttö testaukseen;
- g) 27 artiklassa säädetty tai 35 artiklan 1 kohdan nojalla annetussa delegoidussa säädöksessä vahvistettu yksilötulosten testaus ja jalostusarvon arviointi.

Kyseiset täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 72 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetut täytäntöönpanosäädökset hyväksytään seuraavien perusteella:
 - a) kyseisen kolmannen maan 37 artiklan 1 kohdan nojalla toimittamien tietojen perusteellinen tarkastelu;
 - b) tarvittaessa 67 artiklan mukaisesti suoritettun valvonnan tyydyttävä tulos.
3. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuissa täytäntöönpanosäädöksissä voidaan vahvistaa yksityiskohtaiset säännöt, jotka koskevat jalostuseläinten ja niiden sukusolujen ja alkioden tuontia kyseisestä kolmannesta maasta unioniin, ja niihin voivat sisältyä seuraavat:
 - a) jalostuseläinten tai niiden sukusolujen ja alkioden mukana olevien jalostustodistusten tai asiakirjojen luonne ja sisältö liitteessä V vahvistettujen vaatimusten mukaisesti;
 - b) erityiset vaatimukset, joita sovelletaan jalostuseläinten tai niiden sukusolujen ja alkioden unioniin tuontiin ja unioniin tuonnin yhteydessä suoritettavaan viralliseen valvontaan;
 - c) tarvittaessa kyseisen kolmannen maan jalostuselinten, joista jalostuseläinten ja niiden sukusolujen ja alkioden tuonti unioniin on sallittu, luetteloiden laatimista ja muuttamista koskevat menettelyt.
4. Komissio kumoaa viipymättä täytäntöönpanosäädöksillä 1 kohdassa tarkoitetut täytäntöönpanosäädökset, kun jokin niiden hyväksymishetkellä vahvistetuista vastaavuuden tunnustamisen edellytyksistä ei enää täyty.

Kyseiset täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 72 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

39 artikla

Jalostuseläinten ja niiden sukusolujen ja alkioden unioniin tuontia koskevat jalostusedellytykset

1. Jalostajat voivat tuoda unioniin jalostuseläimiä ja niiden sukusoluja ja alkioita, jotka on merkitty tai kirjattu 36 artiklan 2 kohdan mukaisesti tai 7 artiklan mukaisesti, jos

vastaavuus on vahvistettu 38 artiklan 1 kohdan mukaisesti, laadittuun luetteloon sisältyvän jalostuselimen kantakirjaan tai jalostusrekisteriin ja joiden mukana on 40 artiklassa säädetty jalostustodistus ja jotka täyttävät seuraavat lisäedellytykset:

- a) jalostuseläinten mukana on näyttöä siitä, että ne merkitään jalostusjärjestön kantakirjaan tai kirjataan jalostustoimijan jalostusrekisteriin;
 - b) siemenneste
 - i) kerättiin jalostuseläimiltä, joille on tehty yksilötulosten testaus ja jalostusarvon arviointi liitteen III mukaisesti, jos tällaista testausta ja arviointia vaaditaan 27 artiklan 1 kohdan mukaisesti; tai
 - ii) tuodaan määrinä, joita tarvitaan 23 artiklan 2 kohdassa säädettyä yksilötulosten testausta ja jalostusarvon arviointia varten;
 - c) munasolut ja alkiot kerättiin tai tuotettiin jalostuseläimistä, joille on tehty yksilötulosten testaus ja jalostusarvon arviointi liitteen III mukaisesti, jos tällaista testausta ja arviointia vaaditaan 27 artiklan 1 kohdan mukaisesti.
2. Siirretään komissiolle 71 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, jotka koskevat jalostus- ja polveutumissääntöjä jalostuseläinten ja niiden sukusolujen ja alkuiden unioniin tuontia varten, jotta voidaan ottaa huomioon jalostuseläimen alkuperämaana olevan kolmannen maan jalostukseen liittyvä erityistilanne.

40 artikla

Jalostuseläinten ja niiden sukusolujen ja alkuiden unioniin tuontia varten tarkoitettujen jalostustodistusten myöntäminen, sisältö ja muoto

1. Jalostuseläinten ja niiden sukusolujen ja alkuiden kantakirjaan merkitsemistä tai jalostusrekisteriin kirjaamista varten 39 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen jalostustodistusten on täytettävä seuraavat vaatimukset:
- a) ne on myöntänyt 36 artiklan 2 kohdan mukaisesti luetteloon sisältyvä jalostuselin;
 - b) niissä annetaan liitteessä V esitetyt tiedot;
 - c) ne laaditaan 2 kohdan nojalla hyväksytyssä täytäntöönpanosäädöksessä säädetyn jalostustodistuksen mallin mukaisesti.
2. Komissio laatii täytäntöönpanosäädöksillä jalostuseläinten ja niiden siemennesteen, munasolujen ja alkuiden unioniin tuontia koskevien jalostustodistusten mallit.

Kyseiset täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 72 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

41 artikla

Jalostuseläinten ja niiden sukusolujen ja alkioiden unioniin tuontia varten tarkoitettujen jalostustodistusten myöntämistä, sisältöä ja muotoa koskevat poikkeukset

1. Poiketen siitä, mitä 40 artiklan 1 kohdan a alakohdassa säädetään, sukusolujen ja alkioiden mukana voi olla jalostustodistus, jonka on myöntänyt 40 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetun jalostuselimen puolesta keinosiemennysasema tai alkionsiirto- tai alkiontuotantoryhmä, joka on hyväksytty sukusolujen ja alkioiden unioniin tuontia varten unionin eläinlääkintälainsäädännön mukaisesti.
2. Poiketen siitä, mitä 40 artiklan 1 kohdan b alakohdassa säädetään, jalostustodistukseen sisällytettävät tiedot voidaan
 - a) sisällyttää muihin jalostuseläimen tai sen sukusolujen ja alkioiden mukana oleviin asiakirjoihin, edellyttäen että kantakirjaa tai jalostusrekisteriä pitävä jalostuselin on varmentanut näiden asiakirjojen sisällön liitteessä V olevan 1 osan 2 kohdan mukaisesti;
 - b) antaa viittauksena verkkosivulle, jolta tulokset löytyvät, edellyttäen että jalostusarvon arvioinnin tulokset ovat julkisesti saatavilla internetissä.

42 artikla

Unioniin tuotujen jalostuseläinten ja niiden sukusolujen ja alkioiden jalostustarkastukset

1. Jäsenvaltioiden on tehtävä jalostustarkastuksia kolmansista maista unioniin tuotujen jalostuseläinten ja niiden sukusolujen ja alkioiden lähetyksille rajatarkastusasemilla, joilla tehdään asiakirjojen, tunnistus- ja fyysiset tarkastukset asetuksen (EU) N:o [...] [COM/2013/0265 final - 2013/0140 (COD)] 42 artiklan mukaisesti.
2. Edellä 1 kohdan soveltamiseksi jalostuseläinten ja niiden sukusolujen ja alkioiden tuojien on esitettävä 1 kohdassa tarkoitetun asiakirjojen, tunnistus- ja fyysisen tarkastuksen tekeväälle viranomaiselle jalostustodistus, jonka on oltava lähetyksen mukana 39 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

43 artikla

Unioniin tuotujen puhtasrotuisten jalostuseläinten kantakirjaan merkitsemistä koskevat edellytykset

1. Jalostusjärjestöjen on merkittävä kantakirjansa pääosastoon puhtasrotuiset jalostuseläimet, jotka
 - a) on tuotu unioniin 39 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti;
 - b) ovat syntyneet jossakin jäsenvaltiossa keinohedelmöityksellä, jossa on käytetty
 - i) 39 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti tuotua siemennestettä;
 - ii) 39 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisesti tuotuja munasoluja tai alkioita.

2. Jalostusjärjestöt voivat merkitä kantakirjansa pääosastoon unioniin tuodut puhdasrotuiset jalostuseläimet, jotka täyttävät rodulle 8 artiklan 1 kohdan tai 9 artiklan mukaisesti hyväksytyssä jalostusohjelmassa vahvistetut standardit, ja edellyttäen että
- a) jalostuselin täyttää 37 artiklassa säädetyt jalostuselinten luetteloon sisällyttämistä koskevat kriteerit;
 - b) hyväksytyssä jalostusohjelmassa esitetään tällaisten puhdasrotuisten jalostuseläinten merkitsemistä kantakirjan pääosastoon;
 - c) puhdasrotuisten jalostuseläinten mukana on jalostustodistus,
 - i) jonka on myöntänyt a alakohdassa tarkoitettu jalostuselin;
 - ii) joka sisältää liitteessä V esitetyt tiedot.

44 artikla

Unioniin tuotujen risteytettyjen jalostussikojen jalostusrekisteriin kirjaamista koskevat edellytykset

1. Jalostustoimijoiden on kirjattava jalostusrekistereihinsä risteytetyt jalostussiat, jotka
- a) on tuotu unioniin 39 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti;
 - b) ovat syntyneet jossakin jäsenvaltiossa keinohedelmöityksellä, jossa on käytetty
 - i) 39 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti tuotua siemennestettä;
 - ii) 39 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisesti tuotuja munasoluja tai alkioita.
2. Jalostustoimijat voivat kirjata jalostusrekisteriinsä unioniin tuodut risteytetyt jalostussiat, jotka täyttävät risteytykselle 8 artiklan 1 kohdan tai 9 artiklan mukaisesti hyväksytyssä jalostusohjelmassa vahvistetut standardit, ja edellyttäen että
- a) kolmanteen maahan sijoittautunut jalostuselin täyttää 37 artiklan vaatimukset;
 - b) hyväksytyssä jalostusohjelmassa esitetään tällaisten risteytettyjen jalostussikojen kirjaamista jalostusrekisteriin.

VIII LUKU

Muiden lajien puhdasrotuisten jalostuseläinten unioniin tuontia koskevat jalostus- ja polveutumisedellytykset

45 artikla

Jalostus- ja polveutumissääntöjä koskeva säädösvallan siirtäminen ja täytäntöönpanovalta 2

artiklan i alakohdan iii alakohdassa tarkoitettujen puhdasrotuisten jalostuseläinten ja niiden sukusolujen ja alkioiden unioniin tuontia varten

1. Siirretään komissiolle 71 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, jotka koskevat erityisiä sääntöjä 2 artiklan i alakohdan iii alakohdassa tarkoitettujen puhdasrotuisten jalostuseläinten ja niiden sukusolujen ja alkioiden unioniin tuontia varten, kun tämä on tarpeen joko sisämarkkinoiden toiminnan tai arvokkaiden geenivarojen suojelun vuoksi, kun kyseessä ovat seuraavat:
 - a) jalostuseläinten luetteloon sisällyttäminen;
 - b) edellytykset puhdasrotuisten jalostuseläinten merkitsemiseksi jalostusjärjestöjen perustamiin kantakirjoihin;
 - c) jalostusjärjestöjen suorittama puhdasrotuisten jalostuseläinten hyväksyminen jalostukseen tai keinosiemennykseen ja niiden sukusolujen ja alkioiden keruun ja käytön hyväksyminen;
 - d) puhdasrotuisten jalostuseläinten yksilötulosten testausta ja jalostusarvon arviointia koskevat menetelmät;
 - e) tärkeimmät tiedot, jotka on sisällytettävä puhdasrotuisten jalostuseläinten ja niiden sukusolujen ja alkioiden mukana oleviin jalostustodistuksiin.
2. Mikäli komissio on antanut 1 kohdassa tarkoitettuja delegoituja säädöksiä, se laatii täytäntöönpanosäädöksillä 1 kohdan f alakohdassa tarkoitettujen jalostustodistusten mallit 2 artiklan i alakohdan iii alakohdassa tarkoitetuille puhdasrotuisille jalostuseläimille ja niiden siemennesteelle, munasoluille ja alkioille.

Kyseiset täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 72 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

IX luku

Jäsenvaltioiden harjoittama virallinen valvonta ja muut viralliset toimet, hallinnollinen apu, yhteistyö ja täytäntöönpanon valvonta

46 artikla

Virallista valvontaa koskevat yleiset säännöt

1. Toimivaltaisten viranomaisten on suoritettava virallista valvontaa jalostusjärjestöjen ja -toimijoiden osalta säännöllisesti, riskien mukaan ja riittävän tiheään ottaen huomioon
 - a) havaitut sääntöjenvastaisuudet, jotka liittyvät
 - i) jalostuseläimiin ja niiden sukusoluihin ja alkioihin;
 - ii) jalostusjärjestöjen ja -toimijoiden valvonnassa olevaan toimintaan;

- iii) jalostajien, jalostusjärjestöjen ja -toimijoiden toiminnan sijaintiin;
 - b) se, miten jalostusjärjestöt ja -toimijat ovat aiemmin toimineet niiden osalta suoritettun virallisen valvonnan tulosten suhteen ja noudattaneet tässä asetuksessa säädettyjä jalostus- ja polveutumissääntöjä;
 - c) jalostusjärjestöjen tai -toimijoiden tai niiden pyynnöstä jonkin kolmannen osapuolen tässä asetuksessa säädettyjen jalostus- ja polveutumissääntöjen noudattamisen varmistamiseksi suorittaman oman valvonnan luotettavuus ja tulokset;
 - d) tiedot, jotka saattavat viitata sääntöjenvastaisuuteen.
2. Toimivaltaisen viranomaisen on suoritettava virallista valvontaa säännöllisesti ja riittävän tiheään tässä asetuksessa säädettyjen jalostus- ja polveutumissääntöjen mahdollisten tahallisten rikkomisten toteamiseksi ottaen huomioon 1 kohdassa tarkoitettujen kriteerien lisäksi tiedot, jotka koskevat tällaisia mahdollisia tahallisia rikkomisia ja jotka on jaettu 53 artiklassa säädettyjen hallinnollisen avun mekanismien välityksellä, sekä mahdolliset muut tiedot, jotka osoittavat, että kyseisiä rikkomisia mahdollisesti tapahtuu.
3. Ennen tietyillä jalostuseläimillä ja niiden sukusoluilla ja alkioilla käytävää kauppaa suoritettu virallinen valvonta, jonka tarkoituksena on sellaisen virallisen todistuksen tai virallisen varmennuksen myöntäminen, jota tässä asetuksessa säädettyissä jalostus- ja polveutumissäännöissä edellytetään kyseisillä jalostuseläimillä tai niiden sukusoluilla ja alkioilla käytävää kauppaa varten, on suoritettava seuraavien mukaisesti:
- a) tässä asetuksessa säädetty jalostus- ja polveutumissäännöt;
 - b) komission 35 ja 45 artiklan mukaisesti antamat delegoidut säädökset.
4. Virallinen valvonta suoritetaan jalostajalle tai jalostusjärjestölle tai -toimijalle ennalta toimitetun ilmoituksen jälkeen, ellei ole painavia syitä suorittaa valvontaa ilmoittamatta.
5. Virallista valvontaa suoritettaessa on mahdollisuuksien mukaan pyrittävä minimoimaan jalostajiin tai jalostusjärjestöihin tai -toimijoihin kohdistuva rasite.
6. Toimivaltaisen viranomaisen on suoritettava virallinen valvonta yhtä huolellisesti riippumatta siitä, ovatko kyseiset jalostuseläimet tai niiden sukusolut ja alkiot
- a) saatavilla unionin markkinoilla, olivatpa ne sitten peräisin siitä jäsenvaltiosta, jossa virallinen valvonta suoritetaan, tai jostakin toisesta jäsenvaltiosta; tai
 - b) tulossa unioniin kolmansista maista.

47 artikla
Virallisen valvonnan avoimuus

1. Toimivaltaisen viranomaisen on suoritettava virallinen valvonta mahdollisimman avoimesti ja asetettava julkisesti saataville virallisen valvonnan järjestämiseen ja suorittamiseen liittyvät asiaankuuluvat tiedot.

Sen on varmistettava suorittamaansa viralliseen valvontaan liittyvien tietojen säännöllinen ja nopea julkaiseminen ja julkaistava vähintään seuraavat tiedot:

- a) sen suorittamien virallisten valvontatoimien tyyppi, lukumäärä ja tulos;
 - b) sen havaitsemien sääntöjenvastaisuuksien tyyppi ja lukumäärä;
 - c) tapaukset, joissa se toteutti toimenpiteitä 61 artiklan mukaisesti;
 - d) tapaukset, joissa se määräsi 62 artiklassa säädettyjä seuraamuksia.
2. Komissio säätää täytäntöönpanosäädöksillä muodosta, jossa 1 kohdassa säädetyt tiedot on julkaistava, ja tekee siihen tarvittavat päivitykset.

Kyseiset täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 72 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

3. Toimivaltainen viranomainen voi julkaista tai asettaa muutoin julkisesti saataville tietoja yksittäisten jalostusjärjestöjen ja -toimijoiden luokituksesta, joka perustuu luokituskriteerien noudattamisen arviointiin ja virallisen valvonnan tuloksiin, edellyttäen että seuraavat ehdot täyttyvät:
- a) luokituskriteerit ovat objektiiviset, avoimet ja julkisesti saatavilla;
 - b) käytössä on asianmukaiset järjestelyt luokitusprosessin johdonmukaisuuden ja avoimuuden varmistamiseksi.

48 artikla
Dokumentoidut valvonta- ja valvonnan todentamismenettelyt

1. Toimivaltainen viranomainen suorittaa virallista valvontaa dokumentoitujen menettelyjen mukaisesti, joihin on sisällyttävä yksityiskohtaiset ohjeet virallista valvontaa suorittavalle henkilöstölle.
2. Toimivaltaisella viranomaisella on oltava käytössään sisäiset menettelyt suorittamiensa virallisen valvonnan ja muiden virallisten toimien johdonmukaisuuden ja tehokkuuden todentamiseksi.
3. Toimivaltaisen viranomaisen on
 - a) toteutettava korjaavia toimia kaikissa tapauksissa, joissa 2 kohdassa säädetyissä sisäisissä menettelyissä todetaan puutteita virallisen valvonnan ja muiden virallisten toimien johdonmukaisuudessa ja tehokkuudessa;

- b) saatettava tarvittaessa ajan tasalle 1 kohdassa säädetty dokumentoidut menettelyt.

49 artikla

Virallista valvontaa koskevat raportit

1. Toimivaltaisen viranomaisen on laadittava kaikesta suorittamastaan virallisesta valvonnasta raportteja, joihin on sisällyttävä
 - a) kuvaus virallisen valvonnan tarkoituksesta;
 - b) käytetyt valvontamenetelmät;
 - c) virallisen valvonnan tulokset;
 - d) tarvittaessa toimet, joita toimivaltainen viranomainen edellyttää jalostajan ja jalostusjärjestön ja -toimijan toteuttavan virallisen valvonnan seurauksena.
2. Toimivaltaisen viranomaisen on toimitettava virallisen valvonnan kohteena olevalle jalostajalle tai jalostusjärjestölle tai -toimijalle jäljennös 1 kohdassa tarkoitetusta raportista.

50 artikla

Menetelmät ja tekniikat virallisen valvonnan suorittamiseksi

1. Toimivaltainen viranomainen suorittaa virallista valvontaa käyttäen valvontamenetelmiä ja -tekniikoita, joihin sisältyy tapauksen mukaan todentamista, tarkastuksia ja auditointeja.
2. Toimivaltainen viranomainen suorittaa jalostajien ja jalostusjärjestöjen ja -toimijoiden osalta virallista valvontaa, johon kuuluvat tapauksen mukaan seuraavat:
 - a) jalostusjärjestöjen ja -toimijoiden käyttöön ottamien valvontajärjestelmien sekä tällaisilla valvontajärjestelmillä saatujen tulosten tutkiminen;
 - b) seuraavien tarkastukset:
 - i) jalostajien ja jalostusjärjestöjen ja -toimijoiden tilat, toimistot ja laitteet;
 - ii) jalostajien jalostuseläimet ja niiden sukuolut ja alkiot;
 - iii) jalostajien ja jalostusjärjestöjen ja -toimijoiden käyttämät merkintä-, esillepano- ja mainontatavat;
 - c) tässä asetuksessa säädettyjen jalostus- ja polveutumissääntöjen noudattamisen arvioinnin kannalta mahdollisesti olennaisten asiakirjojen ja muun aineiston tutkiminen;
 - d) jalostusjärjestöjen ja -toimijoiden jäsenten ja henkilöstön haastattelut;

- e) muu toiminta, joka on tarpeen sen varmistamiseksi, että sääntöjenvastaisuudet havaitaan.

51 artikla

Jalostajien sekä jalostusjärjestöjen ja -toimijoiden velvollisuudet

1. Jalostajien ja jalostusjärjestöjen ja -toimijoiden on annettava toimivaltaiselle viranomaiselle tarvittava pääsy seuraaviin, jos se on tarpeen virallisen valvonnan tai muiden virallisten toimien suorittamiseksi:
 - a) tilat, toimistot ja laitteet;
 - b) sähköiset tiedonhallintajärjestelmät;
 - c) jalostuseläimet ja niiden sukusolut ja alkiot;
 - d) asiakirjat ja muut merkitykselliset tiedot.
2. Jalostajien ja jalostusjärjestöjen ja -toimijoiden on virallisen valvonnan ja muiden virallisten toimien aikana avustettava toimivaltaista viranomaista tämän tehtävien suorittamisessa.
3. Komissio voi vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä säännöt, jotka koskevat
 - a) järjestelyjä, joilla toimivaltaiselle viranomaiselle annetaan pääsy 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuihin sähköisiin tiedonhallintajärjestelmiin;
 - b) yhdenmukaisia sääntöjä 2 kohdassa säädetyistä jalostajien ja jalostusjärjestöjen ja -toimijoiden toimivaltaiselle viranomaiselle antamasta avusta.

Kyseiset täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 72 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

52 artikla

Jalostuseläinten ja niiden sukusolujen ja alkioiden osalta toimivaltaisten viranomaisten suorittamaan viralliseen valvontaan ja toimintaan liittyviä erityisiä sääntöjä koskeva toimivallan siirtäminen

1. Siirretään komissiolle valta antaa 71 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, jotka koskevat sääntöjä
 - a) jalostuseläimiä ja niiden sukusoluja ja alkioita koskevan virallisen valvonnan suorittamiseksi, jotta todennetaan tässä asetuksessa säädettyjen jalostus- ja polveutumissääntöjen noudattaminen;
 - b) toimista, joita toimivaltaisen viranomaisen on toteutettava virallisen valvonnan tulosten perusteella.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuissa delegoiduissa säädöksissä on täsmennettävä

- a) toimivaltaisen viranomaisen erityiset velvollisuudet ja tehtävät 46–50 artiklassa säädettyjen velvollisuuksien ja tehtävien lisäksi;
- b) tapaukset, joissa toimivaltaisen viranomaisen on tietyissä sääntöjenvastaisuustapauksissa toteutettava yksi tai useampi 66 artiklan 1 kohdan nojalla annetuissa täytäntöönpanosäädöksissä säädetty toimenpide tai joitakin toimenpiteitä kyseisessä artiklassa säädettyjen toimenpiteiden lisäksi.

53 artikla

Hallinnollista apua ja yhteistyötä koskevat yleiset säännöt

1. Jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on annettava toisilleen hallinnollista apua, jotta voidaan varmistaa tässä asetuksessa säädettyjen jalostus- ja polveutumissääntöjen moitteeton soveltaminen, jos sääntöjenvastaisuutta esiintyy useammassa kuin yhdessä jäsenvaltiossa tai se laajenee ja vaikuttaa useampaan kuin yhteen jäsenvaltioon.
2. Edellä 1 kohdassa säädettyyn hallinnolliseen apuun on sisällyttävä tarvittaessa jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen osallistuminen toisen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen suorittamaan paikalla tehtävään viralliseen valvontaan.
3. Tämän artiklan säännökset eivät rajoita seuraavien kansallisten sääntöjen soveltamista:
 - a) säännöt, joita sovelletaan sellaisten asiakirjojen julkistamiseen, jotka ovat oikeudellisen menettelyn kohteena tai liittyvät siihen;
 - b) säännöt, joiden tarkoituksena on suojata luonnollisten tai oikeushenkilöiden kaupallisia etuja.
4. Kaiken toimivaltaisten viranomaisten välisen, 54–56 artiklan mukaisen viestinnän on tapahduttava kirjallisesti.

54 artikla

Pyynnöstä annettava apu

1. Jos toimivaltainen viranomainen, jäljempänä 'pyynnön esittänyt toimivaltainen viranomainen', katsoo, että se tarvitsee toisen jäsenvaltion toimivaltaiselta viranomaiselta, jäljempänä 'pyynnön vastaanottanut toimivaltainen viranomainen', tietoja virallisen valvonnan suorittamista tai tehokasta seurantaa varten, se toimittaa perustellun pyynnön kyseiselle toimivaltaiselle viranomaiselle.

Pyynnön vastaanottaneen toimivaltaisen viranomaisen on viipymättä

- a) vahvistettava perustellun pyynnön vastaanottaminen ja ilmoitettava aika, jonka se tarvitsee pyydettyjen tietojen toimittamiseen;
- b) suoritettava tarvittava virallinen valvonta tai tutkimukset, jotta

- i) pyynnön esittäneelle toimivaltaiselle viranomaiselle voidaan toimittaa kaikki tarvittavat tiedot ja alkuperäiset asiakirjat tai niiden varmennetut kopiot;
 - ii) voidaan todentaa – tarvittaessa paikan päällä – että tässä asetuksessa säädettyjä jalostus- ja polveutumissääntöjä on noudatettu sen toimivalta-alueella.
2. Pynnön esittänyt ja vastaanottanut toimivaltainen viranomainen voivat sopia, että pynnön esittäneen viranomaisen nimeämät virkamiehet ovat läsnä 1 kohdan toisen alakohdan b alakohdan i alakohdassa tarkoitetun virallisen valvonnan aikana.

Tällaisissa tapauksissa pynnön esittäneen toimivaltaisen viranomaisen

- a) virkamiesten on milloin tahansa voitava esittää kirjallinen valtuutus, josta ilmenevät heidän henkilöllisyytensä ja virka-asemansa;
- b) virkamiehillä on oltava pääsy samoihin tiloihin ja mahdollisuus tutustua samoihin asiakirjoihin kuin pynnön vastaanottaneen toimivaltaisen viranomaisen läsnä olevalla virkamiehellä yksinomaan virallisen valvonnan toteuttamista varten;
- c) virkamiehet eivät saa omasta aloitteestaan käyttää pynnön vastaanottaneen toimivaltaisen viranomaisen virkamiehille annettuja virallisen valvonnan suorittamisvaltuuksia.

55 artikla

Ilman pyyntöä annettava apu

- 1. Jos toimivaltaisen viranomaisen tietoon tulee sääntöjenvastaisuus ja jos tällaisella sääntöjenvastaisuudella saattaa olla vaikutuksia toiseen jäsenvaltioon, sen on ilmoitettava tällaisista tiedoista tämän toisen jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle omasta aloitteestaan viipymättä.
- 2. Toimivaltaisen viranomaisen, jolle tiedot on ilmoitettu 1 kohdan mukaisesti, on
 - a) viipymättä vahvistettava, että se on vastaanottanut ilmoituksen;
 - b) kymmenen päivän kuluessa ilmoituksen vastaanottamispäivästä ilmoitettava
 - i) tutkimuksista, joita se aikoo toteuttaa 1 kohdassa tarkoitetun sääntöjenvastaisuuden osalta; tai
 - ii) mistä syystä se katsoo tutkimusten olevan tarpeettomia.
- 3. Jos toimivaltainen viranomainen, jolle on ilmoitettu 1 kohdan mukaisesti, päättää toteuttaa tutkimuksia 2 kohdan mukaisesti, sen on viipymättä tiedotettava ilmoituksen tehneelle toimivaltaiselle viranomaiselle tällaisten tutkimusten tuloksista ja tapauksen mukaan tutkimuksen tuloksena toteutetuista toimenpiteistä.

56 artikla
Sääntöjenvastaisuuden yhteydessä annettava apu

1. Jos toisesta jäsenvaltiosta peräisin oleviin jalostuseläimiin ja niiden sukusoluihin ja alkioihin kohdistuvan virallisen valvonnan aikana toimivaltainen viranomainen toteaa, että nämä jalostuseläimet tai niiden sukusolut ja alkiot eivät ole tässä asetuksessa säädettyjen jalostus- ja polveutumissääntöjen mukaisia ja että kyseessä on näiden sääntöjen vakava rikkominen, sen on viipymättä ilmoitettava asiasta lähettävän jäsenvaltion ja mahdollisesti muun asianomaisen jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle, jotta ne voivat suorittaa aiheellisia tutkimuksia.
2. Toimivaltaisen viranomaisen, jolle tiedot on ilmoitettu 1 kohdan mukaisesti, on viipymättä
 - a) vahvistettava, että se on vastaanottanut ilmoituksen, ja ilmoitettava tutkimuksista, joita se aikoo toteuttaa 1 kohdassa tarkoitetun sääntöjenvastaisuuden osalta;
 - b) tutkittava asia, toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet ja annettava ilmoituksen tehneelle toimivaltaiselle viranomaiselle tiedoksi suoritettujen tutkimusten ja virallisen valvonnan luonne, tehdyt päätökset ja tällaisten päätösten perusteet.
3. Jos 1 kohdassa tarkoitetulla ilmoituksen tehneellä toimivaltaisella viranomaisella on syytä uskoa, että ilmoituksen saaneiden toimivaltaisten viranomaisten 2 kohdan mukaisesti suorittamilla tutkimuksilla tai toteuttamilla toimenpiteillä ei riittävällä tavalla puututa todettuun sääntöjenvastaisuuteen, sen on pyydettävä ilmoituksen saanutta toimivaltaista viranomaista toteuttamaan virallista lisävalvontaa tai lisätoimenpiteitä.

Tällaisissa tapauksissa

 - a) näiden kahden jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset pyrkivät löytämään keinot ja tavat yhteiseen lähestymistapaan, jolla tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun sääntöjenvastaisuuteen voidaan puuttua asianmukaisesti, mukaan luettuna yhteisellä paikan päällä tehdyllä virallisella valvonnalla, joka suoritetaan 53 artiklan 2 kohdan ja 54 artiklan 2 kohdan mukaisesti;
 - b) niiden on viipymättä ilmoitettava komissiolle, jos ne eivät pääse sopimukseen asianmukaisista toimenpiteistä.
4. Jos toisesta jäsenvaltiosta peräisin oleviin jalostuseläimiin tai niiden sukusoluihin ja alkioihin kohdistuvassa virallisessa valvonnassa todetaan toistuvasti, ettei 1 kohdassa tarkoitettuja sääntöjä ole noudatettu, määräjäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on viipymättä ilmoitettava asiasta komissiolle ja muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille.

57 artikla

Kolmansilta mailta saadut tiedot sääntöjenvastaisuuksista

1. Jos toimivaltainen viranomainen saa kolmannelta maalta tietoja, jotka viittaavat siihen, että tässä asetuksessa säädettyjä jalostus- ja polveutumissääntöjä ei ole noudatettu, sen on ilmoitettava viipymättä tällaisista tiedoista
 - a) komissiolle, jos niillä on tai voi olla merkitystä unionin tasolla;
 - b) muiden asiaan liittyvien jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille.
2. Tämän asetuksen mukaisesti suoritettujen tutkimusten ja virallisen valvonnan kautta saadut tiedot voidaan ilmoittaa 1 kohdassa tarkoitettulle kolmannelle maalle, edellyttäen että
 - a) toimivaltaiset viranomaiset, jotka ovat antaneet kyseiset tiedot, suostuvat tietojen toimittamiseen;
 - b) kyseinen kolmas maa on sitoutunut antamaan tarvittavaa apua näytön keräämiseksi käytännöistä, jotka ovat tai vaikuttavat olevan unionin sääntöjen vastaisia;
 - c) henkilötietojen toimittamista kolmansiin maihin koskevia asiaankuuluvia unionin ja kansallisia sääntöjä noudatetaan.

58 artikla

Komission koordinoima apu ja seuranta

1. Komissio koordinoi viipymättä toimivaltaisten viranomaisten tämän luvun mukaisesti toteuttamia toimenpiteitä, kun
 - a) komission käytettävissä olevat tiedot osoittavat, että
 - i) toiminnalla, joka on tai vaikuttaa olevan sääntöjen vastaista, on seurausvaikutuksia useammassa kuin yhdessä jäsenvaltiossa; tai
 - ii) toimintaa, joka on tai vaikuttaa olevan sääntöjen vastaista, saattaa esiintyä useammassa kuin yhdessä jäsenvaltiossa;
 - b) kyseisten jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset eivät pääse sopuun asianmukaisista toimista tällaiseen sääntöjenvastaisuuteen puuttumiseksi.
2. Komissio voi 1 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa
 - a) yhteistyössä asianomaisten jäsenvaltioiden kanssa lähettää tarkastusryhmän suorittamaan paikalla tehtävää virallista valvontaa;
 - b) pyytää lähettävän jäsenvaltion ja tarvittaessa muiden asianomaisten jäsenvaltioiden toimivaltaisia viranomaisia tehostamaan virallista valvontaa tarkoituksenmukaisella tavalla ja raporttoimaan toteuttamistaan toimenpiteistä komissiolle;

- c) toimittaa tietoja tällaisista tapauksista 72 artiklan 1 kohdassa tarkoitettulle komitealle ja ehdotuksen toimenpiteistä 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettun sääntöjenvastaisuuden korjaamiseksi.

59 artikla

Virallisen valvonnan rahoitusta koskeva yleinen periaate

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että käytettävissä on riittävät varat henkilöstön ja niiden muiden resurssien hankkimiseksi, joita toimivaltaiset viranomaiset tarvitsevat virallisen valvonnan ja muiden virallisten toimien suorittamisessa.
2. Jäsenvaltiot voivat periä maksuja suorittamastaan virallisesta valvonnasta aiheutuneiden kustannusten kattamiseksi.

60 artikla

Toimivaltaisten viranomaisten yleiset velvollisuudet täytäntöönpanotoimien osalta

1. Toimiessaan tämän luvun mukaisesti toimivaltaisten viranomaisten on asetettava etusijalle toimet, joita toteutetaan sääntöjenvastaisuuksien poistamiseksi tai niiden vaikutusten minimoimiseksi jalostuseläimillä ja niiden sukusoluilla ja alkioilla käytävään kauppaan.
2. Jos epäillään sääntöjenvastaisuutta, toimivaltaisten viranomaisten on suoritettava tutkimus epäilyn vahvistamiseksi tai poistamiseksi.
3. Jos 2 kohdassa tarkoitettun tutkimuksen kannalta on tarpeen, siihen on sisällytettävä jalostuseläinten ja niiden sukusolujen ja alkioiden sekä jalostajien ja jalostusjärjestöjen ja -toimijoiden tehostettu virallinen valvonta tarvittavan pituisena ajanjaksona.

61 artikla

Todettuun sääntöjenvastaisuuteen liittyvät tutkimukset ja toimenpiteet

1. Jos todetaan, että sääntöjä ei ole noudatettu, toimivaltaisten viranomaisten on
 - a) suoritettava lisätutkimuksia, jotka ovat tarpeen sen selvittämiseksi, mistä sääntöjenvastaisuus johtuu ja mikä on sen laajuus sekä mikä on jalostajien ja jalostusjärjestöjen ja -toimijoiden vastuu;
 - b) toteutettava asianmukaiset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että jalostajat ja jalostusjärjestöt ja -toimijat korjaavat sääntöjenvastaisuuden ja estävät sen esiintymisen jatkossa.

Päättyessään toimenpiteistä toimivaltaisten viranomaisten on otettava huomioon sääntöjenvastaisuuden luonne sekä se, miten hyvin jalostaja ja jalostusjärjestö ja -toimija ovat aiemmin noudattaneet sääntöjä.

2. Toimiessaan 1 kohdan mukaisesti toimivaltaisten viranomaisten on tapauksen mukaan

- a) lykättävä puhdasrotuisten jalostuseläinten merkitsemistä kantakirjoihin tai risteytettyjen jalostussikojen kirjaamista jalostusrekistereihin;
 - b) määrättävä, että jalostettavaksi tarkoitettujen eläinten tai niiden sukusolujen ja alkioiden status muutetaan tämän asetuksen mukaisesti tai että jalostajille toimitetaan korjaavat tiedot;
 - c) rajoitettava eläimillä ja sukusoluilla ja alkioilla 2 artiklassa määriteltyinä jalostuseläiminä tai sukusoluinä ja alkioina käytävää kauppaa tai niiden tuontia unioniin tai vientiä kolmansiin maihin tai kiellettävä nämä taikka kiellettävä niiden palauttaminen lähettävään jäsenvaltioon tai määrättävä ne palautettaviksi lähettävään jäsenvaltioon;
 - d) määrättävä jalostaja tai jalostusjärjestö tai -toimija lisäämään omavalvonnan tiheyttä;
 - e) määrättävä, että jalostajan tai jalostusjärjestön tai -toimijan tiettyihin toimiin kohdistetaan tihennettyä tai järjestelmällistä virallista valvontaa;
 - f) määrättävä asianomaisen jalostajan tai jalostusjärjestön tai -toimijan toiminta ja tarvittaessa sen hallinnoimat tai käyttämät internetsivustot kokonaisuudessaan tai osittain lakkautettaviksi tarvittavan pituiseksi ajanjaksoksi ja keskeytettävä jalostusjärjestön tai -toimijan toteuttaman jalostusohjelman hyväksynnän voimassaolo, jos kyseinen jalostusjärjestö tai -toimija toistuvasti, jatkuvasti tai yleisesti jättää noudattamatta 8 artiklan 1 kohdan tai 9 artiklan mukaisesti hyväksytyn jalostusohjelman vaatimuksia;
 - g) määrättävä jalostusjärjestölle tai -toimijalle 4 artiklan 2 kohdan mukaisesti myönnetyn tunnustuksen peruuttaminen, jos kyseisen jalostusjärjestön tai -toimijan hallinnollinen käytäntö osoittaa, että se toistuvasti, jatkuvasti tai yleisesti jättää noudattamatta 4 artiklan 2 kohdan c alakohdan vaatimuksia;
 - h) toteutettava mitä tahansa muita toimenpiteitä, joiden toimivaltaiset viranomaiset katsovat olevan asianmukaisia tässä asetuksessa säädettyjen jalostus- ja polveutumissääntöjen noudattamisen varmistamiseksi.
3. Toimivaltaisten viranomaisten on toimitettava kyseiselle jalostajalle tai jalostusjärjestölle tai -toimijalle taikka sen edustajalle
- a) kirjallinen ilmoitus päätöksestään, joka koskee 1 ja 2 kohdan mukaisesti toteutettavia toimia tai toimenpiteitä, sekä päätöksen perustelut; ja
 - b) tieto oikeudesta hakea muutosta tällaisiin päätöksiin sekä sovellettavasta muutoksenhakumenettelystä ja sovellettavista määräajoista.
4. Kaikista tämä artiklan nojalla aiheutuvista kustannuksista vastaa vastuussa oleva jalostaja tai jalostusjärjestö tai -toimija.

62 artikla
Seuraamukset

Jäsenvaltioiden on annettava säännökset tämän asetuksen rikkomiseen sovellettavista seuraamuksista ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen, että niitä sovelletaan. Säädettyjen seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.

Jäsenvaltioiden on annettava nämä säännökset komissiolle tiedoksi 74 artiklan toisessa kohdassa mainittuun päivään mennessä ja niiden mahdolliset myöhemmät muutokset viipymättä.

X LUKU

Komission suorittama valvonta

1 JAKSO

KOMISSIION JÄSENVALTIOISSA SUORITTAMA VALVONTA

63 artikla
Komission jäsenvaltioissa suorittama valvonta

1. Komission asiantuntijat suorittavat kussakin jäsenvaltiossa valvontaa, jonka tarkoituksena on
 - a) todentaa tässä asetuksessa säädettyjen jalostus- ja polveutumissääntöjen yleinen soveltaminen;
 - b) todentaa 46 artiklassa tarkoitettujen kansallisten valvontajärjestelmien ja niitä käyttävien toimivaltaisten viranomaisten toimintakyky;
 - c) tutkia ja kerätä tietoa seuraavista:
 - i) virallinen valvonta ja täytäntöönpanokäytännöt;
 - ii) keskeiset tai toistuvat ongelmat tässä asetuksessa säädettyjen jalostus- ja polveutumissääntöjen soveltamisessa tai täytäntöönpanossa;
 - iii) kehittymässä olevat ongelmat tai uudet kehityskulut jäsenvaltioissa.
2. Edellä 1 kohdassa säädetty komission suorittama valvonta järjestetään yhteistyössä jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa, ja siihen voi sisältyä paikan päällä tehtäviä tarkastuksia yhteistyössä virallisen valvonnan suorittavan toimivaltaisen viranomaisen henkilöstön kanssa.
3. Jäsenvaltioiden asiantuntijat voivat avustaa komission asiantuntijoita.

Komission asiantuntijoiden mukana seuraaville kansallisille asiantuntijoille on annettava samat pääsy- ja tiedonsaantioikeudet kuin komission asiantuntijoille.

64 artikla

Komission jäsenvaltioissa suorittamaa valvontaa koskevat raportit

1. Komissio
 - a) laatii komission suorittaman valvonnan havaintoja koskevan luonnosraportin ja lähettää sen jäljennöksen kommentoitavaksi niille jäsenvaltioille, joissa valvontaa suoritettiin 63 artiklan 1 kohdan mukaisesti;
 - b) laatii komission suorittaman valvonnan havaintoja koskevan loppuraportin ottaen huomioon a alakohdassa säädettyt jäsenvaltioiden toimittamat kommentit;
 - c) asettaa julkisesti saataville a ja b alakohdassa säädettyt loppuraportin ja jäsenvaltioiden kommentit.
2. Komissio voi tarvittaessa suositella 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetussa loppuraportissaan jäsenvaltioille korjaavia tai ehkäiseviä toimenpiteitä, joilla voidaan korjata komission 63 artiklan 1 kohdan mukaisesti suorittamassa valvonnassa havaitut yksittäiset tai järjestelmää koskevat puutteet.

65 artikla

Jäsenvaltioiden velvollisuudet komission suorittaman valvonnan osalta

1. Avustaakseen komissiota sen 63 artiklan 1 kohdan mukaisesti suorittamassa valvonnassa jäsenvaltioiden on
 - a) annettava kaikki tarpeellinen apu sekä kaikki komission asiantuntijoiden pyytämä asiakirjamateriaali ja muu tekninen tuki, jotta asiantuntijat voivat toteuttaa komission suorittaman valvonnan pätevästi ja tehokkaasti;
 - b) varmistettava, että komission asiantuntijoilla on pääsy kaikkiin tiloihin tai tilojen osiin ja että heillä on käytettävissään kaikki tiedot, mukaan luettuina laskentajärjestelmät, jotka ovat tarpeen komission suorittaman valvonnan toteuttamiseksi.
2. Jäsenvaltioiden on toteutettava asianmukaiset seurantatoimet 64 artiklan 1 kohdan b alakohdassa säädettyssä loppuraportissa esitettyjen suositusten perusteella, jotta voidaan varmistaa tässä asetuksessa säädettyjen jalostus- ja polveutumissääntöjen noudattaminen.

66 artikla

Vakava puute jäsenvaltion valvontajärjestelmässä

1. Jos komissiolla on näyttöä vakavasta puutteesta jäsenvaltion valvontajärjestelmässä ja jos tällainen puute voi johtaa tässä asetuksessa säädettyjen jalostus- ja polveutumissääntöjen laajamittaiseen rikkomiseen, se hyväksyy täytäntöönpanosäädöksillä yhden tai useamman seuraavista toimenpiteistä, joita on sovellettava kunnes puute on poistettu:

- a) kielto käydä kauppaa jalostuseläimillä tai niiden sukusoluilla ja alkioilla, joihin virallisen valvontajärjestelmän puute kohdistuu;
- b) otetaan käyttöön luvussa II säädettyjen ehtojen lisäksi erityisehtoja jalostusjärjestöjen ja -toimijoiden tunnustamista varten, jalostusohjelmien hyväksymistä varten tai jalostuseläimillä ja niiden sukusoluilla ja alkiolla käytävää kauppaa varten;
- c) muut aiheelliset tilapäiset toimenpiteet.

Kyseiset täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 72 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

2. Edellä 1 kohdassa säädetty toimenpiteet hyväksytään vasta sen jälkeen, kun kyseinen jäsenvaltio on pyynnöstä huolimatta jättänyt tilanteen korjaamatta komission asettamassa määräajassa.

2 JAKSO

KOMISSION KOLMANSISSA MAISSA SUORITTAMA VALVONTA

67 artikla

Komission kolmansissa maissa suorittama valvonta

1. Komission asiantuntijat voivat suorittaa valvontaa kolmansissa maissa
 - a) todentaakseen, että jalostuseläimiä ja niiden sukusoluja ja alkioita koskevat jalostus- ja polveutumissäännöt, joista säädetään kolmannen maan lainsäädännössä, antavat vastaavat takeet kuin unionissa annetaan tällä asetuksella;
 - b) todentaakseen, että kyseisessä kolmannessa maassa käytössä olevalla valvontajärjestelmällä voidaan varmistaa, että unioniin viedyt jalostuseläinten ja niiden sukusolujen ja alkioiden lähetykset ovat tämän asetuksen VII luvun vaatimusten mukaisia;
 - c) kerätäkseen tietoa, jonka avulla voidaan selvittää syyt toistuviin tapauksiin, joissa unioniin tuodut jalostuseläimet ja niiden sukusolut ja alkiot eivät täytä unioniin tuontia koskevia jalostus- ja polveutumisvaatimuksia, joiden noudattaminen oli perusteettomasti esitetty todistuksessa.
2. Edellä 1 kohdassa säädettyssä komission suorittamassa valvonnassa on otettava huomioon erityisesti seuraavat seikat:
 - a) jalostuseläimiä ja niiden sukusoluja ja alkioita koskeva jalostus- ja polveutumislaainsäädäntö kolmannessa maassa;
 - b) kolmannen maan toimivaltaisen viranomaisen organisaatio, toimivalta ja riippumattomuus, siihen kohdistuva valvonta sekä valtuudet, jotka sillä on a

alakohdassa tarkoitetun lainsäädännön täytäntöönpanon tehokasta valvontaa varten;

- c) henkilöstön koulutus virallisen valvonnan suorittamista varten;
- d) toimivaltaisen viranomaisen käytettävissä olevat resurssit kolmannessa maassa;
- e) dokumentoitujen ja prioriteetteihin perustuvien valvontamenettelyjen ja -järjestelmien olemassaolo ja käyttö;
- f) muista kolmansista maista saapuvien jalostuseläinten ja niiden sukusolujen ja alkuiden virallisen valvonnan laajuus ja toiminta;
- g) takeet, jotka kolmas maa voi antaa tässä asetuksessa säädetyissä jalostus- ja polveutumissäännöissä vahvistettujen tai niitä vastaavien vaatimusten noudattamisesta.

68 artikla

Komission kolmansissa maissa suorittaman valvonnan tiheys ja organisointi

1. Komission kolmansissa maissa suorittaman valvonnan tiheys on määritettävä seuraavien seikkojen perusteella:
 - a) tässä asetuksessa säädetyt jalostus- ja polveutumissäännöt;
 - b) kolmannesta maasta unioniin saapuvien jalostuseläinten ja niiden sukusolujen ja alkuiden määrä ja luonne;
 - c) jo suoritettujen komission valvonnan tulokset;
 - d) kyseisestä kolmannesta maasta unioniin tulevien jalostuseläinten ja sukusolujen ja alkuiden virallisen valvonnan tulokset sekä jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten mahdollisesti suorittaman muun virallisen valvonnan tulokset.
2. Lisätäkseen 1 kohdassa tarkoitetun komission suorittaman valvonnan tehokkuutta ja vaikuttavuutta komissio voi ennen valvonnan suorittamista pyytää kyseessä olevaa kolmatta maata toimittamaan
 - a) 37 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetut tiedot;
 - b) tarvittaessa tiedot kyseisessä kolmannessa maassa suoritettusta virallisesta valvonnasta kirjallisessa muodossa.
3. Komissio voi nimittää jäsenvaltioiden asiantuntijoita avustamaan omia asiantuntijoitaan 1 kohdassa tarkoitetussa valvonnassa.

69 artikla

Komission asiantuntijoiden kolmansissa maissa suorittamaa valvontaa koskevat raportit

1. Jos komission suorittama valvonta on suoritettu 67 artiklan 1 kohdan mukaisesti, komissio
 - a) laatii komission suorittaman valvonnan havaintoja koskevan luonnosraportin ja lähettää sen jäljennöksen kommentoitavaksi sille kolmannelle maalle, jossa valvontaa suoritettiin;
 - b) laatii komission asiantuntijoiden kolmannessa maassa suorittaman valvonnan havaintoja koskevan loppuraportin ottaen huomioon valvonnan kohteena olleen kolmannen maan toimittamat kommentit;
 - c) asettaa julkisesti saataville loppuraportin ja valvonnan kohteena olleen kolmannen maan kommentit.
2. Komissio voi tarvittaessa suositella 1 kohdassa tarkoitettussa loppuraportissaan kolmannelle maalle korjaavia tai ehkäiseviä toimenpiteitä, joilla voidaan korjata komission asiantuntijoiden 67 artiklan 1 kohdan mukaisesti suorittamassa valvonnassa havaitsemat yksittäiset tai järjestelmää koskevat puutteet.

70 artikla

Jalostuseläinten ja niiden sukusolujen ja alkioiden unioniin tuontia koskevat erityistoimenpiteet

1. Jos on näyttöä siitä, että tässä asetuksessa säädettyjen jalostus- ja polveutumissääntöjen noudattamatta jättäminen saattaa olla laajamittaista ja vakavaa, komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksillä tarvittavia erityistoimenpiteitä tällaisen sääntöjenvastaisuuden lopettamiseksi.

Kyseiset täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 72 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.
2. Edellä 1 kohdassa säädetyissä erityistoimenpiteissä on yksilöitävä jalostuseläimet ja niiden sukusolut ja alkiot viittaamalla niille yhdistetyssä nimikkeistössä annettuihin koodeihin, ja näihin erityistoimenpiteisiin voi sisältyä
 - a) kielto tuoda unioniin jalostukseen liittyvillä perusteilla jalostuseläimiä ja sukusoluja ja alkioita, jotka ovat peräisin tai on lähetetty kyseisistä kolmansista maista, joissa esiintyy 1 kohdassa tarkoitettua sääntöjenvastaisuutta;
 - b) vaatimus, jonka mukaan 1 kohdassa tarkoitettujen jalostuseläimien ja sukusolujen ja alkioiden, jotka ovat peräisin tai on lähetetty kyseisistä kolmansista maista, joissa esiintyy 1 kohdassa tarkoitettua sääntöjenvastaisuutta, ovat seuraavanlaisia:
 - i) niihin on kohdistunut erityisvalvontaa ennen lähettämistä tai unioniin saapumisen yhteydessä;
 - ii) niiden mukana on virallinen todistus tai muuta näyttöä, jolla todistetaan, että jalostuseläimet tai niiden sukusolut ja alkiot täyttävät tämän

asetuksen VII luvussa tai 45 artiklan 1 kohdan nojalla annetussa delegoidussa säädöksessä vahvistetut vaatimukset;

- c) vaatimus, jonka mukaan b alakohdan ii alakohdassa tarkoitettu näyttö on toimitettava tietyssä muodossa;
 - d) muut toimenpiteet, jotka ovat tarpeen 1 kohdassa tarkoitetun sääntöjenvastaisuuden korjaamiseksi.
3. Edellä 2 kohdassa säädettyjen erityistoimenpiteiden antamisen yhteydessä on otettava huomioon
- a) 67 artiklan 2 kohdan mukaisesti kerätyt tiedot;
 - b) mahdolliset muut tiedot, jotka ne kolmannet maat ovat toimittaneet, joita 1 kohdassa tarkoitettu sääntöjenvastaisuus koskee;
 - c) tarvittaessa 67 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun komission suorittaman valvonnan tulokset.
4. Komissio seuraa tilannetta ja muuttaa toimenpiteitä tai kumoaa ne 72 artiklan 2 kohdassa säädetyn menettelyn mukaisesti tilanteen kehittymisen mukaan.

XI LUKU

Säädösvallan siirtäminen ja täytäntöönpanovalta

71 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä tässä artikkelissa säädettyin edellytyksin.
2. Siirretään komissiolle valta antaa 4 artiklan 3 kohdassa, 8 artiklan 3 kohdassa, 17 artiklan 4 kohdassa, 19 artiklan 4 kohdassa, 20 artiklan 2 kohdassa, 21 artiklan 2 kohdassa, 23 artiklan 4 kohdassa, 24 artiklan 2 kohdassa, 28 artiklan 1 kohdassa, 32 artiklan 2 kohdassa, 33 artiklan 3 kohdassa, 35 artiklan 1 kohdassa, 39 artiklan 2 kohdassa, 45 artiklan 1 kohdassa ja 52 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja delegoituja säädöksiä määräämättömäksi ajaksi tämän asetuksen voimaantulopäivästä.
3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 4 artiklan 3 kohdassa, 8 artiklan 3 kohdassa, 17 artiklan 4 kohdassa, 19 artiklan 4 kohdassa, 20 artiklan 2 kohdassa, 21 artiklan 2 kohdassa, 23 artiklan 4 kohdassa, 24 artiklan 2 kohdassa, 28 artiklan 1 kohdassa, 32 artiklan 2 kohdassa, 33 artiklan 3 kohdassa, 35 artiklan 1 kohdassa, 39 artiklan 2 kohdassa, 45 artiklan 1 kohdassa ja 52 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Päätös tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempänä, päätöksessä mainittuna päivänä. Päätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyYTEEN.

4. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, se antaa säädöksen tiedoksi yhtäaikaaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.
5. Edellä olevien 4 artiklan 3 kohdan, 8 artiklan 3 kohdan, 17 artiklan 4 kohdan, 19 artiklan 4 kohdan, 20 artiklan 2 kohdan, 21 artiklan 2 kohdan, 23 artiklan 4 kohdan, 24 artiklan 2 kohdan, 28 artiklan 1 kohdan, 32 artiklan 2 kohdan, 33 artiklan 3 kohdan, 35 artiklan 1 kohdan, 39 artiklan 2 kohdan, 45 artiklan 1 kohdan ja 52 artiklan 1 kohdan mukaisesti annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, etteivät ne vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kahdella kuukaudella.

72 artikla
Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa neuvoston päätöksellä 77/505/ETY perustettu pysyvä kotieläinjalostusta käsittelevä komitea. Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.
2. Kun tähän kohtaan viitataan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.

Kun komitean lausunto on tarkoitus hankkia kirjallista menettelyä noudattaen, tämä menettely päätetään tuloksettomana, jos komitean puheenjohtaja lausunnon antamiselle asetetussa määräajassa niin päättää tai komitean jäsenten yksinkertainen enemmistö sitä pyytää.
3. Kun tähän kohtaan viitataan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 8 artiklaa yhdessä sen 5 artiklan kanssa.

XII LUKU

Loppusäännökset

73 artikla
Kumoaminen

1. Kumotaan neuvoston direktiivit 87/328/ETY, 88/661/ETY, 89/361/ETY, 90/118/ETY, 90/119/ETY, 90/427/ETY, 91/174/ETY, 94/28/EY ja 2009/157/EY ja neuvoston päätös 96/463/EY.
2. Viittauksia kumottuihin direktiiveihin ja kumottuun päätökseen 96/463/EY pidetään viittauksina tähän asetukseen liitteessä VII olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

74 artikla
Voimaantulo ja soveltaminen

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan [1 päivästä kk vvvv] *[date to be inserted: please insert the first day of the eighteen month following the date referred to in the first paragraph]*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

LIITE I

II LUVUSSA TARKOITETUT KANTAKIRJOJA TAI JALOSTUSREKISTEREITÄ PERUSTAVAT TAI YLLÄPITÄVÄT JALOSTUSJÄRJESTÖT JA -TOIMIJAT

1 osa

Jalostusjärjestöjen ja -toimijoiden tunnustamista koskevat yleiset vaatimukset 4 artiklan 2 kohdan mukaisesti

Voidakseen tulla tunnustetuksi 4 artiklan 2 kohdan mukaisesti jalostusjärjestön, joka perustaa kantakirjan tai ylläpitää sitä, tai jalostustoimijan, joka perustaa jalostusrekisterin tai ylläpitää sitä, on

1. oltava oikeushenkilö sen jäsenvaltion voimassa olevan lainsäädännön mukaisesti, jossa tunnustamista koskeva hakemus esitetään;
2. oltava oikeudellisesti ja taloudellisesti riippumaton toimivaltaisesta viranomaisesta;
3. toimitettava toimivaltaiselle viranomaiselle asiakirjat, jotka osoittavat, että
 - a) sillä on riittävästi pätevää henkilöstöä ja riittävät tilat ja laitteet, jotta se voi toteuttaa tehokkaasti jalostusohjelmansa, joka on hyväksyttävä 8 artiklan 1 kohdan ja tapauksen mukaan 9 artiklan mukaisesti;
 - b) se voi suorittaa tai se suorittaa niiden jalostuseläinten polveutumisten rekisteröintiin tarvittavat tarkastukset, joilla se toteuttaa jalostusohjelmansa, joka on hyväksyttävä 8 artiklan 1 kohdan ja tapauksen mukaan 9 artiklan mukaisesti;
 - c) sillä voi olla tai on riittävän laaja jalostuseläinten populaatio ja riittävästi jalostajia sillä maantieteellisellä toiminta-alueella, jolla jalostusohjelma, joka on hyväksyttävä 8 artiklan 1 kohdan ja tapauksen mukaan 9 artiklan mukaisesti, toteutetaan rodun tai risteytyksen parantamiseksi tai rodun säilyttämiseksi;
 - d) se voi tuottaa ja hyödyntää tarvittavia jalostuseläinten yksilötulostietoja toteuttaessaan jalostusohjelmaansa, joka on hyväksyttävä 8 artiklan 1 kohdan ja tapauksen mukaan 9 artiklan mukaisesti;
 - e) jos jalostusjärjestö tai -toimija edellyttää jalostajien jäsenyyttä, se on hyväksynyt työjärjestyksen, johon sisältyvät seuraavat:
 - i) niiden jäsenyyden saaneiden tai jäsenyyttä hakevien jalostajien yhdenvertainen kohtelu, jotka pitävät jalostuseläimiään tiloilla, jotka sijaitsevat maantieteellisellä alueella, jolla hyväksytty jalostusohjelma toteutetaan;
 - ii) tietyt palvelut pyynnöstä jäsenjalostajille, jotka siirtävät jalostuseläimensä tiloille, jotka sijaitsevat sen maantieteellisen alueen ulkopuolella, jolla hyväksytty jalostusohjelma toteutetaan;

- f) se on hyväksynyt työjärjestyksen sellaisten riitojen ratkaisemiseksi, joita syntyy jalostajien kanssa jalostuseläinten yksilötulosten testauksesta ja jalostusarvon arvioinnista, jalostuseläinten luokittelusta niiden arvon mukaan sekä jalostuseläinten hyväksymisestä jalostusta ja sukusolujen ja alkuiden keruuta ja käyttöä varten.

2 osa

Jalostusjärjestöjen ja -toimijoiden toteuttamien jalostusohjelmien hyväksymistä koskevat yleiset vaatimukset 8 artiklan 1 kohdan ja 9 artiklan mukaisesti

1. Saadakseen hyväksynnän jalostusohjelmalleen jalostusjärjestön tai -toimijan on toimitettava toimivaltaiselle viranomaiselle seuraavat tiedot 8 artiklan 1 kohdan ja 9 artiklan mukaisesti:
 - a) kantakirjaan sisältyvän rodun tai risteytettyjen jalostussikojen tapauksessa jalostusrekisteriin sisältyvän risteytyksen nimi ja tarkat ominaisuudet, jotta vältetään sekoittuminen samanlaisiin jalostuseläimiin, jotka on merkitty muihin olemassa oleviin kantakirjoihin tai kirjattu muihin olemassa oleviin jalostusrekistereihin;
 - b) yksittäisten jalostuseläinten tunnistusjärjestelmä, jolla varmistetaan, että jalostuseläimet merkitään kantakirjaan tai kirjataan jalostusrekisteriin vain, kun ne on tunnistettu vähintään kyseisen lajin eläinten tunnistamista ja rekisteröintiä koskevan unionin eläinlääkintälainsäädännön mukaisesti;
 - c) polveutumisten rekisteröintijärjestelmä sellaisten puhtasrotuisten jalostuseläinten osalta, jotka on merkitty tai rekisteröity ja merkittävässä kantakirjaan, tai sellaisten risteytettyjen jalostussikojen osalta, jotka on kirjattu jalostusrekisteriin;
 - d) jalostusohjelman tavoitteet ja jalostuseläinten valintaa koskevat tarkat arviointikriteerit, joihin uuden rodun kantakirjan perustamisen tapauksessa on sisällyttävä tarkat tiedot olosuhteista, jotka oikeuttavat uuden rodun perustamisen;
 - e) järjestelmät, joilla luodaan, rekisteröidään, viestitään ja hyödynnetään yksilötulosten testauksen tuloksia ja jos sitä vaaditaan 27 artiklan mukaisesti, suoritetaan jalostusarvon arviointi, jotta voidaan arvioida jalostuseläinten jalostusarvo rodun parantamista, valintaa tai säilyttämistä taikka risteytyksen parantamista varten;
 - f) tarkat tiedot säännöistä, jotka koskevat kantakirjan pääosaston jakamista luokkiin, jos on erilaisia kriteereitä tai menettelyjä kantakirjaan merkittyjen puhtasrotuisten jalostuseläinten luokitteluksi niiden arvon mukaan;
 - g) tarpeen mukaan järjestelmät, joilla kantakirjoihin merkitään sukupolvet, jotka on jo merkitty toiseen kantakirjaan.

2. Jalostusjärjestöjen ja -toimijoiden on ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle, jäsenilleen ja 10 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuille jalostajille mahdollisista muutoksista 1 kohdassa tarkoitettuihin tietoihin avoimesti ja viipymättä.

3 osa

Puhdasrotuisten jalostushevosten kantakirjan perustavia tai sitä ylläpitäviä jalostusjärjestöjä koskevat erityisvaatimukset

1. Puhdasrotuisiin jalostushevosiin sovelletaan 2 osan 1 kohdan vaatimusten lisäksi seuraavia erityisvaatimuksia:
- a) Jalostusjärjestö voi ilmoittaa toimivaltaiselle viranomaiselle, että sen perustama kantakirja on sen jalostusohjelman kattaman rodun alkuperäkantakirja, edellyttäen että jalostusjärjestö
 - i) voi aiempien tietojen perusteella osoittaa, että se on vahvistanut 2 osan 1 kohdassa esitetyt säännöt ja asettanut ne julkisesti saataville;
 - ii) osoittaa, että 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun hakemuksen esittämishetkellä ei ole tiedossa muuta samassa tai toisessa jäsenvaltiossa tai kolmannessa maassa tunnustettua jalostusjärjestöä, joka olisi perustanut kantakirjan samalle rodulle ja vahvistanut ja julkaissut 2 osan 1 kohdassa esitetyt säännöt;
 - iii) tekee tiivistä yhteistyötä b alakohdassa tarkoitettujen jalostusjärjestöjen kanssa, etenkin 2 osan 2 kohdassa esitettyjen yleisten vaatimusten osalta;
 - iv) on vahvistanut tarpeen mukaan syrjimättömiä menettelytapasääntöjä samalle rodulle sellaisten jalostuselinten perustamien kantakirjojen osalta, jotka eivät sisälly 37 artiklan 2 kohdan mukaiseen luetteloon.
 - b) Jalostusjärjestö voi ilmoittaa toimivaltaiselle viranomaiselle, että sen perustama kantakirja on sen jalostusohjelmaan kuuluvan rodun sivukantakirja, edellyttäen että
 - i) se on sisällyttänyt omaan jalostusohjelmaansa säännöt, jotka a alakohdassa tarkoitettu saman rodun alkuperäkantakirjaa ylläpitävä jalostusjärjestö on vahvistanut;
 - ii) se on asettanut i alakohdassa tarkoitettujen sääntöjen käyttöä koskevat tiedot ja niiden lähteen julkisesti saataville;
 - iii) sillä on käytössä mekanismit ja se pyrkii kohtuullisessa ajassa mukauttamaan sääntöjä, jotka koskevat sen 8 artiklan 1 kohdan tai 9 artiklan mukaisesti hyväksyttyä jalostusohjelmaa, niiden muutosten mukaisiksi, joita a alakohdassa tarkoitettu rodun alkuperäkantakirjaa ylläpitävä jalostusjärjestö on tehnyt näihin sääntöihin.
2. Puhdasrotuisiin jalostushevosiin sovelletaan seuraavia poikkeuksia:

- a) Poiketen siitä, mitä 1 osan 3 kohdan e alakohdan i alakohdassa säädetään, jos liitteessä VI kuvatulla unionin alueella olevan jonkin rodun osalta on useita jalostusjärjestöjä, jotka ylläpitävät kyseisen rodun kantakirjoja ja niiden 8 artiklan 1 kohdan mukaisesti hyväksytyt jalostusohjelmat kattavat koko tämän alueen, kyseisen osan 3 kohdan e alakohdan i alakohdassa tarkoitetuissa kyseisten jalostusjärjestöjen vahvistamisissa säännöissä
- i) voidaan määrätä, että kyseisen rodun puhdasrotuisten jalostushevosten on täytynyt syntyä unionin alueen tietyssä osassa, jotta ne voidaan merkitä kyseisen rodun kantakirjaan syntymätodistusta varten;
 - ii) on varmistettava, että i alakohdassa säädettyä rajoitusta ei sovelleta kyseisen rodun kantakirjaan merkitsemiseen jalostustarkoituksia varten.
- b) Poiketen siitä, mitä tämän osan 1 kohdan a alakohdassa säädetään, jos 2 osan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitetut säännöt on vahvistanut yksinomaisesti kansainvälinen organisaatio, joka toimii globaalisti, ja jos jäsenvaltiossa ei ole jalostusjärjestöä tai kolmannessa maassa jalostuselinä, joka ylläpitää kyseisen rodun alkuperäkantakirjaa, jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen tunnustaa jalostusjärjestöt, jotka ylläpitävät kyseisen rodun sivukantakirjaa, edellyttäen että kyseisen kansainvälisen organisaation vahvistamat 2 osan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitetut säännöt täyttävät seuraavat edellytykset:
- i) kyseinen jalostusjärjestö on toimittanut ne 4 artiklan 2 kohdassa tarkoitetulle toimivaltaiselle viranomaiselle varmentamista varten;
 - ii) ne on sisällytetty 8 artiklan 1 kohdan mukaisesti hyväksyttyyn jalostusohjelmaan, jonka kyseinen jalostusjärjestö toteuttaa.
- c) Poiketen siitä, mitä tämän osan 1 kohdan b alakohdassa säädetään, sivukantakirjaa ylläpitävä jalostusjärjestö voi perustaa lisäluokkia arvon mukaan, edellyttäen että rodun alkuperäkantakirjan pääosaston luokkiin merkityt puhdasrotuiset jalostushevokset voidaan merkitä sivukantakirjan pääosaston vastaaviin luokkiin.

LIITE II

IV LUVUSSA TARKOITETTUIHIN KANTAKIRJOIHIN MERKITSEMINEN JA JALOSTUSREKISTEREIHIN KIRJAAMINEN

1 osa

Puhdasrotuisten jalostuseläinten merkitseminen kantakirjoihin

I luku

Pääosasto

1. Jalostusjärjestön on jalostajan hakemuksesta 19 artiklan 1 kohdan mukaisesti merkittävä tai rekisteröitävä merkittäväksi kantakirjansa pääosastoon jokainen puhdasrotuinen jalostuseläin, joka täyttää seuraavat edellytykset:
 - a) se täyttää vanhempia koskevat kriteerit, jotka esitetään
 - i) 2 artiklan i alakohdan i alakohdassa puhdasrotuisten jalostusnautojen (*Bos taurus* ja *Bubalus bubalis*), jalostussikojen (*Sus scrofa*), jalostuslampaiden (*Ovis aries*) ja jalostusvuohien (*Capra hircus*) osalta;
 - ii) 2 artiklan i alakohdan ii alakohdassa puhdasrotuisten jalostushevosten (*Equus caballus* ja *Equus asinus*) osalta;
 - ii) 35 artiklan 1 kohdan ja 45 artiklan 1 kohdan nojalla annetuissa delegoiduissa säädöksissä 2 artiklan i alakohdan iii kohdassa tarkoitettujen muiden lajien puhdasrotuisten jalostuseläinten osalta;
 - b) sen polveutuminen on vahvistettu niiden sääntöjen mukaisesti, jotka esitetään kantakirjassa 8 artiklan 1 kohdan tai 9 artiklan mukaisesti hyväksytyn jalostusohjelman mukaisesti;
 - c) se on tunnistettu syntymän jälkeen kyseiseen lajiin liittyvän unionin eläinlääkintälainsäädännön ja 8 artiklan 1 kohdan tai 9 artiklan mukaisesti hyväksytyssä jalostusohjelmassa esitettyjen sääntöjen mukaisesti; näissä on puhdasrotuisten jalostushevosten osalta vaadittava tunnistamista syntymän jälkeen ja vähintään astutustodistusta;
 - d) sen mukana on tarpeen mukaan 33 artiklan 1 kohdan mukaisesti annettu jalostustodistus.
2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdan a alakohdan ii alakohdassa säädetään, jalostusjärjestö, joka toteuttaa risteytysohjelmaa puhdasrotuisilla jalostushevosilla, voi merkitä kantakirjansa pääosastoon puhdasrotuisen jalostushevosen, joka on merkitty eri rodun kantakirjan pääosastoon, edellyttäen että kyseiseen toiseen rotuun ja näiden puhdasrotuisten jalostuseläinten hyväksymiskriteereihin viitataan 8 artiklan 1 kohdan tai 9 artiklan mukaisesti hyväksytyssä jalostusohjelmassa.

3. Jalostusjärjestön, joka merkitsee kantakirjaansa puhdasrotuisen jalostushevosen, joka on jo merkitty toisessa jäsenvaltiossa toimivan jalostusjärjestön perustamaan kantakirjaan, on merkittävä kyseinen puhdasrotuinen jalostuseläin sen yksilöllisellä tunnistusnumerolla ja samalla nimellä ja on ilmoitettava kyseistä rotua koskevien kansainvälisten sopimusten mukaisesti syntymämaan koodi, paitsi jos nämä kaksi kyseistä jalostusjärjestöä ovat sopineet poikkeuksesta.

II luku

Puhdasrotuisten jalostuseläinten äskettäin perustettuja kantakirjoja koskevat poikkeukset

1. Jos jalostusjärjestö tunnustetaan 4 artiklan 2 kohdan mukaisesti kantakirjan perustamista varten sellaiselle rodulle, jolla ei ole kantakirjaa jäsenvaltiossa, toimivaltainen viranomainen voi I luvun 1 kohdan a alakohdan säännöksistä poiketen antaa luvan merkitä suoraan äskettäin perustetun kantakirjan pääosastoon eri rotujen puhdasrotuiset jalostuseläimet tai puhdasrotuisten jalostuseläinten jälkeläiset, edellyttäen että
 - a) uuden kantakirjan perustamiskausi, joka on kyseisen lajin sukupolvenvälin kannalta asianmukainen, määritetään 8 artiklan 1 kohdan tai 9 artiklan mukaisesti hyväksyttävässä jalostusohjelmassa;
 - b) viitataan olemassa olevaan kantakirjaan, johon puhdasrotuiset jalostuseläimet tai niiden vanhemmat merkittiin ensimmäistä kertaa syntymän jälkeen sekä kyseisen kantakirjan alkuperäiseen rekisteröintinumeroon;
 - c) jalostuseläimet merkitään pääosastoon ja tapauksen mukaan asianmukaisiin luokkiin 8 artiklan 1 kohdan tai 9 artiklan mukaisesti hyväksyttävässä jalostusohjelmassa esitettyjen sääntöjen mukaisesti.
2. Edellä 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetun perustamiskauden lopussa toimivaltaisen viranomaisen on suoritettava 50 artiklassa säädetty virallinen valvonta.

III luku

Lisäosastot

1. Kantakirjaa ylläpitävä jalostusjärjestö voi päättää, että nauta-, sika-, lammas-, vuohi- tai hevoseläin, joka ei täytä I luvun 1 kohdassa esitettyjä edellytyksiä, voidaan merkitä 20 artiklan 1 kohdan mukaisesti perustettuun kantakirjan lisäosastoon, edellyttäen että eläin täyttää seuraavat edellytykset:
 - a) se on tunnistettu kyseistä lajia koskevan unionin eläinlääkintälainsäädännön ja jalostusjärjestön kyseistä kantakirjaa varten vahvistamien sääntöjen mukaisesti;
 - b) jalostusjärjestö katsoo sen olevan liitteessä I olevan 2 osan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen kyseisen rodun ominaisuuksien mukainen;
 - c) sillä on vähimmäisyksilötulos, joka esitetään jalostusjärjestön kyseiselle kantakirjalle vahvistamissa yksilötulosta koskevissa säännöissä, niissä ominaisuuksissa, joiden osalta kyseisen lajin pääosastoon merkityt jalostuseläimet testataan liitteen III mukaisesti.

2. Jalostusjärjestö voi soveltaa erilaisia vaatimuksia 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen rodun ominaisuuksien mukaisuuden osalta tai 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen yksilötulosten osalta, sen mukaan
 - a) kuuluuko eläin rotuun, vaikka sen alkuperä ei ole tiedossa; tai
 - b) onko eläin saatu jalostusjärjestön hyväksymästä risteytysohjelmasta.
3. Jalostusjärjestöt eivät saa I luvussa vahvistettujen edellytysten mukaisesti kieltäytyä merkitsemästä perustamansa kantakirjan pääosastoon naaraspuolista nauta-, sika-, lammas- tai vuohieläintä, jota pidetään puhtasrotuisena seuraavin edellytyksin:
 - a) sen emä ja emänemä on merkitty saman rodun kantakirjan lisäosastoon 1 kohdassa säädetyllä tavalla;
 - b) sen isä, isänisä ja emänisä on merkitty saman rodun kantakirjan pääosastoon.
4. Jalostusjärjestöjen, jotka ovat perustaneet kantakirjoja puhtasrotuisille jalostushevosille, on määrättävä 8 artiklan 1 kohdan tai 9 artiklan mukaisesti hyväksytyissä jalostusohjelmissaan edellytyksistä, joilla lisäosastoon merkityt uros- ja naaraspuoliset jalostuseläimet merkitään pääosastoon.

Naaraspuolisten puhtasrotuisten jalostushevosien tapauksessa nämä edellytykset eivät saa olla tiukemmat kuin tämän luvun 3 kohdan a ja b alakohdassa säädetyt edellytykset.

2 osa

Risteytettyjen jalostussikojen kirjaaminen jalostusrekistereihin

1. Jalostajan hakemuksesta 4 artiklan 2 kohdan mukaisesti tunnustetun jalostustoimijan on kirjattava jalostusrekisteriinsä saman risteytyksen risteytetyt jalostussiat,
 - a) jotka on tunnistettu syntymän jälkeen kyseistä lajia koskevan unionin eläinlääkintälainsäädännön ja kyseisen jalostusrekisterin sääntöjen mukaisesti;
 - b) joiden vanhemmat on vahvistettu sen jalostusrekisterin sääntöjen mukaisesti, johon eläin on tarkoitus kirjata;
 - c) jonka mukana on tarpeen mukaan 33 artiklan 1 kohdan mukaisesti annettu jalostustodistus.
2. Jalostustoimijat eivät saa kieltäytyä kirjaamasta jalostusrekistereihinsä risteytettyjä jalostussikojä, jotka on kirjattu 1 kohdan mukaisesti 4 artiklan 2 kohdan mukaisesti tunnustetun jalostustoimijan samalle risteytykselle perustamaan jalostusrekisteriin samassa tai toisessa jäsenvaltiossa.

LIITE III

V LUVUSSA TARKOITETTU YKSILÖTULOSEN TESTAUS JA JALOSTUSARVON ARVIOINTI

1 osa Nautaeläimet

I luku Yksilötulosten testaus

Jalostusjärjestöjen on suoritettava yksilötulosten testauksia puhdasrotuisten jalostusnautojen jalostusarvon määrittämiseksi käyttäen yhtä tässä luvussa esitettyä menetelmää tai näiden menetelmien yhdistelmää.

Yksilötulosten testauksessa on noudatettava 31 artiklan 1 kohdassa säädetyn asianomaisen Euroopan unionin vertailukeskuksen yhteistyössä kansainvälisen kotieläinten tuotosseurantakomitean (ICAR) kanssa vahvistamia sääntöjä ja standardeja.

1 jakso Teurasominaisuudet

1. Jalostuseläimen tai sen jälkeläisen, jäljempänä 'testattavat eläimet', yksilötulosten testauksessa testausasemalla on ilmoitettava seuraavat tiedot:
 - a) testausmenetelmä ja testattujen eläinten määrä;
 - b) testausprotokollaan on sisällyttävä seuraavat seikat:
 - i) testattavien eläinten testausasemalle hyväksymistä koskevat ehdot;
 - ii) testattavilla eläimillä aiemmin suoritettujen testien tulokset, mukaan luettuna tapauksen mukaan eläinten yksilötulokset tilalla;
 - iii) testattavien eläinten omistajan tunnistetiedot;
 - iv) testausasemalle tuotavien eläinten enimmäisikä sekä asemalla olevien eläinten ikävaihtelu;
 - v) sopeutumis- ja testausajanjakson pituus testausasemalla;
 - vi) testauksen aikainen ruokavalio ja käytetty ruokintajärjestelmä;
 - c) testissä rekisteröitäviin ominaisuuksiin on sisällyttävä elopainon kasvu ja lihasten kehittyneisyys (lihakkuus) sekä mahdollisesti muita ominaisuuksia, kuten rehunkäyttökyky ja ruhon ominaisuudet.

2. Yksilötulosten testaus aseman ulkopuolella (tilalla)

Asetuksen 29 artiklan 1 kohdassa säädetyn nimetyn laitoksen on annettava testausmenetelmä sekä testauksen tulosten validointimenetelmä.

Testissä rekisteröitäviin ominaisuuksiin on sisällyttävä elopaino ja ikä sekä mahdollisesti muita ominaisuuksia, kuten lihakkuus.

3. Testaus tiloilta ja myynti- ja teurastuspaikoista saatujen tutkimustietojen avulla

Jalostusjärjestön on mahdollisuuksien mukaan rekisteröitävä elo- ja teuraspaino, myyntihinnat, ruhon lihakkuusluokka neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 42 artiklassa säädettyjen unionin ruhojen luokitteluasteikkojen mukaan, lihan laatu ja muut teurasominaisuudet.

2 jakso

Maidontuotanto-ominaisuudet

Jalostusjärjestöjen on rekisteröitävä maidontuotantotiedot 31 artiklan 1 kohdassa säädetyn asianomaisen Euroopan unionin vertailukeskuksen yhteistyössä ICARin kanssa vahvistamien sääntöjen ja standardien mukaisesti.

3 jakso

Muut kuin tuotanto-ominaisuudet

1. Jos jalostusjärjestöt sisällyttävät jalostusarvon arviointiin hedelmällisyyden, jälkeläisten tuottamiseen soveltuvuuden ja eliniän, näitä ominaisuuksia on arvioitava uusimattomuusprosentin tai muiden hedelmöittävyydestietojen, poikimisen kulun sekä tuottavan eliniän pituuden sekä poistoiän perusteella.
2. Luonteenlaadun, rakennearvostelutietojen ja taudinkestävyyden sisällyttämistä jalostusarvon arviointiin voidaan harkita vain, jos tiedot tuotetaan 29 artiklan 1 kohdassa säädetyn nimetyn laitoksen hyväksymän rekisteröintijärjestelmän perusteella.

II luku

Jalostusarvon arviointi

1. Asetuksen 29 artiklan 1 kohdassa säädetyn nimetyn laitoksen on suoritettava jalostuseläinten jalostusarvon arviointi, ja siihen on sisällyttävä 8 artiklan 1 kohdan ja 9 artiklan mukaisesti hyväksytyssä jalostusohjelmassa asetettujen valintatavoitteiden mukaisesti seuraavat tuotanto-ominaisuudet:
 - a) lypsykarjarotuihin kuuluvien jalostuseläinten maidontuotanto-ominaisuudet;
 - b) lihakarjarotuihin kuuluvien jalostuseläinten teurasominaisuudet;
 - c) kumpaankin tarkoitukseen käytettävien rotujen maidontuotanto- ja teurasominaisuudet.

2. Jalostusarvon arviointiin on sisällyttävä I luvun 3 jaksossa tarkoitetut muut kuin tuotanto-ominaisuudet niistäroduista, joiden osalta jalostusjärjestöt rekisteröivät nämä ominaisuudet 8 artiklan 1 kohdan ja 9 artiklan mukaisesti hyväksytyn jalostusohjelmansa mukaisesti.

Jalostuseläimen jalostusarvo lasketaan yksittäisen eläimen tai sen sukulaisten yksilötulosten testauksen tulosten perusteella, ja luottamusta jalostusarvoon voidaan vahvistaa genomisilla tiedoilla tai muun menetelmän perusteella, jonka 31 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu Euroopan unionin vertailukeskus on validoinut.

3. Jalostusarvon arvioinnissa sovellettavien tilastomenetelmien on oltava 31 artiklan 1 kohdassa säädetyn asianomaisen Euroopan unionin vertailukeskuksen yhteistyössä ICARin kanssa vahvistamien sääntöjen ja standardien mukaisia, ja niillä on taattava, etteivät jalostusarvon arviointiin vaikuta ensisijaiset ympäristötekijät tai tietojen rakenne.

Jalostusarvon arvioinnin luotettavuus on mitattava määrityskertoimen avulla 31 artiklan 1 kohdassa säädetyn asianomaisen Euroopan unionin vertailukeskuksen yhteistyössä ICARin kanssa vahvistamien sääntöjen ja standardien mukaisesti. Arvioinnin tulosten julkaisemisen yhteydessä on ilmoitettava tämä luotettavuus sekä arviointipäivä.

4. Jalostusjärjestön määrittämät jalostuseläimen geneettiset erityisominaisuudet ja virheet on julkaistava.

5. Keinosiemennykseen tarkoitetuille sonneille, lukuun ottamatta häviämisuhan alaisiin rotuihin kuuluvia sonneja, on suoritettava jalostusarvon arviointi 6 ja 7 kohdassa kuvattujen vaadittujen ominaisuuksien osalta. Jalostusjärjestön on julkaistava nämä jalostusarvot.

Jalostusjärjestön on julkaistava myös muut käytettävissä olevat jalostusarvot, jotka koskevat keinosiemennykseen tarkoitettuja sonneja.

6. Keinosiemennykseen tarkoitettujen sonnien maidontuotanto-ominaisuuksien jalostusarvon arviointiin on sisällyttävä seuraavat:

- a) maitotuotos ja rasva- ja proteiinipitoisuus;
- b) muut saatavilla olevat ja merkitykselliset tuotanto- ja muut kuin tuotanto-ominaisuudet.

Kaikkien lypsykarjarotuisten keinosiemennykseen tarkoitettujen sonnien jalostusarvon arvioinnin vähimmäisluotettavuuden on oltava 31 artiklan 1 kohdassa säädetyn asianomaisen Euroopan unionin vertailukeskuksen yhteistyössä ICARin kanssa tärkeimpien tuotanto-ominaisuuksien arvioimista varten vahvistamien sääntöjen ja standardien mukaisesti maitotuotosta ja rasva- ja proteiinipitoisuutta koskevien ominaisuuksien osalta vähintään 0,5, kun kaikki jälkeläisiä ja sivusukulaisia koskevat tiedot on otettu huomioon.

Genomisesti arvioituja nuoria sonneja, joista ei ole jälkeläisten yksilötulostietoja, on pidettävä soveltuvina keinosiemennykseen, jos niiden genomisen arviointi on validoitu 31 artiklan 1 kohdassa säädetyn asianomaisen Euroopan unionin

vertailukeskuksen yhteistyössä ICARin kanssa vahvistamien sääntöjen ja standardien mukaisesti

7. Keinosiemennykseen tarkoitettujen sonnien jalostusarvon arviointi teurasominaisuuksien osalta on tehtävä jonkin seuraavassa esitetyn testausmenetelmän perusteella:
- a) yksilötulosten testaus asemalla;
 - b) jälkeläisten tai sivusukulaisten yksilötulosten testaus asemalla tai erikoistuneissa yksiköissä;
 - c) jälkeläisten tai sivusukulaisten yksilötulosten testaus tilalla; jälkeläiset ovat jakautuneet testattaviin karjoihin niin, että sonneja voidaan vertailla luotettavasti;
 - d) jälkeläisten tai sivusukulaisten testaus keräämällä tietoja tiloilla, myyntipaikoilla tai teurastamoissa siten, että sonneja voidaan vertailla luotettavasti;
 - e) genominen arviointi tai muu mahdollinen menetelmä, mukaan luettuna näiden menetelmien yhdistelmä, on validoitava 31 artiklan 1 kohdassa säädetyn asianomaisen Euroopan unionin vertailukeskuksen yhteistyössä ICARin kanssa vahvistamien sääntöjen ja standardien mukaisesti.

Jos ruhon paino ja tapauksen mukaan lihan laatua, kasvua ja soveltuvuutta jälkeläisten tuotantoon koskevat ominaisuudet on rekisteröity, nämä ominaisuudet sekä kaikki muut merkitykselliset ominaisuudet on sisällytettävä sonnin jalostusarvon arviointiin.

Kaikkien lihakarjarotuisten keinosiemennykseen tarkoitettujen sonnien jalostusarvon arvioinnin vähimmäisluotettavuuden on oltava 31 artiklan 1 kohdassa säädetyn asianomaisen Euroopan unionin vertailukeskuksen yhteistyössä ICARin kanssa tärkeimpien tuotanto-ominaisuuksien arviointia varten vahvistamien sääntöjen ja standardien mukaisesti elopainon kasvua ja lihasten kehittyneisyyttä (lihakkuutta) koskevien ominaisuuksien osalta vähintään 0,5.

Jos lasketaan genomisia jalostusarvoja, nämä arvot on validoitava kyseisten ominaisuuksien osalta 31 artiklan 1 kohdassa säädetyn asianomaisen Euroopan unionin vertailukeskuksen yhteistyössä ICARin kanssa vahvistamien sääntöjen ja standardien mukaisesti.

Näiden arvojen uudelleenvalidointia edellytetään säännöllisin väliajoin ja aina kun genomisessa arvioinnissa tai perinteisessä arvioinnissa taikka vertailupopulaatiossa tapahtuu suuria muutoksia.

2 osa

Sikaeläimet

I luku

Yksilötulosten testaus

1. Yksilötulosten testaus testausasemalla

Jalostuseläimen tai sen jälkeläisen, jäljempänä 'testattavat eläimet', yksilötulosten testauksessa testausasemalla on ilmoitettava seuraavat tiedot:

- a) testausasemasta vastaavan jalostusjärjestön tai -toimijan taikka toimivaltaisen viranomaisen nimi;
- b) testausmenetelmä ja testattavien eläinten määrä;
- c) testausprotokolla, johon on sisällyttävä seuraavat seikat:
 - i) testattavien eläinten testausasemalle hyväksymistä koskevat ehdot;
 - ii) testausasemalle tuotavien eläinten enimmäisikä sekä asemalla olevien eläinten ikävaihtelu;
 - iii) testausajanjakson pituus testausasemalla;
 - iv) testauksen aikainen ruokavalio ja käytetty ruokintajärjestelmä;
 - v) testattavien eläinten omistaja, kun kyseessä on yksilötulosten testaus;
- d) rekisteröidyt ominaisuudet, joihin on sisällyttävä elopaino, rehunkäyttökyky ja estimaattori ruhon koostumuksesta ja joihin voi sisältyä muita merkityksellisiä tietoja;
- e) perinnöllisten arvojen, jotka on ilmoitettava kunkin ominaisuuden osalta jalostusarvona tai sivusukulaisiin verrattuna, arviointiin käytetyn menetelmän on oltava tieteellisesti hyväksyttävä yleisten jalostusperiaatteiden mukaisesti.

2. Yksilötulosten testaus tilalla

Jos yksilötulosten testaus tehdään tilalla, jalostusjärjestön tai -toimijan on varmistettava, että testin lopulla jalostusarvo voidaan laskea vakiintuneiden kotieläinjalostusperiaatteiden mukaisesti ottaen huomioon neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 42 artiklassa säädetty unionin ruhojen luokitteluasteikot.

II luku Jalostusarvon arviointi

1. Jälkeläisten tai sivusukulaisten testaus

- a) jalostuseläimen perinnöllinen arvo lasketaan arvioimalla asianmukaisen jälkeläis- tai sivusukulaismäärän ominaisuudet suhteessa tuotanto-ominaisuuksiin:
 - i) on annettava tarkka kuvaus testausmenetelmästä tai viitattava kirjallisuuteen;
 - ii) jälkeläisiä tai sivusukulaisia ei saa kohdella valikoivasti;

- iii) kolme jälkeläisten tai sivusukulaisten testaustavoista on oltava tunnustettuja:
 - keskitetty jälkeläisten tai sivusukulaisten testaus asemalla;
 - suunniteltu jälkeläisten tai sivusukulaisten testaus tilalla, edellyttäen että jälkeläiset tai sivusukulaiset ovat jakautuneet karjoihin niin, että jalostuseläimiä voidaan vertailla luotettavasti;
 - yksilöityjen jälkeläisten tai sivusukulaisten ruhoista kerätyt tiedot;
 - b) jälkeläiset tai sivusukulaiset on valittava satunnaisesti. Jalostuseläinten jalostusarvon arvioinnissa on käytettävä kaikkia merkityksellisiä tietoja. Muut kuin perinnöllisen arvon vaikutukset on poistettava asianmukaisilla menettelyillä määritettäessä jalostusarvoa;
 - c) rekisteröidyt ominaisuudet, kuten elopainon kasvu, rehunkäyttökyky, ruhon laatu, lisääntymisominaisuudet, hedelmällisyys, jälkeläistuotto, jälkeläisten tai sivusukulaisten elinkelpoisuus, tai muut merkitykselliset tiedot on ilmoitettava;
 - d) perinnöllisen arvon arviointiin käytetyn menetelmän on oltava tieteellisesti hyväksytty yleisten jalostusperiaatteiden mukaisesti.
2. Risteytettyjen jalostussikojen sivusukulaisten testaus

Jos risteytettyjen jalostussikojen tai niiden sukuosojen ja alkioiden mukana olevassa jalostustodistuksessa on ilmoitettu yksilötulostietoja tai jalostusarvoja, risteytettyjen jalostussikojen risteytyslinjojen sivusukulaisiin on sovellettava 1 kohdan a, b, c ja d alakohdassa määritettyjä jälkeläisiin tai sivusukulaisiin sovellettavia edellytyksiä tarvittavien muutosten jälkeen.

3 osa **Lammas- ja vuohieläimet**

I luku **Yksilötulosten testaus**

1. Yksilötulosten testaus asemalla
- a) Perinnöllisen arvon arviointiin käytetyn menetelmän on oltava tieteellisesti hyväksytty yleisten jalostusperiaatteiden mukaisesti. Testattavien jalostuseläinten perinnöllinen arvo on ilmoitettava kunkin ominaisuuden osalta jalostusarvona tai sivusukulaisiin verrattuna.
 - b) Seuraavat seikat on ilmoitettava selvästi:
 - i) testausasemalle hyväksymistä koskevat ehdot;
 - ii) nuorten jalostuseläinten enimmäisikä tai -paino testin alussa ja eläinten lukumäärä;
 - iii) testausajanjakson pituus testausasemalla tai loppupaino;

iv) testauksen aikainen ruokavalio ja käytetty ruokintajärjestelmä.

2. Yksilötulosten testaus tilalla

Jos yksilötulosten testaus tehdään tilalla, jalostusjärjestön on varmistettava, että testin lopulla jalostusarvo voidaan laskea vakiintuneiden kotieläinjalostusperiaatteiden mukaisesti ottaen huomioon neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 42 artiklassa säädetyt unionin ruhojen luokitteluasteikot.

3. Maidon tuotosseuranta ja naaraspuolisten eläinten perinnöllisen arvon arviointi maidontuotanto-ominaisuuksien osalta on suoritettava seuraavasti:

- a) on ilmoitettava ominaisuudet, jotka rekisteröidään ICARin hyväksymien periaatteiden mukaisesti, kuten maidontuotanto, maidon koostumus tai muut merkitykselliset tiedot;
- b) naaraspuolisten eläinten perinnöllisen arvon määrittämisessä käytettyjen maitotuotosten on täytettävä seuraavat vaatimukset:
 - i) niiden on liityttävä ajanjaksoon, joka vastaa ICARin asettamaa standardia maidontuotantoeläinten tuottavuuden seuranta varten;
 - ii) ne on oikaistava mahdollisten merkittävien ympäristövaikutusten mukaan.

II luku

Jalostusarvon arviointi

Jalostuseläimen perinnöllinen arvo lasketaan arvioimalla asianmukaisen jälkeläismäärän ja tapauksen mukaan sivusukulaismäärän ominaisuudet seuraavasti:

- a) suhteessa lihantuotanto-ominaisuuksiin:
 - i) on annettava tarkka kuvaus testausmenetelmästä tai viitattava kirjallisuuteen;
 - ii) jälkeläisiä tai sivusukulaisia on kohdeltava tasapuolisesti;
 - iii) kolme jälkeläisten tai sivusukulaisten testaustavoista on oltava tunnustettuja:
 - keskitetty jälkeläisten tai sivusukulaisten testaus asemalla;
 - suunniteltu jälkeläisten tai sivusukulaisten testaus tilalla, edellyttäen että jälkeläiset tai sivusukulaiset ovat jakautuneet karjoihin niin, että jalostuseläimiä voidaan vertailla luotettavasti;
 - yksilöityjen jälkeläisten tai sivusukulaisten ruhoista kerätyt tiedot;
- b) suhteessa maidontuotanto-ominaisuuksiin:
 - i) testaussuunnitelma on ilmoitettava;

- ii) naaraspuolisia eläimiä ei saa kohdella valikoivasti;
- iii) maidon tuotanto ja koostumus on sisällytettävä perinnöllistä arvoa koskeviin laskelmiin;
- c) jälkeläiset tai sivusukulaiset on valittava satunnaisesti. Jalostuseläinten jalostusarvon arvioinnissa on käytettävä kaikkia merkityksellisiä tietoja. Muut kuin perinnöllisen arvon vaikutukset on poistettava asianmukaisilla menettelyillä määritettäessä jalostusarvoa;
- d) rekisteröidyt ominaisuudet, kuten elopainon kasvu, rehunkäyttökyky, ruhon laatu, ottaen huomioon neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1234/2007 vahvistettu ruhojen luokitteluasteikko, maidon tuotanto, maidon koostumus, villantuotannon laatu, lisääntymisominaisuudet, hedelmällisyys, jälkeläistuotto, jälkeläisten tai sivusukulaisten elinkelpoisuus, tai muut merkitykselliset tiedot, on ilmoitettava;
- e) perinnöllisen arvon arviointiin käytetyn menetelmän on oltava tieteellisesti hyväksytty yleisten jalostusperiaatteiden mukaisesti.

LIITE IV

EUROOPAN UNIONIN VERTAILUKESKUKSET

1. Edellä 31 artiklan 1 kohdan mukaisesti nimetyillä Euroopan unionin vertailukeskuksilla on oltava
 - a) asianmukaisesti pätevä henkilöstö, jolla on riittävä koulutus puhdasrotuisten jalostuseläinten yksilötulosten testausta ja jalostusarvon arviointia varten;
 - b) asianmukainen hallinnollinen infrastruktuuri;
 - c) henkilöstö, jota on ohjeistettu noudattamaan luottamuksellisuutta tiettyjen aiheiden, tulosten tai tiedonantojen suhteen;
 - d) henkilöstö, jolla on riittävät tiedot tutkimustoiminnasta kansallisella, unionin ja kansainvälisellä tasolla;
 - e) laitteet ja välineet, joita tarvitaan 2 kohdassa tarkoitettujen velvollisuuksien ja tehtävien hoitamiseksi.
2. Edellä 31 artiklan 1 kohdan mukaisesti nimettyjen Euroopan unionin vertailukeskusten velvollisuudet ja tehtävät ovat seuraavat:
 - a) ilmoittaa jäsenvaltioille puhdasrotuisten jalostuseläinten yksilötulosten testausta ja jalostusarvon arviointia koskevista menetelmistä, jotka perustuvat seuraaviin:
 - i) otetaan säännöllisesti vastaan ja tarkastellaan jalostusjärjestöjen suorittamien yksilötulosten testausten ja jalostusarvon arviointien tuloksia ja tietoja, joihin ne perustuivat;
 - ii) vertaillaan puhdasrotuisten jalostuseläinten yksilötulosten testausta ja jalostusarvon arviointia koskevia eri menetelmiä;
 - b) antaa komission tai jäsenvaltion pyynnöstä apua seuraavissa:
 - i) puhdasrotuisten jalostuseläinten yksilötulosten testausta ja jalostusarvon arviointia koskevien eri menetelmien yhdenmukaistaminen, etenkin käytettävien laskentamenetelmien suosittelu;
 - ii) foorumin perustaminen puhdasrotuisten jalostuseläinten yksilötulosten testausta ja jalostusarvon arviointia koskevien menetelmien tulosten vertailua varten jäsenvaltioissa, etenkin seuraavin tavoin:
 - kehitetään valvontaprotokollia jäsenvaltioissa suoritettavaa puhdasrotuisten jalostuseläinten yksilötulosten testausta ja jalostusarvon arviointia varten, jotta voidaan parantaa tulosten vertailukelpoisuutta ja jalostusohjelmien tehokkuutta;
 - toteutetaan karjan kansainvälinen arviointi jäsenvaltioissa suoritettun puhdasrotuisten jalostuseläinten yksilötulosten

testauksen ja jalostusarvon arvioinnin yhdistettyjen tulosten perusteella;

- ilmoitetaan kansainvälisissä arvioinneissa saaduista yksittäisistä tuloksista;
 - julkaistaan muuntokertoimet sekä kaikki asiaankuuluvat geneettiset tutkimukset;
- iii) tietojen tarjoaminen puhdasrotuisten jalostuseläinten jalostusarvon arvioinnista ja koulutuksen tarjoaminen, jotta tuetaan 29 artiklan 1 kohdassa nimettyjä laitoksia osallistumaan jalostusarvon arvioinnin tulosten kansainvälisiin vertailuihin;
- iv) jäsenvaltioissa esiin tulevien puhdasrotuisten jalostuseläinten jalostusarvon arviointiin liittyvien uusien ongelmien ratkaisemisen helpottaminen;
- v) teknisen asiantuntemuksen tarjoaminen pysyväälle kotieläinjalostusta käsittelevälle komitealle komission pyynnöstä.

LIITE V

VI JA VII LUVUSSA TARKOITETUISSA JALOSTUSTODISTUKSISSA ESITETTÄVÄT TIEDOT

1 osa

Yleiset vaatimukset

1. Jos jalostuseläimen jalostusarvon arvioinnin tulokset ovat julkisesti saatavilla internetissä, riittää, että 2 ja 3 osassa tarkoitetuissa jalostustodistuksissa viitataan verkkosivuihin, joilta tulokset löytyvät.
2. Jos jalostustodistuksessa tämän liitteen 2 osan I ja II luvun tai 3 osan I ja II luvun mukaisesti esitettävät tiedot sisältyvät muihin jalostuseläimen tai sen sukusolujen ja alkioiden mukana oleviin asiakirjoihin, jalostusjärjestön tai -toimijan on
 - a) varmennettava kyseisen asiakirjan sisältö vakuuttamalla, että asiakirja sisältää 33 artiklan 4 kohdan nojalla annetussa täytäntöönpanosäädöksessä vaaditut tiedot;
 - b) lisättävä kyseiseen vakuutukseen tyhjentävä luettelo asiaa koskevista liitteistä.
3. Jalostustodistuksen otsikossa on
 - a) elävien jalostuseläinten ja niiden siemennesteen, alkioiden tai munasolujen osalta viitattava taksonomiseen lajiin;
 - b) ilmoitettava, onko lähetys tarkoitettu unionin sisäistä kauppaa vai unioniin tuontia varten.

2 osa

Puhdasrotuisia jalostuseläimiä ja niiden siemennestettä, munasoluja ja alkioita koskevat jalostustodistukset

I luku

Puhdasrotuisia jalostuseläimiä koskevat jalostustodistukset

1. Puhdasrotuisia jalostuseläimiä koskeviin jalostustodistuksiin on sisällyttävä seuraavat tiedot:
 - a) todistuksen myöntävän jalostusjärjestön tai unioniin tuonnin tapauksessa jalostuselimen nimi;
 - b) kantakirjan nimi;
 - c) rotu;
 - d) sukupuoli;
 - e) kantakirjanumero;
 - f) puhdasrotuisen jalostuseläimen tunnistusjärjestelmä;

- g) puhdasrotuiselle jalostuseläimelle annettu tunnistusnumero joko jalostustodistuksen kattamien eläinlajien tunnistusta koskevan unionin eläinlääkintälainsäädännön mukaisesti tai jos kyseessä on unioniin tuonti, kansallisen lainsäädännön mukaisesti;
- h) päivä, jona puhdasrotuinen jalostuseläin on syntynyt;
- i) jalostajan nimi, osoite ja sähköposti;
- j) omistajan nimi ja osoite;
- k) polveutuminen:

isä	emän isä	emän emä
Kantakirjanumero	Kantakirjanumero	Kantakirjanumero
emä	emän isä	emän emä
Kantakirjanumero	Kantakirjanumero	Kantakirjanumero

- l) kaikki saatavilla olevat yksilötulosten testausten tulokset ja jalostusarvon arvioinnin ajantasaiset tulokset, mukaan luettuina geneettiset erityisominaisuudet ja virheet, eläimestä, sen vanhemmista ja isovanhemmista 8 artiklan 1 kohdan tai 9 artiklan mukaisesti hyväksytyn jalostusohjelman vaatimusten mukaisesti kyseessä olevan luokan ja puhdasrotuisen jalostuseläimen osalta;
- m) tiineenä olevien naaraiden osalta keinosiemennyksen tai astutuksen päivämäärä ja hedelmöittäjäuroksen tunnistetiedot;
- n) todistuksen allekirjoittajan nimi ja virka-asema, todistuksen myöntämispäivä ja -paikka sekä todistuksen antavan jalostusjärjestön tai unioniin tuonnin tapauksessa jalostuselimen valtuuttaman henkilön allekirjoitus.

2. Poiketen siitä, mitä tämän luvun 1 kohdassa säädetään, jalostustodistus puhdasrotuisilla jalostushevosilla käytävää kauppaa varten voi olla unionin eläinlääkintälainsäädännön mukainen tunnistusasiakirja, edellyttäen että

- a) siinä on unionin eläinlääkintä- ja kansanterveyslainsäädännössä vaadittujen tietojen lisäksi ainakin 1 kohdan a–k ja n alakohdan mukaiset tiedot;
- b) sen on myöntänyt jalostusjärjestö, jolle toimivaltainen viranomais on siirtänyt tunnistusasiakirjojen myöntämiseen liittyvät tehtävät;
- c) puhdasrotuisten jalostushevosien tunnistamista ja tunnistusasiakirjojen myöntämistä koskevat tiedot ovat toimivaltaisten eläinlääkintäviranomaisten saatavilla unionin eläinlääkintälainsäädännön mukaisesti perustetussa keskitetyssä tietokannassa.

II luku

Puhdasrotuisten jalostuseläinten siemennestettä koskevat jalostustodistukset

Siemennestettä koskevien jalostustodistusten on sisällettävä seuraavat tiedot:

- a) kaikki tämän liitteen I luvussa tarkoitetut tiedot siemennestettä luovuttaneesta puhdasrotuisesta jalostuseläimestä sekä sen veriryhmästä tai testituloksista, jotka antavat 22 artiklan 2 kohdan nojalla annettujen täytäntöönpanosäädösten mukaisesti vastaavat tieteelliset takeet sen tunnistamisen ja vanhempien varmentamiseksi;
- b) tiedot, joiden avulla voidaan yksilöidä siemenneste, sen keräyspäivä sekä keinosiemennysaseman tai siemennesteen varastointikeskuksen ja vastaanottajan nimet ja osoitteet;
- c) viralliseen testaukseen tarkoitetun puhdasrotuisten jalostuseläinten siemennesteen osalta 27 artiklan mukaisesti yksilötulosten testauksesta vastaavan jalostusjärjestön tai 29 artiklan 1 kohdan mukaisesti nimetyn laitoksen nimi ja osoite;
- d) jalostustodistuksen allekirjoittajan nimi ja virka-asema, myöntämispäivä ja -paikka sekä todistuksen myöntävän jalostusjärjestön tai unioniin tuonnin tapauksessa jalostuselimen valtuuttaman henkilön allekirjoitus.

III luku

Puhdasrotuisten jalostuseläinten munasoluja koskevat jalostustodistukset

Puhdasrotuisten jalostuseläinten munasoluja koskeviin jalostustodistuksiin on sisällyttävä seuraavat tiedot:

- a) kaikki I luvussa tarkoitetut tiedot munasolut luovuttaneesta naaraasta, sen veriryhmästä tai testituloksista, jotka antavat vastaavat tieteelliset takeet sen tunnistamisen ja vanhempien varmentamiseksi;
- b) tiedot, joiden avulla voidaan yksilöidä munasolut, niiden keräyspäivä sekä alkionsiirto- tai alkiontuotantoryhmän ja vastaanottajan nimet ja osoitteet;
- c) jos yhdessä oljessa on useampi kuin yksi munasolu, munasolujen lukumäärä on ilmoitettava selkeästi, ja kaikki munasolut on täytynyt kerätä samasta puhdasrotuisesta jalostuseläimestä;
- d) jalostustodistuksen allekirjoittajan nimi ja virka-asema, myöntämispäivä ja -paikka sekä todistuksen myöntävän jalostusjärjestön tai unioniin tuonnin tapauksessa jalostuselimen valtuuttaman henkilön allekirjoitus.

III luku

Puhdasrotuisten jalostuseläinten alkioita koskevat jalostustodistukset

Alkioita koskevien jalostustodistusten on sisällettävä seuraavat tiedot:

- a) kaikki I luvussa tarkoitetut tiedot luovuttajanaaraasta ja hedelmöittäjäuroksesta, niiden veriryhmästä tai testituloksista, jotka antavat vastaavat tieteelliset takeet niiden tunnistamisen ja vanhempien varmentamiseksi;

- b) tiedot, joiden avulla voidaan yksilöidä alkiot, niiden keräys- tai tuotantopäivä sekä alkionsiirto- tai alkiontuotantoryhmän ja vastaanottajan nimet ja osoitteet;
- c) jos yhdessä oljessa on useampi kuin yksi alkio, alkioiden lukumäärä on ilmoitettava selkeästi, ja kaikkien alkioiden on polveuduttava samoista vanhemmista;
- d) jalostustodistuksen allekirjoittajan nimi ja virka-asema, myöntämispäivä ja -paikka sekä todistuksen myöntävän jalostusjärjestön tai unioniin tuonnin tapauksessa jalostuselimen valtuuttaman henkilön allekirjoitus.

3 osa

Risteytettyjä jalostussikoja ja niiden siemennestettä, munasoluja ja alkioita koskevat jalostustodistukset

I luku

Risteytettyjä jalostussikoja koskevat jalostustodistukset

Risteytettyjä jalostussikoja koskeviin jalostustodistuksiin on sisällyttävä seuraavat tiedot:

- a) todistuksen myöntävän jalostustoimijan tai unioniin tuonnin tapauksessa jalostuselimen nimi;
- b) jalostusrekisterin nimi;
- c) geneettinen tyyppi tai linja;
- d) sukupuoli;
- e) jalostusrekisterinumero;
- f) eläimen tunnistusjärjestelmä;
- g) risteytetylle jalostussialle annettu tunnistusnumero joko sikaeläinten tunnistusta koskevan unionin eläinlääkintälainsäädännön mukaisesti tai unioniin tuonnin tapauksessa kansallisen lainsäädännön mukaisesti;
- h) päivä, jona eläin on syntynyt;
- i) jalostajan nimi ja osoite;
- j) omistajan nimi ja osoite;
- k) jalostustodistuksen allekirjoittajan nimi ja virka-asema, myöntämispäivä ja -paikka sekä todistuksen myöntävän jalostustoimijan tai unioniin tuonnin tapauksessa jalostuselimen valtuuttaman henkilön allekirjoitus.

II luku

Risteytettyjen jalostussikojen siemennestettä koskevat jalostustodistukset

Risteytettyjen jalostussikojen siemennestettä koskeviin jalostustodistuksiin on sisällyttävä seuraavat tiedot:

- a) kaikki I luvussa tarkoitetut tiedot siemennesteen luovuttaneesta risteytetystä jalostussiasta;
- b) tiedot, joiden avulla voidaan yksilöidä siemenneste, sen keräyspäivä sekä keinosiemennysaseman ja vastaanottajan nimet ja osoitteet;
- c) jalostustodistuksen allekirjoittajan nimi ja virka-asema, todistuksen myöntämispäivä ja -paikka sekä todistuksen myöntävän jalostustoimijan tai unioniin tuonnin tapauksessa jalostuselimen valtuuttaman henkilön allekirjoitus.

III luku

Risteytettyjen jalostussikojen munasoluja koskevat jalostustodistukset

Risteytettyjen jalostussikojen munasoluja koskeviin jalostustodistuksiin on sisällyttävä seuraavat tiedot:

- a) kaikki I luvussa tarkoitetut tiedot munasolut luovuttaneesta risteytetystä jalostussiasta;
- b) tiedot, joiden avulla voidaan yksilöidä munasolut, niiden keräyspäivä sekä alkionsiirto- tai alkiontuotantoryhmän ja vastaanottajan nimet ja osoitteet;
- c) jalostustodistuksen allekirjoittajan nimi ja virka-asema, todistuksen myöntämispäivä ja -paikka sekä todistuksen myöntävän jalostustoimijan tai unioniin tuonnin tapauksessa jalostuselimen valtuuttaman henkilön allekirjoitus.

IV luku

Risteytettyjen jalostussikojen alkioita koskevat jalostustodistukset

Risteytetyistä jalostussioista kerättyjä tai tuotettuja alkioita koskeviin jalostustodistuksiin on sisällyttävä seuraavat tiedot:

- a) kaikki I luvussa tarkoitetut tiedot luovuttajanaaraasta ja hedelmöittäjäuroksesta;
- b) alkioiden tai munasolujen keräyspäivä sekä alkionsiirto- tai alkiontuotantoryhmän ja vastaanottajan nimet ja osoitteet; keinosiemennykseen tai munasolujen hedelmöitykseen käytetyn siemennesteen tunnistetiedot;
- c) jos yhdessä oljessa on useampi kuin yksi alkio, alkioiden lukumäärä on ilmoitettava selkeästi, ja kaikkien alkioiden on polveuduttava samoista vanhemmista;
- d) jalostustodistuksen allekirjoittajan nimi ja virka-asema, todistuksen myöntämispäivä ja -paikka sekä todistuksen myöntävän jalostustoimijan tai unioniin tuonnin tapauksessa jalostuselimen valtuuttaman henkilön allekirjoitus.

LIITE VI

ASETUKSEN 2 ARTIKLAN u ALAKOHDASSA TARKOITETUT ALUEET

1. Belgian kuningaskunnan alue
2. Bulgarian tasavallan alue
3. Tšekin tasavallan alue
4. Tanskan kuningaskunnan alue lukuun ottamatta Färsaaria ja Grönlantia
5. Saksan liittotasavallan alue
6. Viron tasavallan alue
7. Irlannin alue
8. Helleenien tasavallan alue
9. Espanjan kuningaskunnan alue lukuun ottamatta Ceutaa ja Melillaa
10. Ranskan tasavallan alue
11. Kroatian tasavallan alue
12. Italian tasavallan alue
13. Kyproksen tasavallan alue
14. Latvian tasavallan alue
15. Liettuan tasavallan alue
16. Luxemburgin suurherttuakunnan alue
17. Unkarin alue
18. Maltan tasavallan alue
19. Alankomaiden kuningaskunnan alue Euroopassa
20. Itävallan tasavallan alue
21. Puolan tasavallan alue
22. Portugalin tasavallan alue
23. Romanian alue
24. Slovenian tasavallan alue
25. Slovakian tasavallan alue

- 26. Suomen tasavallan alue
- 27. Ruotsin kuningaskunnan alue
- 28. Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan alue

LIITE VII

VASTAAVUUSTAULUKKO

Säädös	Säännös	Vastaava säännös tässä asetuksessa
Neuvoston direktiivi 2009/157/EY (ent. 77/504/ETY) (naudat)	1 artikla	2 artikla
	2 artiklan a, b ja e alakohta	3 artiklan ensimmäinen kohta
	2 artiklan c alakohta	8 artiklan 1 kohta
	2 artiklan d alakohta	4 artiklan 2 kohta
	3 artikla	19 artiklan 1 kohta
	4 artiklan 1 kohta	7 artiklan 1 kohta
	4 artiklan 2 kohta	7 artiklan 5 kohta
	5 artikla	33 artiklan 1 kohta ja liitteessä II olevan 1 osan I luvun 1 kohdan d alakohta
	6 artikla	28 artiklan 1 kohta, 4 artiklan 3 kohta, 8 artiklan 3 kohta, 17 artiklan 4 kohta, 19 artiklan 4 kohta, 20 artiklan 2 kohta ja 24 artiklan 2 kohta
	7 artiklan 1 kohta	72 artiklan 1 kohta
	7 artiklan 2 kohta	72 artiklan 2 kohta
	8 artikla	ei ole
	9 artikla	ei ole
	10 artikla	ei ole
	11 artikla	ei ole
Neuvoston direktiivi 87/328/ETY (hyväksyminen jalostukseen)	1 artikla	21 artikla
	2 artiklan 1 kohta	23 artiklan 1 ja 2 kohta
	2 artiklan 2 kohta	12 ja 13 artikla ja 28 artiklan 2 kohta
	2 artiklan 3 kohta	-
	3 artikla	22 artikla
	4 artikla	23 artiklan 3 kohta
	5 artikla	31 artiklan 1 kohta
	6 artikla	ei ole
	7 artikla	ei ole
Neuvoston päätös 96/463/EY (Interbull)	1 artiklan 2 kohta	32 artiklan 1 kohta
	2 artikla	-
	Liite II	Liite IV
Neuvoston direktiivi 88/661/ETY (siat)	1 artikla	2 artikla
	2 artiklan 1 kohta	3 artiklan ensimmäinen kohta, 4 artiklan 2 kohta ja 8 artiklan 1 kohta

Säädös	Säännös	Vastaava säännös tässä asetuksessa
	2 artiklan 2 kohta	1 artiklan 3 kohta
	3 artikla	21 artiklan 2 kohta
	4 artiklan 1 kohta	19 artiklan 1 kohta
	4 artiklan 2 kohta	18 artiklan 1 kohta
	4 a artiklan ensimmäinen kohta	7 artiklan 1 kohta
	4 a artiklan toinen kohta	7 artiklan 5 kohta
	5 artikla	33 artiklan 1 kohta ja liitteessä II olevan 1 osan I luvun 1 kohdan d alakohta
	6 artiklan 1 kohta	28 artiklan 1 kohta, 8 artiklan 3 kohta, 17 artiklan 4 kohta, 19 artiklan 4 kohta, 4 artiklan 3 kohta ja 33 artiklan 3 kohta
	6 artiklan 2 kohta	ei ole
	7 artiklan 1 kohta	3 artikla, 8 artiklan 1 kohta ja 4 artiklan 2 kohta
	7 artiklan 2 kohta	1 artiklan 3 kohta
	7a artikla	7 artiklan 1 kohta
	8 artikla	25 artiklan 2 kohta
	9 artikla	33 artiklan 1 kohta ja liitteessä II olevan 2 osan 1 kohdan c alakohta
	10 artiklan 1 kohta	28 artiklan 1 kohta, 8 artiklan 3 kohta, 17 artiklan 4 kohta, 19 artiklan 4 kohta, 4 artiklan 3 kohta ja 33 artiklan 3 kohta
	10 artiklan 2 kohta	ei ole
	11 artiklan 1 kohta	72 artiklan 1 kohta
	11 artiklan 2 kohta	72 artiklan 2 kohta
	11 artiklan 3 kohta	72 artiklan 2 kohta
	12 artikla	1 artiklan 3 kohta
	13 artikla	ei ole
	14 artikla	ei ole
Neuvoston direktiivi 90/118/ETY (hyväksyminen – puhdasrotuiset)	1 artikla	21 artiklan 1 kohta
	2 artiklan 1 kohta	23 artiklan 1 ja 2 kohta
	2 artiklan 2 kohta	12 artikla, 13 artikla ja 28 artiklan 2 kohta
	2 artiklan 3 kohta	14 artikla ja 28 artiklan 2 kohta
	3 artikla	23 artiklan 3 kohta
	4 artikla	72 artiklan 1 kohta
	5 artikla	ei ole

Säädös	Säännös	Vastaava säännös tässä asetuksessa
	6 artikla	ei ole
Neuvoston direktiivi 90/119/ETY (hyväksyminen jalostukseen – risteytykset)	1 artikla	25 artiklan 1 kohta ja 26 artiklan 1 ja 2 kohta
	2 artikla	23 artiklan 3 kohta
	3 artikla	ei ole
	4 artikla	ei ole
Neuvoston direktiivi 89/361/ETY (lampaat ja vuohet)	1 artiklan 1 kohta	1 artiklan 1 kohta
	1 artiklan 2 kohta	1 artiklan 3 kohta
	2 artikla	2 artikla
	3 artiklan 1 kohta	3 artiklan ensimmäinen kohta ja 4 artiklan 2 kohta
	3 artiklan 2 kohta	1 artiklan 3 kohta
	4 artikla	4 artiklan 3 kohta, 19 artiklan 4 kohta, 28 artiklan 1 kohta ja 21 artiklan 2 kohta
	5 artikla	7 artiklan 1 kohta
	6 artikla	33 artiklan 1 kohta ja liitteessä II olevan 1 osan I luvun 1 kohdan d alakohta
	7 artikla	1 artiklan 3 kohta
	8 artikla	72 artiklan 1 kohta
	9 artikla	ei ole
	10 artikla	ei ole
Neuvoston direktiivi 90/427/ETY (hevokset)	1 artikla	1 artiklan 1 kohta
	2 artikla	2 artikla
	3 artiklan ensimmäinen kohta	3 artiklan ensimmäinen kohta
	3 artiklan toinen kohta	1 artiklan 3 kohta
	4 artiklan 1 kohdan a alakohta	liitteessä I oleva 1 osa ja 3 osan 1 kohdan a alakohta
	4 artiklan 1 kohdan b alakohta	liitteessä II olevan 1 osan I luvun 1 kohdan c alakohta
	4 artiklan 2 kohta	4 artiklan 3 kohta, 19 artiklan 4 kohta, 33 artikla, 34 artiklan 1 kohdan c alakohta, 14 artikla ja liitteessä II olevan 1 osan I luvun 1 kohdan c alakohta
	5 artikla	7 artiklan 1 kohta
	6 artikla	liitteessä II olevan 1 osan I luvun 3 kohta
	7 artikla	28 artiklan 1 kohta ja 21 artiklan 2 kohta
	8 artiklan 1 kohta	liitteessä II olevan 1 osan I luvun 1 kohdan c

Säädös	Säännös	Vastaava säännös tässä asetuksessa
		alakohta
	8 artiklan 2 kohta	33 artiklan 1 kohta
	9 artikla	1 artiklan 3 kohta
	10 artikla	72 artiklan 1 kohta
	11 artikla	ei ole
	12 artikla	ei ole
	Liite	ei ole
Neuvoston direktiivi 91/174/ETY (kaikki)	1 artikla	2 artikla
	2 artikla	3 artikla, 35 artiklan 1 kohta ja 45 artiklan 1 kohta
	3 artikla	ei ole
	4 artikla	ei ole
	5 artikla	ei ole
	6 artikla	ei ole
	7 artikla	ei ole
	8 artikla	ei ole
Neuvoston direktiivi 94/28/EY (tuonti)	1 artikla	1 artikla
	2 artikla	2 artikla
	3 artikla	37 artikla
	4 artikla	39 artiklan 1 kohdan a alakohta ja 40 artiklan 1 kohta
	5 artikla	39 artiklan 1 kohdan b alakohta ja 40 artiklan 1 kohta
	6 artikla	39 artiklan 1 kohdan c alakohta ja 40 artiklan 1 kohta
	7 artikla	39 artiklan 1 kohdan c alakohta ja 40 artiklan 1 kohta
	8 artikla	39 artiklan 2 kohta
	9 artiklan 1 ja 2 kohta	42 artikla
	9 artiklan 3 kohta	-
	10 artikla	67 ja 70 artikla
	11 artikla	ei ole
	12 artikla	72 artiklan 1 kohta
	13 artikla	ei ole
	14 artikla	ei ole
	15 artikla	ei ole